

Boken om
Mobbning från Ljungby Kommun
Region Kronoberg och BUP

Den moderna häxprocessen
mot barn och föräldrar

Boken om
Mobbning från Ljungby Kommun
Region Kronoberg och BUP

—

Den moderna häxprocessen
mot barn och föräldrar

Förlagsnamn: Jerker Andersson / CS CLUB SCHYSST FÖRLAG

Hemsida: www.cs-club-schysst.se

E-post: cs@cs-club-schysst.se

Redaktör: Jerker Andersson (U – Undertecknad)

Boken är skriven i nära samråd med (B – Barnet)

ISBN: 978-91-531-7493-6

Första upplagan

Andra tryckningen

© 2026 Jerker Andersson, CS CLUB SCHYSST FÖRLAG, Ljungby

Boken får i sin helhet, utan ändringar eller tillägg, spridas fritt.

Innehållsförteckning

1. Inledning	1-3
2. Uppföljande böcker samt lästips	4
3. Ropet på hjälp till Ljungby Kommun	5-11
4. Angelstadsärendet hade kunnat förebyggas	12
5. Första negativa erfarenheten av Ljungby Kommun	13-14
6. Verksamhetsbrister och mobbning inom Ljungby Kommun	15-28
7. Uruselt bemötande från T i Ljungby	29-31
8. Klövervägens Förskola – ett sjuka hus	32-34
9. Liknad vid Malexandermördarna	35-36
10. Servitutsärendet Skinnarevägen 1	37-38
11. Mobbning av B på skola i Ljungby	39-43
12. BUP's jäv med Ljungby Kommun	44-48
13. De allvarliga bristerna hos BUP i Växjö	49-56
14. Förskolevanvården i Ljungby kommun	57-59
15. Region Kronoberg - allvarliga brister och jäv	60-72
16. Mobbningen och jäv fortsätter nu på Vuxenkliniken	73-75
17. Vidare till Arbetsrehabiliteringen	75
18. Region Kronoberg vägrar dyslexiutredning	76
19. Anmälan till Löf	77
20. Fuktskadelukt på Ljungby Lasarett	78-79
21. Mötet med två T inom Ljungby Kommun	80
22. Brännmärkningen av personal i Ljungby Kommun	81
23. Varning till individer, föräldrar och företagare	82
24. Tidningen Smälänningen	83
25. Ungdomsprojektet CS CLUB SCHYSST	83
26. Strukturerade Samtal	84-110

Inledning

I berättelsen finns tre förkortningar. **U** står för undertecknad, **B** står för barnet och **T** står för tjänstemän och/eller politiker inom Ljungby Kommun.

I 24 år har U under många tillfällen försökt få till ett möte med Ljungby Kommun om allt fler ärenden av mobbning och brännmärkning, som skett från kommunens sida gentemot barn, föräldrar och mot personal inom kommunen. Till sist avspisade kommunen med att det är att se som en allmän fråga som inkommit och att mötesbegäran därför avslogs.

Det hela rörde från början ett ärende på en skola där U arbetade. En av pedagogerna varnade i förhand om att U skulle akta sig för T. Klimatet i skolan visade sig vara präglad av mobbning, inte bara mot personal utan också mot elever.

Till sist gick det inte längre att arbeta i denna toxiska miljö. Ärendet som sådant rapporterades till Barn- och utbildningsförvaltningen, men hemligstämplades där. Senare fick U reda på att ha blivit brännmärkt efter jobbet på skolan. Det gick knappt att få fler jobb inom kommunen.

Vidare arbete med ungdomar innebar också en miljö som från T:s sida var präglad av maktmetoder, mobbning och utpräglat nedvärderande syn på arbetstagare, ungdomar och andra.

Senare blev U:s barn B, tillsammans med flera andra barn, utsatt för flerårig mobbning på en skola i Ljungby. T och Barn- och utbildningsförvaltningen svarade till en början inte alls när anmälningar skickades till dem. Ärendet mynnade ut i anmälan till Skolinspektionen (BEO), som lade föreläggande mot kommunen, som bevisligen inte gjort tillräckligt i ärendet.

E-mail utgick några gånger till i stort sett samtliga T i Ljungby Kommun om hjälp. Endast några svar inkom. Ett par T som svarade visste om hur illa det fungerar inom kommunen. Det kom också ett svar att inget skulle göras från deras sida, för att det skulle hanteras av Barn- och

utbildningsförvaltningen. I ytterligare svar framfördes att det inte troddes på det som beskrevs. U hade då lagt upp en hemsida där händelser och mobbningen beskrevs närmare. Via ytterligare politiker framkom att det inom korridorerna i Ljungby Kommun skrattades åt U.

En tid senare kvarstod mobbningen mot B. Då stämde Ljungby Kommun i Växjö Tingsrätt. Det slutade med att kommunen betalade 45.000 kr i förlikning, men med orden att kommunen inte hade gjort något fel. Ljungby Kommun valde istället för att bevisa att de gjort vad de enligt skollagen var skyldiga till, försöka påstå att U och B hade **”samma problem”** och att U påförde B mobbningen. Ljungby Kommun försökte via sin jurist utstuderat att karaktärsförklara och omyndigförklara oss föräldrar. Ljungby Kommun försökte dessutom få alla tingsrättshandlingar sekretessbelagda, men utan framgång.

Samtidigt som stämningsansökan gjorts var det mobbade B mycket illa där, djupt deprimerad samt i det närmaste apatisk, med tankar om att inte orka leva. Vårdkontakter togs men ingen kunde eller ville hjälpa till. Det hänvisades istället till BUP i Växjö. Kontakt med BUP togs men de återkom ej. Ytterligare en runda togs därför med vårdinstanserna som tidigare kontaktats.

Till sist nåddes en sjuksköterska som hälsade till på BUP och tog kontakt med dem. Då fick B komma till BUP, som senare inte alls ville ha med mobbningsärendet eller mobbningsärenden i allmänhet att göra, enligt en av deras personal, som snart slutade på BUP tillsammans med annan personal.

BUP i Växjö var under all kritik och likt ett sjunkande skepp när B skulle få vård där. Personal sjukskrev sig och/eller sade upp sig en efter en. Okunniga, stressade och mycket otrevliga samt mobbade vikarier trädde in i ärendet. BUP varken kunde eller ville vårda B på lämpligt sätt.

T på Ljungby Kommun hade tagit kontakt med BUP i Växjö och riktat all skuld för mobbningen mot U, och berättat att B missuppfattade och misstänktes ha autism. Mobbning skulle enligt Ljungby Kommun inte existera. Ljungby kommuns T som tog kontakt med BUP framförde också att U hade **”samma problem”** som B. Detta är idag ett slags utstuderat och mycket fult jurist- och advokatknep som förekommer för att skydda kommuner, när föräldrar anmäler att skolan och kommunen inte gör något mot förekommande bevisbar mobbning.

BUP i Växjö betedde sig sammantaget mycket illa och visade på alla sätt de förmådde, att de var i jäv med Ljungby Kommun, och därför varken ville ta in vad B själv eller vad vi föräldrar berättade i sak. BUP använde rena maktmetoder mot U och diskriminerade samt kränkte B.

BUP i Växjö kunde på förfrågan från oss föräldrar inte flytta ärendet till BUP i Ljungby, då BUP i Ljungby enligt dem inte kunde säkra sekretessen. De berättade att det berodde på att personal på BUP i Ljungby, utanför tjänsten, varit inblandad i mobbningsärendet på skolan. B flyttades dock efter ytterligare begäran till BUP i Ljungby, som inte heller ville hjälpa till ordentligt, med orden att **”sådan som mobbning löser man som bäst hemma”**.

Det finns med andra ord ingen hjälp att få när mobbade barn mår psykiskt dåligt av det de utsätts för. Det blir till inget annat än dubbel och multiplicerad mobbning då även föräldrar utsätts.

Jäv mellan Ljungby Kommun och BUP har nu under senare år löpt vidare till och inom övrig vård i Region Kronoberg, som visat sig ha enorma brister och inte vill ta ansvar. Det framkom när B fick en allvarlig sjukdom som krävde svår operation. Omgångar med sepsis tillstötte beroende på trolig operationsskada och efter det vårdskada, vilket barnsjukhusen både i Göteborg och Växjö nekar till.

Detta med att förälder påstås ha ”**samma problem**” som B, används nu i skrivande stund i B:s journal, fast istället med orden ”**liknande problem**”. Vårdinstansen i Ljungby som har antecknat detta i B:s journal vägrar svara på frågor om vilken av föräldrarna det gäller, och vad det specifikt handlar om. Vid anmälan till Patientnämnden Kronoberg blev bara svaret från Region Kronoberg att ”det är svårt att svara på”.

Ljungby Kommun har totalt sett ställt till med avskyvärd kränkning, mobbning och allmän soppa bla genom jävsförhållandet till vården. Det lyfts fram i boken med många exempel på hur U med B och vidare familj, har utsatts för utstuderad mobbning samt repressalier när brister har lyfts fram och då av kommunen samt regionen försvarats och tystats ned.

Det har genom åren hänt mycket, så mycket att mobbningen tillsammans med händelserna nästan upplevts vara U:s eget fel. Men det gäller att se nyktert på saken. När man gör det uppstår en bild av ett slags maktsystem och allt för många verksamheter som inte alls fungerar bra. Nästan vart man än har vänt sig inom Ljungby Kommun och Region Kronoberg, så har det funnits sådant som inte alls fungerar bra samt mycket jäv, nepotism och mobbning.

Anser att det inte bara är en rättighet utan också en skyldighet att säga till om bristerna. Har försökt att från början göra det med takt, lugnt och så lite anklagande som möjligt. Så fort det har gjorts har någon eller några i ledande ställning uppenbarligen tagit illa upp, och istället för att reda i det som hänt riktat agg och repressalier emot U.

När agg riktas och mobbning sker, för att individuella T ska skydda sina verksamhetsbrister, tillkortakommanden och olagliga handlingar, kan inte längre två fingrar läggas i kors med hopp om bättring. Därför har ärendena drivits vidare av U.

Det har lett till att dessa ljusskygga figurer hämnats på alla sätt de kan, likt att ge sig på B som är helt oskyldig.

På tal om ljusskygga figurer så sägs det att troll spricker när de hamnar i solljus. Boken får agera som en rejäl spotlight och ett genomlysande sökljus, så att detta subsystemet med dess agerande, agenda och moderna häxjakt, inte längre får utrymme att agera annat än att rätta till verksamheterna utifrån både god etik och moral.

Egentligen hade allt detta tråkiga av U lagts åt sidan för att kunna gå vidare i livet, men när Region Kronoberg nu i skrivande stund spinner vidare på Ljungby Kommuns och BUP:s jäv, samt kränker och diskriminerar, så utges här i boken det mesta, precis som en reporter på Smålänningen tipsat om, dock så kortfattat som möjligt.

När subsystemet tom ger sig på barn, då har det visat upp en sida som inte på något sätt kan tolereras. Nu får det vara nog!

Uppföljande böcker samt lästips

Planerat efter denna bok är att det ska komma uppföljare. De ska innehålla berättelser från andra som upplevt och känner till verksamhetsbrister inom Ljungby Kommun samt Region Kronoberg.

Uppföljare ska också beskriva vad som efter denna bok hänt i ärendet. Det med tanke på att boken sänts som underlag i anmälan till Ljungby Kommun och Region Kronoberg mfl parter.

Har du som läsare kunskap om eller själv drabbats, skriv samman din berättelse och mejla den till nedanstående adress.

Berättelsen ska vara helt anonymiserad, vilket innebär att inga namn ska stå med. Inte heller ska direkta skolnamn, arbetsplatser och annat som årtal vara nämnt.

I bok nummer 2 kommer du som berättare garanterat att få vara helt anonym, om så önskas. Du kommer att få ta del av kapitlet för synpunkter och ändringar, innan boken släpps.

Det efterlyses också insiderinformation, dvs information direkt från verksamheterna och de olika politiska partierna som är med och styr verksamheterna.

Release för uppföljare görs när den uppnått ett visst antal sidor.

Möjligen kan det bli tal om ännu fler böcker, även beskrivande och omfattande hela Sverige.

Maila din berättelse till:

cs@cs-club-schysst.se

Lästips som direkt kan relateras till denna bok

En författare och lärare har, samtidigt som denna boken skrivits, samlat ihop många historier. Det resulterade i en bok i två volymer som är både skrämmande och välbehövlig.

Vi kan utläsa att Ljungby Kommuns förhållningssätt långt ifrån är isolerat till just Ljungby. Det minst sagt korrupta och farliga subsystemet är utan tvekan mer allmänt spritt inom skolan i Sverige, även tillsammans med annat som inte heller är bra. Det är akut att åtgärda.

”Här skriver lärare, förskollärare, speciallärare, fritidslärare, forskare, elever, studie- och yrkesvägledare, skolbibliotekarier, vårdnadshavare och många fler. Hundratals berättelser. Men egentligen ett gemensamt budskap. Vi måste rädda svensk skola. Vi har inte tid att vänta.”

Boken som läraren skrivit kan laddas ned på sidan:

- Berättelser från skolan (vol. 1 samt vol. 2)
<https://berattaomskolan.com/> (hämtad 2026-02-09)

Ropet på hjälp till Ljungby Kommun

Många gånger, så många att räkningen tappats, har det blivit då U tagit kontakt med Ljungby Kommun med rop på hjälp och mötesbegäran. Här följer några av mailen, som gått till de flesta T inom kommunen samt till kommunledningen. Detta efter att Barn- och utbildningsförvaltningen upprepat år efter år visat upp sig som orubbligt korrumperad, nepotistisk och gravt mobbande. Namn och platsnamn har redigerats bort.

”Datum: 9 december 2017

Ämne: Allvarlig Mobbning på skolor i Ljungby Kommun

Hej,

Detta är ett utskick som gjorts till er verkande inom Ljungby Kommun.

Utskicket kommer att följas upp av flera då nya inlägg kommer ut på nystartade hemsidan, som för ärederelaterad information.

Tyvärr har jag som anställd sett stora missförhållanden inom skolans värld i Ljungby, gällande hur man väljer att hantera mobbning och misshandel av elever. Blev själv i stort sett brännmärkt i kommunen via en f.d. T:s försorg (ytterligare T bekräftade senare detta).

Har upprepat försökt att få reda på vilka fel jag gjorde och försökt att få till möte så att vi kunde lösa situationen. Dock har det enbart varit fortsatt utfrysning från Ljungby Kommuns sida. Läs mer om mitt ärende under länken nedan.

Tyvärr har B sedan fem år tillbaka på ...skolan varit utsatt för mobbning. Ju mer jag har tryckt på för att få till skott en lösning på detta, ju mer har ansvarig personal skylld på B och mig. Mig har kommunen försökt att lögnaktigen och kraftigt karaktärsfördöma inför Tingsrätten.

Nu finns ytterligare elever på ...skolan som är mobbade. I samtliga fall ska föräldrar till de barn, som av de mobbade utpekats, ej blivit informerade.

Vi valde tidigare att dra ärendet till Skolinspektionen, som lade föreläggande emot kommunen. Detta gällde att man inte hade någon handlingsplan emot kränkningar (lagstadgad sådan). Ej heller följde man lag som omtalar att man ska skriva ned incidentrapporter då någon elev känner sig kränkt. Incidentrapporterna ska sändas vidare till rektor och vidare till huvudmannen för bedömning och vidare utredning.

Det hjälpte inte upp situationen att Skolinspektionen lade föreläggande. T valde ändå att inte skriva incidentrapporter. Hen sade i telefon till oss föräldrar att hen hellre skulle sluta, vilket hen senare gjorde. Det fick vi bakom våra ryggar skulden för. Föräldrar har tagit avstånd till oss p.g.a. detta och annat som kommit dem till kännedom bakom våra ryggar.

Vi drog ärendet vidare via advokat och nyligen möttes vi i Växjö Tingsrätt. Det blev till sist förlikning där kommunen betalar 45.000 kr men säger att de inte har någon skuld. Första förslaget till förlikning var från kommunen både skrämmande och djupt kränkande emot både B och oss. Vi och de tre domarna gick inte med på kommunens försök att lägga in "fulklausuler".

Ärendet blev inte konfidentiellt och allt ska pö om pö presenteras på hemsidan.

Jag vill gärna möta er alla i ett större möte där vi kan lyfta de missförhållanden som finns inom kommunen, gällande mobbning.

Märk väl att de, eller vissa av dem, som mobbat mig då jag var anställd inom kommunen kan finnas med på denna maillista. Jag skriver det för att förespegla att smutskastning emot mig både kan fortsätta och tillta.

Ärendet gällande mobbningen på ...skolan har blivit mycket infekterat och det finns rejäla mängder fakta att presentera. Allt kommer således inte på en gång på hemsidan. Denna sida är ämnad att nå bred publik. Ska drivas ideellt helt utan vinstsyfte.

Vinsten blir att om möjligt kunna motverka och avhjälpa mobbning både inom Ljungby Kommun och i Sverige i övrigt. Kommunen har till Tingrätten skrivit att jag inte kan någonting. Vi får se hur det är med det. Jag är mycket villig till dialog, om ni är det. När kan vi mötas?"

Svar från Kommunledningen

"Datum: 18 december 2017

Hej U!

Tack för ditt mail. Ärendet som du beskriver är en fråga för Barn och utbildningsförvaltningen. Det är också vår mening att det handläggs bäst på denna förvaltning.

Med vänliga hälsningar

...

Ljungby kommun"

Svar från U

"Datum: 18 december 2017

Hej T,

Tyvärr går det inte att nå samförstånd med Barn och utbildningsförvaltningen, vilket jag kommer att visa i kommande inlägg. Denna förvaltning följer inte skollagen och dessutom ikläder tjänstepersoner sig där mobbarens kostym. Därför är detta en högst relevant fråga för kommunstyrelsen samt andra förtroendevalda inom kommunen. Locket ska inte få läggas på längre gällande hur förvaltningen bemöter elever och föräldrar samt hanterar mobbning på skolorna.

Du skriver vår mening. Jag vill fråga vilka som avses med vår? Gäller detta alla i min aktuella maillista eller endast vissa?

Med vänlig hälsning U"

Mail till Kommunledningen

"Datum: 3 september 2018

Ämne: Mobbningsärendet

Hej T,

Rykten ska man inte gå på så hårt men det är alltid bra att förhöra sig om det finns substans i det som sägs.

Fick höra att du skulle ha sagt till en man att ni inte tror på mig om det jag berättar

Återkom gärna och berätta mer. Är det så att ni inte alls tror på mig gällande mobbningsärendet med B? Är det därför ni inte hör av er eller hjälper till på något sätt?

Vill du så kan jag polisanmäla Har inget för lögner, men däremot för sanningen då situationen blivit så pass illa som den blivit. Jag talar sanning om det som hänt. När kommunen så utstuderat ger sig på B, då får det vara, då räcker det. Där är vi nu."

Svar från Kommunledningen

"Datum: 4 september 2018

Hej,

Det stämmer att jag hävdar att allt som figurerar på Facebook inte med nödvändighet är sant.

Hur du väljer att hantera en polisanmälan överlåter jag till dig.

Mobbing är allvarligt och det är du som far som tillsammans med skolan hanterar detta.

För mig är denna konversation nu avslutad.

Med vänliga hälsningar

...

Kommunledningsförvaltningen

Ljungby Kommun"

Orden om polisanmälan i mailen ovan syftar till ett parallellt ärende, där en T försökt att få med U i bedrägeri mot kommunen. Det rörde att förfalska handlingar om lön, så att det skulle gå att få ut mer arvode vid politiskt arbete i kommunen. Dessa förfalskningar av löneintyg nekade givetvis U att underteckna.

Ytterligare begäran som gjorts om möte med Ljungby Kommun

Mail skickat till Kommundirektören mfl i Ljungby Kommun 10 januari 2024.

"Förfrågan om möte angående mobbningen inom kommunen mot föräldrar och barn

Hej,

Har tidigare gjort ett antal förfrågningar om att med ansvariga inom kommunen mötas för att diskutera allvarliga missförhållanden med mobbing, både inom kommunens arbetsplatser, skolor och från tjänstemän samt politiker riktad mobbing samt diskriminering mot barn och föräldrar.

Någon av dessa mötesbegäran finns under diarienummer hos kommunen och andra har gjorts via

mail samt LinkedIn.

Jag undrar varför inget som helst genmäle görs från Ljungby kommuns sida gällande dessa förfrågningarna?

Detta måste vara sista gången förfrågan görs innan jag nödgas gå vidare i det totala ärendet. Med förhoppning om att kunna få till ett möte så att allt blir utrett och så att liknande saker inte drabbar fler.

Med vänlig hälsning U"

Ljungby Kommuns svar 12 januari 2024

"Hej U!

Alla arbetsgivare - såväl privata som offentliga - har ett stort ansvar för arbetsmiljön och övriga förhållanden inom den verksamhet som man bedriver, att inte någon kränks, blir mobbad, skadad eller diskriminerad osv. Detta följer bl a av arbetsmiljölagen, diskrimineringslagen, skollagen och andra formella författningar eller föreskrifter. Ansvaret omfattar såväl personal som elever m fl som kan beröras.

Ljungby kommun är en stor arbetsgivare och handlägger ärenden utifrån den tillämpning som gäller för de ärenden som du tar upp i din fråga.

Såvitt vi kan se i ditt mail så hänvisar du inte till något specifikt ärende eller person som du fått i uppdrag att företräda utan vi uppfattar ditt mail som en allmän förfrågan.

Tack för din fråga och erbjudande, men vi väljer i nuläget att respektfullt tacka nej.

Med vänlig hälsning

...

Kommunledningsförvaltningen

HR-avdelningen"

Ljungby Kommun vet mycket väl vad ärendena handlar om som U syftar till i mötesbegäran. De spelar bara ovetande för att kunna avspisa begäran. Detta var trots många andra tillfällen för mötesbegäran det första svaret som gavs. Ostracismen är med andra ord på hög nivå i Ljungby Kommun.

Precis som skrevs i mötesbegäran så kommer U att gå vidare i det totala ärendet. Hela boken får agera som anmälan om svar på uteblivna åtgärder, mobbning, karaktärsdåd och den utstuderade häxprocessen som fortfarande råder.

En slags utförligare förklaring av denna boken skickades i slutet av januari 2026 till kommunledningen, som ytterligare anmälan för åtgärd mot och svar på ostracismen. Det tog tydligen skruv.

Kommunledningens svar 2026-01-26

"Hej igen!

Jag mejlade tidigare idag och tackade för ditt mejl och informerade om att vi har diariefört dina

mejl med bilagor. Jag vill informera om att dina bägge mejl är vidarebefordrade till barn- och utbildningsförvaltningen för vidare handläggning.

Vänliga hälsningar

...

Kommunledningsförvaltningen”

Svar från U 2026-01-26

”Hej ...,

Tack för informationen. Dock är det så att det är Barn- och utbildningsförvaltningen, tillsammans med kommunledningen som liksom huvudsakligen äger många av felen och mobbningen som framkommer av boken, och som har framkommit så många gånger innan via E-mail med anmälningar och rop på hjälp från min sida.

Är det verkligen rätt att den förvaltning som kraftfullt och upprepat gjort grava fel och fränsteg från svensk lag ska utreda sig själv? Hur kan det fungera på ett bra och rättvisande sätt? Ska det inte i detta högst allvarliga ärende tillsättas en extern utredning?

Hur kommer ni tillse att det inte blir jäv i ärendet igen?

Mvh U”

Svar från Kommunledningen 2026-01-27

”Hej U!

Tack för ditt mejl. Enligt skollagen är det barn- och utbildningsnämnden som ansvarar för klagomålshantering och utredning, därav är ärendet skickat till barn- och utbildningsförvaltningen för att ta del av vilket/vilka klagomål du anför.

Vänliga hälsningar

...

Kommunledningsförvaltningen”

Svar från U 2026-01-27

”Hej,

Läs gärna igenom boken. I den förstås det att problemen inte är isolerade till att endast sortera under skollagen.

Även om problemen till del handlar om hur illa Barn- och utbildningsförvaltningen handlat, så är detta ett totalt ärende som även når upp på högsta nivå, dvs Kommunledningsförvaltningen, som många gånger använt ostracism för att hindra mina klagomål i sak, och genom det förfarandet inte beaktat att Barn- och utbildningsförvaltningen handlat korrupt under långa tider tillbaka.

Om Kommunledningsförvaltningen lyssnat på mina klagomål, så hade bla Angelstadsärendet kunnat förhindras, stoppas i sin linda. Likaså mitt ärende.

Kan ni säkerställa att Barn- och utbildningsförvaltningen inte fortsätter med sin korruption, och att Kommunledningsförvaltningen inte försöker spela ned eller neka till sin djupt negativa inblandning (och korruption) i mitt ärende, och därmed även Angelstadsärendet?

Mvh U”

Kommunledningen valde att inte svara vidare. Istället kom E-mail från Barn- och utbildningsförvaltningen 2026-02-03. Bilaga skickades av förvaltningen till Barn- och utbildningsnämnden.

”Hej U!

Jag har fått din begäran om att utreda klagomål som inkommit till kommun och sedan skickats vidare till barn och utbildningsförvaltningen.

Då din bok rör händelser från flera år tillbaka i tiden och är kopplade till barn- och utbildningsförvaltningen behöver ärendet handläggas som klagomål och enligt skollagen är det barn- och utbildningsnämnden som ansvarar för klagomålshantering.

*Du begär ett möte.
Vilken tid passar dig bäst?
... eller ...*

Med vänliga hälsningar

*...
Barn- och Utbildningsförvaltningen
Ljungby Kommun”*

Svar till Barn – och utbildningsförvaltningen 8 februari 2026

*”Hej ...,
Fungerar det för er så blir tiden bra.
Mvh
U”*

Svar till U 10 februari 2026

*”Hej U!
Det blir bra!
Vi möts vid ... för att sedan har möte i en möteslokal där
Jag vill be dig vara mer specifik gällande dagordningen. Jag ser att händelserna i din bok går längre tillbaka i tiden och har utretts och hanterats. Förstår det som att du har ett nytt klagomål som du vill lyfta. Du får gärna skicka underlagen innan.
Det kommer vara jag och ... som är ... på förvaltningen som kommer att träffa dig.
Välkommen!
Med vänliga hälsningar
...
Barn och utbildningsförvaltningen”*

Konstateras måste att Barn- och utbildningsnämnden, är lika involverade i ostracismen och alla ärenden som kommit dem tillhanda, liksom andra instanser inom Ljungby Kommun.

Det finns förutom Skollagen fler lagar som reglerar hur en kommun ska skötas, som Regeringsformen, Kommunallagen, Förvaltningslagen etc. Har Ljungby Kommun verkligen uppfyllt alla lagarna i dessa ärenden var för sig och tillsammans?

Möte ser antligen ut att kunna bli av, efter 24 års klagomål, förfrågningar, begäranden och anmälningar. Frågan är bara hur kommunen fortsatt kommer att agera? Fler oegentligheter kan definitivt inte tolereras.

Av kommunens senaste svar att döma så anser de att alla ärenden är utredda och hanterade. Det stämmer definitivt inte med sanningen. Det enda som är hanterat juridiskt är mobbningsärendet.

All mobbning och alla verksamhetsbrister samt brännmärkning, bristande bemötande och ohörsamhet via ostracism, det är definitivt inte utrett eller hanterat.

Nu sätts det punkt i boken här gällande konversationen med Ljungby Kommun. I uppföljande bok kommer fortsättningen att beskrivas.

Fråga till Ljungby Kommun

Hade det inte varit enklare och bättre att gå till mötes redan från början?

Angelstadsärendet hade kunnat förebyggas

Hade kommunen lyssnat på det som framförts om hur Barn- och utbildningsförvaltningen gravt misskötte verksamheten, vilket också direkt speglades i verksamheten i skolorna, så hade de allvarliga missförhållandena i Angelstadsärendet troligen inte blivit så långtgående och illa som det blev, och kunnat förebyggas.

Det bör ha varit välkänt inom kommunen att Barn- och utbildningsförvaltningen gjorde många grava fel som att hindra att anmälningar etc fick effekt mot bristerna inom skolorna. Detta eftersom många andra personer också klagat och anmält ärenden, som stoppats med tystnad av förvaltningen samt av många andra T, tex på Barn- och utbildningsnämnden.

Istället för åtgärder sopades problemen under mattan. Var det någon som ändå drev på genom att klaga så användes ostracism. Räckte inte det så eskalerade metoderna till karaktärsdåd och brännmärkning, mao den moderna häxprocessen.

En fråga går att ställa

Kan kommunens ledning utifrån alla larm, om missköta verksamheter etc som nått dem, kunna vara delansvariga för hur bla Angelstadsärendet utvecklades? Det är nämligen ledningen ifråga som enligt lag har det övergripande ansvaret i att förvaltningarna fungerar lagenligt och i övrigt bra.

Klart är nu, efter en sammanvägning av allt, att kommunen under långa tider präglats av tystnadskultur, nepotism, ostracism och annan typ av mobbning, allt för att försvara sina tillkortakommanden och olagligheter som drabbat barn, vuxna och personal.

Spektaklet som har tillåtits hålla på i minst flertalet årtionden gav tydlig rekyl när Angelstadsärendet blev medialt känt, men ändå fortsätter mobbningen från högsta ort. Det kommer troligen och förhoppningsvis till sist att ge rekyl igen, ända till dess att alla mobbare inom kommunen bytts ut eller tvingats tänka om. Det fungerar helt enkelt inte i en förlängning att försöka tysta och mobba bort verksamhetsbrister.

Läs mer om Angelstadsärendet längre fram i boken.

Första negativa erfarenheten av Ljungby Kommun

Vi backar här lång tid tillbaka, till 1978-79. Det var då U med föräldrar flyttade från lägenhetshus på Ågårdsvägen till nybyggda marklägenheter på Bondegatan i Ljungby. Ljungbybostäders nya fastigheter visade sig vara fuskbyggda. Husgrunderna hade inte tillåtits att torka ut tillräckligt innan golv lades och inflyttning skedde. Det började växa mögel inomhus, särskilt på ytor som angränsade mot svalare utomhusluft (köldbryggor).

Bilden nedan föreställer lägenhetshusen på Bondegatan i Ljungby, och är tagen 1978, ett litet tag innan inflyttning.

Minns att far klagade på det väl synliga och rikliga möglet inför den part som gjorde slutbesiktningen. Svaret från denne, stående strax utanför ytterdörren, blev att de inget kunde göra. När detta sades såg parten osäker ut, med sitt anteckningspapper fäst med metallklämman på en träplatta hållandes i handen.

I samband med den mikrobiella påväxten blev U livslångt sjuk i den autoimmuna sjukdomen Henoch Schönleins Purpura, idag kallad IgA vaskulit. Just detta händelseförlopp kom att färga livet på både gott och ont.

Ont var att gå runt och vara mer eller mindre sjuk året runt, samt att det under vissa skolår föranledde mobbning, som tillsammans med sjukdomens andra begränsande följder har satt djupa spår. Negativt var också att vården saknade kunskap och bot. Positivt var att det därför, med början 1991, sprorade till regelrätt forskning om mögel och sk sjuka hus.

Med den grunden byggdes två framgångsrika företag inom hus- och saneringsbranschen.

Nämnas ska att det sedan 1950-talet finns vetenskaplig grund för uttalandet, att koppling mellan exponering för mögel och den aktuella sjukdomen absolut kan finnas.

Frågan är om Ljungbybostäders lägenhetshus på Bondegatan fortfarande är sjuka hus? Risken finns eftersom husbyggandet på den tiden inte utfördes för att vara fuktsäkert. Dessutom är det så att mögel under sin levnadsprocess avger oerhörda mängder av metaboliter (sekundärprodukter), såsom högtoxiska mykotoxiner, sporer, partiklar och flyktiga ämnen mfl.

Metaboliterna försvinner inte bara för att möglet ev torkar ut. De kan finnas kvar många årtionden och innebär rent krasst en hälsorisk för dem som exponeras. Barn, äldre och personer med nedsatt immunförsvar är i den mest uttalade riskgruppen. Även friska personer kan vara utsatta eftersom mögelexponering ökar virulens via bla ett nedsatt immunförsvar, med vidare följder, allt enligt WHO – Världshälsoorganisationen och annan forskning.

All forskning och fälterfarenhet ledde även fram till upptäckten av och klagan om omfattande fukt-, mögel- och kemiska skador samt avvikande lukter i gamla Klövervägens förskola. Det blev ett mycket segslitet ärende där Ljungby Kommun och Länsstyrelsen i Växjö felade väldigt och frångick laga ordning. Samtidigt utsatte T i kommunen U för dumförklarande pikar, repressalier, baktalande och fysiskt samt verbalt hot. Mer om det finns att läsa längre fram i boken.

Vidare kom ytterligare en händelse med Ljungbybostäder och Ljungby Kommun att ske ifråga en servitutsvist, där kommunen hade sett till att skriva in ett utifrån lag icke gällande servitut, lastande en fastighet som U:s dåvarande företag blev ägare till. Även här förekom uttalade brister samt smutskastning från kommunen, och verbalt hot från Lantmäteriet, som var i jäv med kommunen. Mer om det längre fram i text.

För att ta reda på om det idag finns förhöjda fuktvärden och onormala halter av mögel i Ljungbybostäders lägenhetshus på Bondegatan, kan U erbjuda att kostnadsfritt genomföra okulär inspektion, ickeförstörande fuktmätning, samt vid misstanke utföra något DNA Mögeltest som baseras på provtagning av damm som samlats på lämplig yta i lägenheten.

Detta är inget som Ljungbybostäder eller kommunen i övrigt ska kunna ha mandat att förhindra, eftersom det inte innebär att material etc i huskonstruktionen på något sätt påverkas. Är du hyresgäst och misstänker att inomhusmiljön inte är bra, ta gärna kontakt. Supporten ifråga är kostnadsfri.

Verksamhetsbrister och mobbning inom Ljungby Kommun

I detta kapitel beskrivs upplevelser från ett antal år på olika arbetsplatser i Ljungby Kommun. Det finns en utförligare version uppdelat på respektive arbetsplats. Den presenteras inte här eftersom det inte är meningen att peka ut någon enskild individ. Den utförligare versionen har i omgångar skickats som anmälan till Ljungby Kommun.

Händelserna delas istället upp mer kategoriskt, särskilt då samma typer av djupt negativa mönster, mobbning och verksamhetsbrister har funnits på de olika arbetsplatserna, samtidigt med djuplodande nepotism och negativ styrning från Barn- och utbildningsförvaltningen samt nämnden.

U har i Kommunen varit anställd som elevassistent, fältkurator, specialpedagog och ungdomspedagog.

Metoder för att tysta och bli av med personal

Vid ett tillfälle kallade T till sig U och en annan anställd, och berättade vad man grundläggande behöver ha med sig i kontakt med en elev. Det handlade om att försöka ringa in hur en person upplever och på bästa sätt lär sig, genom att kognitivt ta in och höra, känna eller se saker och ting.

Sedan kom något oväntat. T frågade oss om vi visste hur man på bästa sätt blir av med en personal. Vi satt formligen som frågetecken och tittade snabbt och undrande på varandra. T berättade leende och triumferande att man för att bli av med personalen och få den att säga upp sig själv, skulle ta ifrån personalen alla dess arbetsuppgifter.

År efter det blev U utan uppdrag då nästan alla arbetssysslor togs bort från schemat. Inga fler uppdrag tilldelades. Ärendena passerade på mötena förbi U och gick till andra istället, medan redan tilldelade uppdrag gavs till andra i personalen istället. Så hade det aldrig varit innan. Var nu som luft, utfrys, och tänkte tillbaka på orden från T om hur man får bort en personal, får densamma att säga upp sig. Innan utfrysningen så hade T stört sig och blivit sur över att U på olika sätt klagat på att verksamheten inte fungerade eller sköttes på bra och lagenligt sätt.

T hade upprepat förbjudit oss i personalstyrkan att över huvud taget tala med flera andra personer. T beordrade bla att U inte fick ta eller ha kontakt med en personal som tidigare varit anställd och blev mobbad samt utfrys i personalgruppen. Samtliga personer som det var förbjudet att tala med, var drabbade av olika oegentligheter från T:s sida.

På en annan arbetsplats hade T tagit ifrån U lektionstimmar då mobbade personal, som även utsatt andra, smutskastade U på falsk och illasinnad grund. Senare, utan att det som hänt retts ut, kom T tillbaka och frågade om U kunde ta några av lektionstimmarerna. Sade nej, det får vara antingen eller.

Brännmärkning av personal

T berättade att en person som tidigare varit anställd inte skulle få fler jobb i Ljungby Kommun. Det hade T sett till genom att prata med personalkontoret i Ljungby Kommun. Detta är ett exempel på hur brännmärkning av personal går till inom Ljungby Kommun.

Efter att U talat om för T att vi var skyldiga att agera och handla annorlunda än vad som skedde, initierade T brännmärkning av U från att få fler jobb i Ljungby. Det har framkommit via andra T inom kommunen, samtidigt som jobb söktes vilka U varit kvalificerad till utan att få jobben, som tilldelats ej behöriga istället. Det är ytterligare exempel på brännmärkningen av personal i Ljungby Kommun.

Då U började nysta i detta via andra källor i Ljungby Kommun blev det också bekräftat. Sökte kontakt med T på Barn- och utbildningsförvaltningen, som inte svarade, det gick inte att under lång tid få kontakt via telefon eller mail. Till sist efter påminnelser kom ett kort meddelande att en annan T skulle handha ärendet.

Väl hos denne blev det sagt att den mycket omfattande ärendesammanfattningen och anmälan som lämnats av U skulle hemligstämplas. Det fanns redan vid mötets start röda hemligstämplar över hela mappen där ärendet förvarades. Ingen som helst åtgärd togs i U:s ärende, snarare tvärtom.

Innan egen uppsägning pga all mobbning berättade T att om U skulle säga upp sig kom U inte att få några mer jobb i Ljungby Kommun.

På en skola jobbade en vikarie. T kallade in U och berättade att vikarien av en elev blivit anklagad för sexuella trakasserier. Det sades att vikarien inte lämnat in utdrag ur brottsregistret. Därför skulle det användas som argument att inte ge vikarien mer arbete. U blev tillsagd att inte få lov att berätta om detta för någon annan.

T valde att med omedelbar verkan säga till vikarien att denne inte kunde erbjudas mer arbete på skolan, tack vare att det inte fanns behov. Vikarien blev aldrig informerad om den egentliga orsaken till att det inte erbjöds mer arbete. Vikarien sökte sedan tjänst på en annan skola i Ljungby Kommun. Dock utan att få tjänsten.

Hen var enligt egen upplevelse brännmärkt från att få fler tjänster i kommunen, då tjänsterna tillsattes av ej behöriga istället. Inga svar gavs från kommunen till vederbörande, ifråga varför sökta tjänster inte kunde bli aktuella. Anklagelserna utreddes eller polisanmäldes aldrig.

T på en annan skola berättade att U hade mycket dåligt rykte i Ljungby Kommun och att ryktet kom från tidigare T på ytterligare en skola, men hen tyckte dock av personlig anledning att alla förtjänade en andra chans, så det fick U.

Personalsekreterarna skickade inte ens vidare alla de platsansökningar som lämnades in av U, och de svarade inte vid förfrågan på varför. Ostracismen var och förblir än idag mycket uttalad.

Faktum kvarstår att U efter vikariat i Ljungby Kommun med ett undantag inte kunnat få arbete inom skolor i kommunen. Rykten som florerar inom kommunen, är enligt trovärdiga uppgifter initierade och spridda av en T på en skola, som skyddade sig själv genom att brännmärka U.

Ryktena snappades upp av Barn- och utbildningsförvaltningen som dagens sanning, trots att anmälan från U kom in. Mobbningen fortsatte från förvaltningens sida. De vägrade att utreda missförhållandena som framkom i anmälan.

Läs mer om brännmärkningen av personal inom Ljungby Kommun längre fram i boken.

Mobbning av elever av T och pedagoger

Vid ett möte kommer T in och spyrr galla över en elev framför nästan hela personalsstyrkan, säger om hen utmålade, "fet och äcklig, jag är trött på densamma". Vad händer när man i ledningsposition gör så inför all personal, vad ger det för signaler om hur man som anställd ska bemöta ungdomen och de andra ungdomarna?

På en skola fanns en sedan tidigare allvarlig och djupgående konflikt mellan en pedagog och en klass. U blev satt att vara extra pedagog, parallellt med pedagogen konflikten gällde. T sade att det inget kunde göras åt situationen om pedagogen valde att stanna kvar. Pedagogen hade från T:s sida omtalats att det bästa vore att säga upp sig. Men det skedde inte. Konflikten fortsatte.

U sade vid flertalet tillfällen till T att situationen i klassen var ohållbar och mycket allvarlig, och att pedagogen direkt och öppet inför hela klassen återkommande mobbade en elev på grovt kränkande sätt. Fick dock ingen respons mer än orden att det inte gick att göra något åt saken.

I klassen gick en elev som var utsatt för mobbning. Eleven uppträdde lätt trotsigt mot pedagogen, som sänkte sig till än värre låga nivå och mobbade eleven. Smädelser som "fet gris" och "du bör tänka på vad du äter", "gå hem och ät ihjäl dig" mm, var sådant som sades till eleven trots att U närvarade. Påpekade som sagt allvaret i situationen för T, som inte vidtog några som helst åtgärder.

Den mobbade eleven var av somlig skolpersonal mycket illa omtyckt. T ignorerade att eleven var mobbad och åtgärdade det inte. Istället stämde det in i mobbningen på olika sätt, bla ostracism.

Elevvårdsteamet på en skola såg i realiteten inte alls ut som det gjorde på pappret. En av personerna i teamet närvarade pga vissa omständigheter aldrig vid elevvårdskonferenserna. Dessutom präglades teamet av nedvärderande syn gentemot vissa elever och personal, vilket tog sig uttryck i tyst mobbning och uteslutning.

En av eleverna på en skola var gravt mobbad, vari knivhot enligt uppgift förekom. Eleven sökte hjälp och stöd. Berättade för T att det hela var mycket allvarligt och att det var läge för omedelbar insats. Fick till svar att det inte blev aktuellt, vi skulle avvakta, för det ansågs att eleven själv var orsak till mobbningen. Svarade att vi måste agera och inte får lov att låta sådana händelser och mobbning fortgå. Fick inget svar. T blev märkbart sur.

Vid anställning på en skola upptäcktes att lärandemiljön i relation till en elev var för stökig. Det uppstod ofta situationer där fara för elevens egen eller andra elevers säkerhet krävde att eleven hölls

ner mot marken. Så berättade T att det skulle skötas.

Enligt senare uppgift var U efterföljare till tvåsiffrigt antal tidigare personal. Detta uteslöts från kommunens sida när anställningsintervjun gjordes. Lade snabbt märke till att de flesta resurspersoner och lärare på skolan formligen vände oss ryggen då vi kom.

Gick en eftermiddag in till en lärare och fick som snäsigt svar att denne givit upp för länge sedan, och att U inte skulle komma dit i ärendet att kunna få in eleven i klassrummet igen. Meningen var enligt uppdraget som sådant att vi skulle samarbeta för elevens återgång till klassen. Såg ljusning ifråga men där tog det tvärt stopp.

Det visade sig att T inte visste något om det. Inte konstigt, då det inte fanns något riktigt subjektivt engagemang någonstans på skolan.

Talade senare med ytterligare elevassistent som trätt in på skolan. Hen sade sig må dåligt över arbetsituationen i stort, även lång tid efter att anställningen avslutats.

Misshandel av elever

Vissa pedagoger förde på en skola en arbetsmetodik och ett förhållningssätt där eleverna, om de inte gjorde som de blev tillsagda, utsattes för mycket hård och abrupt fysisk tvingande behandling. U hade enligt lag inte befogenhet att göra som dessa pedagoger gjorde, då det upprepat utan minsta tvekan ofta var misshandel som skedde. I andra situationer var det definitivt inte förenat med god pedagogik.

Under en lektion lade sig en av eleverna ned på golvet och tjurade, ville inte vara med på lektionen. U satte sig först på huk och uppmanade eleven att komma tillbaka till arbetet. Nej, blev svaret. U lade sig då ned jämte (en bit ifrån) eleven för att verbalt och med mimik muntra upp och försöka skapa stämningssvängande och kontaktskapande glädje. Eleven log och började tina upp.

Innan U hann säga så mycket mer kom en annan pedagog hastigt upp bakom den liggande eleven, tog lika hastigt tag i eleven och ryckte våldsamt under verbalt gormande upp denne från golvet. Elevens huvud hängde inte med utan knyckte ganska hårt nedåt åt sidan av kroppen, samtidigt som smärta och rädsla sågs i elevens ansiktsuttryck. Eleven var inte alls med på det som hände, var inte förberedd.

Den våldsamma och gormande pedagogen var arg på U, och den tredje pedagogen som också var med i klassrummet höll med om att man inte skulle göra så som U gjorde. Detta som hände och bevitnades var inget annat än misshandel.

Ytterligare händelse att nämna som exempel var när en pedagog med våld tvingade in en elev i skolbussen. Det resulterade i att pedagogen i sidan av magtrakten blev illa klämd mellan elevens hårt spjärnande ben/knä och stol i bussen. U fick hjälpa pedagogen loss, dock utan att röra eller bruka våld mot eleven. Det var sådan kraft i spjärnandet att benen av metallrör till stolen böjdes. Chauffören såg det och klagade.

T hade talat med skolpsykologen om U:s anmälan av den dagliga misshandeln och de ombenämnde nu misshandeln till att kallas "fysisk pedagogik". T sade om det att "det var väl tur".

Har senare talat med ytterligare en person som också jobbat på skolan i Ljungby, och slutat där pga att det förekom misshandel fysiskt från vissa pedagogers håll gentemot elever, samt också för mobbning kollegor emellan.

Vid ett tillfälle låste en T in en elev i ett klassrum och sade åt eleven att denne inte fick avvika från rummet. Eleven fick sitta där under någon lektionstimme. Detta för att eleven var en slags ledare när det gällde strul på skolan, allt enligt vad T själv berättade för U efter att hen låst in eleven. Stöket på skolan berodde mycket på att T inte tog tag i att pedagogiskt motverka stöket och arbeta positivt i frågorna. Istället mobbades elever från T:s sida.

Bristande hantering av säkerhetssituationer

Blev vid ett tillfälle pistolhotad under rastvakt. Varje morgon togs en tur i korridorerna. Ett antal minuter efter att det ringt in till lektion befann sig tre elever vid ett skåp. Sade glatt godmorgon till dem och menade att de skulle gå till lektion för att inte fördröja arbetet för sina kamrater. Tidigare kontakt med dessa elever var god.

Två av eleverna gick snabbt till lektion medan den tredje stod kvar vid skåpet. Denne vände sig om och riktade under tystnad en pistol mot U. Tiden stannade upp, frös fast några sekunder. Sade åt eleven att sänka sitt vapen, stoppa undan det och gå in på lektion. Gick till T och berättade om det inträffade. Där sades det att U skulle gå till skåpet och hämta pistolen, vilket gjordes. Det visade sig vara en luftpistol, liknande ett niomillimeters handeldvapen. T sade åt U att händelsen fick anmälas om så önskades.

Kom fram till att en sådan händelse inte på något sätt kan förringas, särskilt inte om man såg till skolans hela problembild där rena mordhot och knivhot förekom mellan elever. Anmälan gjordes.

T kom senare in till U och frågade hur det blivit. Det gavs mycket kortfattat stöd. Vid denna typen av händelse bör T göra anmälan. Att i detta läge säga åt personal att denne får göra anmälan om man vill måste ses som felaktigt.

Uppföljning av hur U mådde efter händelsen gjordes inte av skolan eller kommunen i övrigt. U påpekade att T bör göra anmälan i fall som detta, även till högre ort, dock utan någon som helst respons, inte ens ögonkontakt. Situationer som denna kan leda till bli arbetsskada och det är viktigt att från T:s sida hantera allt på rätt sätt.

En elev förde med sig en sk butterfly-kniv till skolan. Flera elever kom till U den eftermiddagen och var rädda för att eleven hade kniv med sig till skolan och för att det skulle hända något allvarligt, då det förekommit hot och mobbning mellan vissa elever. Ingen T var på plats, så det gick inte att konferera med dem. Var tvungen att snabbt fatta beslut.

Med hoten och mobbningen i åtanke, togs kniven i beslag från elevskåpet. Hade ca tio minuters frist innan eleven skulle gå ut från lektion. Funderade på om det var bättre att ringa Polisen, men de skulle kanske inte hinna fram i tid. Skrev minnesanteckningar från händelserna vilka medfördes till polisstationen i Ljungby där anmälan gjordes om knivnehavet. Polisen sade att allt var rätt genomfört.

När T kommit tillbaka till skolan och blivit informerade om det inträffade blev svaret "du skulle väntat tills vi kommit tillbaka". Då menades att U skulle väntat med att beslagta kniven. Frågan är vad som hänt om U väntat, med tanke på mordhoten och knivhoten som förekommit tidigare på skolan? T förbjöd U att fortsättningsvis ha kontakt med eleven. Detta är inget bra förhållningssätt då det spär på en konflikt, vilken måste redas ut så fort det går.

Att elever för med sig vapen till skolan måste ses som mycket allvarligt och omedelbart hanteras samt anmälas. Detta var vad polisen sa.

På en annan arbetsplats förbjöd T en anställd att polisanmäla att denne blivit "förgiftad" av laxermedel i sitt kaffe. Det gav svåra och långvariga plågor. Inget som hände inom verksamheten skulle få komma ut offentligt

En elev under LVU (Lag med särskilda bestämmelser om vård av unga) placerades i en övningslägenhet i Ljungby Kommun, dit personal regelbundet åkte. Plötsligt fanns där en långt äldre person i övningslägenheten, som i princip bosatte sig där. Det visade sig att denna person var efterlyst av Polisen och att densamme var känd missbrukare.

Sade till T att det borde samarbetas med Polisen och tipsas om när personen fanns där. Fick till svar att det inte skulle se bra ut för T själv och verksamheten om personen av Polisen blev gripen i lägenheten. Därför skulle vi inte tipsa, utan istället besöka övningslägenheten oftare för att störa ut den efterlyste därifrån.

Vid några tillfällen gick det inte att få kontakt med eleven då denne verkade drogad/påverkad. Den efterlyste var lite verbalt hotfull och menade att det var vårt fel då vi var jobbiga emot dem i deras till synes parförhållande. U mådde långt ifrån bra i detta, då det lagstadgade uppdraget var att skydda och hjälpa. Det gjorde vi definitivt inte här, snarare tvärtom. Vi körde vissa dagar och

veckor genom störtekniken bort båda från lägenheten och då kunde vi inte ha kontroll över vad som hände med eleven.

Sammanfattade en skrivelse till Socialförvaltningen i Ljungby Kommun med tanke på de allvarliga hoten elever emellan på en skola. T på plats gjorde inget utan spädde genom mobbningen mot vissa elever på händelseförloppet. Inget hände efter anmälan, ingen återkoppling.

Situationen var riktigt akut men ingen ville av någon anledning gå in och hjälpa till att reda ut och få allt på rätt köl igen. Hade man på Socialförvaltningen tagit anmälan på allvar skulle det möjligtvis gått att förebygga och förhindra en i tid senare händelse, där en ungdom nära nog blev misshandlad till döds. U förutsåg i anmälan att sådan situation skulle kunna uppkomma, med orden risk för allvarlig skada.

Kränkande behandling av anställda

I slutet innan sjukskrivningen, som orsakades av all mobbningen i Ljungby Kommun, fick U ta emot kraftig kritik från T:s sida. Det sades "din arbetsinsats duger inte. De på förvaltningen tycker säkert att den är bra, men här räcker det inte."

Frågan är egentligen vad T var ute efter, då alla sysslor tagits ifrån U med undantag av ett kontaktärendet, som inte var enkelt att lösa. Troligen var det menat att få U ur balans totalt, vilket det verkligen lyckades med.

Det var uppenbart sedan mest inställt på att få bort U från kommunen. Det framkom vid ett möte där läkare och två T från Ljungby Kommun var närvarande (den ena från Barn- och utbildningsförvaltningen, den andra från arbetsplatsen). De två talade med varandra om U med ett hånskrattande, raljerande och riktigt kränkande sätt i tredje person, gällande att "U kommer nog inte att vara kvar i kommunen, U kommer att skiljas från oss, Ha Ha Ha..."

T talade ganska ofta "bebisspråk" med plutande läppar, på ett starkt nedsättande vis om andra icke närvarande personer. Vidare talades det mycket illa om en anställd vikarie inför U. T sade sig aldrig vilja arbeta tillsammans med vikarien igen. U tyckte att vikarien var en av de mer positivt drivande och ansvarstagande, i förhållande till hela personalstyrkan.

En hel del mindre bra prat förekom från T:s sida bakom ryggen på anställda och andra. U och vissa andra reagerade på detta. Blä pratades det med öppen dörr till kontoret riktigt illa och nedsättande om de som i verksamheten tog föräldraledigt.

Tidigare hade T upprepade gånger anmärkt på U för att en annan personal klagat, utan att ha frågat efter U:s version. Fick mycket egendomlig kritik för sådant som inte ska eller kan kritiseras. T som redan utsatt U för grav ostracism fick något att försätta kränkningarna med. Det riktigt lyste och myste om T som kunde ge sig på U för något. Det är tråkigt att bli nedvärderad över det även lång tid efter, flera gånger, så som hände.

Väl hos skolsköterskan på en skola blev U inför en elev utskälld. Skolsköterskan kallade U för "lilla du" och menade att U inte skulle agerat så här, inte skulle ha tagit kontakt eller kommit bort till hen. Detta trots att eleven sökt hjälp hos U, och att U såg att det som behövdes skulle kunna ges hos skolsköterskan. Hade också ringt skolsköterskan på förhand och frågat om vi kunde komma bort till denne. Svaret blev ja.

Efter att eleven lämnat rummet frågade U varför skolsköterskan sagt som hen gjort. Fick till svar att hen inte var van vid att arbeta på så sätt som U gjort här. Samarbete kunde uppenbart inte komma på tal, även om vi båda ingick i det elevvårdande arbetet.

Under en bussfärd efter utflykt med eleverna, satt två pedagoger bak i bussen och pratade högt och skrävade riktigt illa om den pedagog U vikarierade för. Satt längre fram i bussen och såg bakåt att eleverna verkligen lyssnade på detta samtal, fast utan att säga något. Några av de lyssnande eleverna såg riktigt ledsna ut.

Så här sänker man alltså värdet på sina kollegor i Ljungby. Samtidigt sker det inför elever som också på detta sätt sänks i värde samt lär sig att det är så man ska göra. Dessutom utsatte de skrävande pedagogerna U för mobbning. U tog formligen över att vara utsatt för mobbning, från den pedagog vikariatet gällde.

Ett avslutningssamtal U hade tillsammans med T, var mer en monolog från U:s sida. T satt stundvis med ryggen mot U och visade klart och tydligt på detta sätt sin inställning, samma inställning som många gånger visats gentemot mobbning och andra allvarliga situationer.

Översitteri mellan personal

Något annat som faller in inom den totala berättelsen, översitterierna och mobbningen, är att vissa högre utbildade inom kommunen betett sig högst illa mot den personal som de ansett sig vara förmer än.

Det anställdes ett par högutbildade personal. Dessa kom in i verksamheten ett bra tag efter att en del av oss andra börjat där. Tre av oss i personalen satt under en timme och läste in och diskuterade olika moment ingående i en kurs. Fastigheten var ett ganska dåligt isolerat hus som under vintern i vissa rum hade rejält kalla golv. U hade tjocka sandaler på fötterna men de andra hade det inte och frös därför om fötterna. De satte sig i skraddarställning i soffan och lade varsin filt över benen, för att läsa vidare i kurslitteraturen.

De nyanställda knackade på dörren och klev in, med orden "jaså, det är här ni sitter". De tittade och blev tysta en liten stund. Den ena utbrast argt "så här gör vi inte här", menande att sitta med fötterna uppe i soffan. Den andra högg verbalt snabbt och medhållande in i detta budskap. Sedan gick de båda tvärt och argt ut från rummet.

Trots U:s utbildning om tre år och 120P med inriktning mot pedagogik vid Universitetet i Växjö, så var bemötandet och behandlingen från den här nya personalens sida till en början iskallt och nedvärderande. Som exempel kan nämnas när rapport om viktiga händelser och mående hos en elev rapporterades till den nya personalen, så var det enligt dem inte alls så, trots att de inte träffat eleven i så stor omfattning. Det kändes mycket egendomligt och var inget annat än översitteri de sysslade med och satte i rullning. Fler i personalen upplevde samma sak.

T kom inte att göra något åt det hela. Både musten och lusten gick ur, då annat som nämnt inte heller gick som på räls. Kontakt togs till sist med T på förvaltningen, med orden om att detta måste rättas till. Samtal ordnades mellan U och de nya i personalen. Dessa hade egentligen inget alls att säga under samtalet.

En av dem kom dock att liksom tina upp och bli riktigt trevlig efter detta, och kom tom in på kontoret, där U satt och skrev på mallen för ett pedagogiskt samtal. Hen överräckte en skrift, med

de ungefärliga orden, "vill du läsa igenom och se om detta blir bra". Viktiga saker stod med, precis så som U försökt att från början framföra. Det visade sig vara en hyvens bra personal, bara översitteriet liksom lagts åt sidan.

Den stora frågan är varför det negativa skulle vara med från början? Frågan är också varför denna typ av översitteri grasserar både inom Ljungby Kommun och Region Kronoberg? Allt blir så fel och viktiga ärenden sköts inte bra eller snedvrids, bevisligen.

Verksamhetsbrister och strukturproblem

T lånade upprepat verksamhetens enda bil då privat bil var ur bruk. Verksamhetens bil försvann på detta sätt under flera dagar och helger. Detta strandsatte verksamheten och personalens möjligheter att fullt ut vara flexibla och utföra behövligt arbete.

Vidare lät T en personal fixa med sina privata bilar, under arbetstid.

En personal använde arbetstid till privata angelägenheter. Personalen ifråga tog i verksamhetens bil med sig en elev för att hitta bilar att köpa. Bilar köptes sedan privat in av personalen för att repareras och säljas vidare, utan att skrivas på sig själv och utan att deklarerera för vinsten.

Elev fick också vara med under reparation av bilar, på arbetstid. Visserligen är denna form av arbete och upplevelseinhämtning en stor möjlighet för att kunna utföra undervisning etc, men under denna form måste det uttryckas som högst olämpligt.

U upplevde att det från viss personal slirades med seriositeten kring arbetsysslor. Tog det i allmänhet utan ingående detaljer vidare med T, som i samtalet sade sig vara medveten om förhållandet, samt även att annan personal kompade väldigt mycket ofta utan att kalla in ersättare. Det drabbade verksamheten negativt och lade periodvis extra stor börda på den personal som var på plats.

Pengabesparande omstruktureringar gjordes löpande i en verksamhet, vilket innebar att allt mindre platslagd tid kunde ges personalen. Arbetsgrupperna fick allt mer syssla utanför verksamhetens kärna, vilket splittrade upp möjligheten till samtal och nära kontakt med de elever som verksamheten direkt innefattade.

Vid ett tillfälle (och många andra) kompade en personal utan att ordna ersättare. Vi var två personal på plats, fast var båda bokade på arbete utanför verksamhetens kärna. Det innebar att vi det dygnet tappade en elev med uttalat stödbehov. Denne kom till oss och ville få hjälp, vilket vi långt tidigare lovat att hjälpa till med.

Denna gången kunde vi tyvärr inte avboka det schemalagda arbete som väntade utanför verksamhetens kärna. Det kändes mycket illa att lämna en hjälpsökande elev i stick och fördärv. Det äventyrade ordentligt hela syftet och kraven som finns.

Detta påtalades för T på det kommande personalmötet. Det bemöttes argt och med orden att alla visste vilken den kompande personalen var. U skulle inte dra upp detta, blev det sagt. Som tur var backade en annan personal upp, som var närvarande den dagen då vi "tappade" eleven. Konstigt var att T inte skällde på den uppbackande kollegan utan bara på U.

Situationen på en skola var vid anställningsstarten allt annat än bra. Detta sett till att där fanns

uttalade problem med mobbning, främlingsfientlighet, bråk på rasterna och lektionerna samt en allvarlig och djupgående konflikt mellan en pedagog och dennes klass. Situationen på skolan kunde jämföras med näst intill totalt kaos, som mycket berodde på svag ledning, inte bara lokalt utan också från Barn- och utbildningsförvaltningens samt Barn- och utbildningsnämndens sida.

U kunde vid somliga tillfällen pga bråk och andra incidenter inte närvara vid elevvårdskonferenser, vilket är mycket viktigt. Elevvårdsteamet fungerade inte alls och personal i teamet mobbade elever genom sin gravt nedvärderande inställning, missgynnande åtgärder och negativt förhållningsskapande sätt.

Senare har det framkommit att den efter U inkommande fältkuratorn på en skola inte tyckte att saker sköttes bra där och därför slutade. Detta berättades av ytterligare T inom kommunen för U. Barn- och utbildningsförvaltningen valde att inte agera trots tidigare anmälan om missförhållandena.

Hemligstämpling och tystnad

T tog reda på vem som var med i facket och inte, högst troligen för att kunna behandla personal därefter, även i andra ärenden än U:s.

Nämnas ska att U sedan tiden i en tjänst träffat några av de gamla arbetskamraterna. Hade absolut inget otalt med dem, utan snarare tvärtom. De har alla varit egendomligt stressade på ett särskilt och samstämmigt sätt som märks av, och inte kunnat prata mer än mycket kort. Är det så att T försett dem med munkavle, precis som med flera andra personal?

T på en skola hänvisade U till en skolpsykolog. Psykologen fick en digital fil som handlade om oegentligheterna samt mobbningen inom kommunen och skolorna. Skolpsykologen sade sig inte kunna öppna filen och var inte intresserad av att få den utskriven. Psykologen ansåg att U inte behövde komma tillbaka för fler samtal. Det kan noteras som så många andra gånger att det råder ett subklimat att inte vilja se, höra eller tala om oegentligheterna inom kommunen. Istället ska de som drabbas tystas bort.

Anledningen att T plötsligt till skillnad från många gånger annars ville agera i en situation av stök och mobbning, var högst troligen för att situationen blivit omskriven i media. Att ej agera kunde ju kasta T i dålig dager.

Andra allvarliga situationer som inte blivit offentliga skulle till varje pris tystas ned, samtidigt som tystandet i sak, på ett mobbade och brännmärkande sätt, försvarades mot U som ville agera utifrån skyldighet och då tyckte annorlunda än T. I detta förhållningssätt for både lärare, elever och deras föräldrar illa. De facto for flera skolor och därmed även Ljungby Kommun illa.

U skickade till sist in omfattande information och anmälan till Skolinspektionen. Inspektionen valde att hänvisa till arbetsrätt och sade att de därigenom inte hade med ärendet att göra. Så fel av Ljungby Kommun, så fel av Skolinspektionen. Detta handlar inte bara om arbetsrätt utan också om att pedagoger samt T mobbade elever och faktisk utsatte dem samt personal för livsfara genom att inte agera. Istället spädde de på det destruktiva och eskalerande mönstret på skolorna.

Att inom skolans värld isolera och blunda för brott som ska regleras enligt lag, kan inte annat än att liknas vid det som sker inom vissa sekter.

Felsökande och projicering

Klassen där U höll i några lektionstimmar per vecka var till viss del ibland lite utmanande och somliga av eleverna var lite trotsiga, fast det gick bra att hantera med lågaffektiv, subjektiv, glädjeskapande och ickevåldsam pedagogik, dvs laglig sådan.

U blev inkallad på skolexpeditionen och fick ta emot mycket negativa ord om U som pedagog, då de andra pedagogerna sagt att det var U:s fel att eleverna inte ville lyssna på dem under lektionstimmar då U var lärare åt en annan elev och alltså inte vistades i klassen. Det skulle vara U:s fel att eleverna trotsade mot de andra pedagogerna.

T på skolan hade vid det tillfället tagit referenser på U tio år bakåt, då U under några veckor pga whiplash-skada från en trafikolycka arbetsprövade på en skola i Ljungby. Det var innan utbildningen till pedagog vid Växjö Universitet.

T hade talat med en annan T på skolavdelningen, som sagt något i stil med att U inte var vidare duktigt och behövde visas tillrätta. Tog en dialog med T om förhållandena och påvisade återigen misshandeln på T:s skola. Talade även med denne om referensen sedan tidigare. Hade då som sagt inte påbörjat utbildningen till pedagog på Universitetet i Växjö. Meningen var att U genom arbetsförmedlingen skulle sadla om från annan utbildning och yrke till ett som var vänligare sett till skada från en trafikolycka.

Kommer mycket väl ihåg arbetsträningen på skolan. T visade några gånger samt talade vissa gånger om hur man kan förhålla sig i somliga situationer. Det var allmänna tips som inte hade direkt förankring i det U gjorde. Ett direkt tips som U väl kommer ihåg att var att inte säga "jag vill att du gör ..." till en elev utan istället säga "du ska göra ...".

Idag med forskning, utbildning och erfarenhet i bagaget, kan med bestämdhet sägas att det inte spelar någon roll hur man som pedagog säger, bara det finns subjektiv närvaro från pedagogens sida, ömsesidig positiv respekt och väl utvecklad kontakt samt relation mellan pedagogen och eleverna.

Eleverna vet då varför pedagogen "vill" att de ska göra vissa uppgifter. Den andra "hårdare och kallare" typen av pedagogik, den har för det mesta och för länge sedan fallit ut som förlegad och mindre bra.

Pedagogen ska kunna arbeta med förtroende och motivation, istället för att vara onödigt sträng och burdus. Onödigt stränghet och burdust samt frånvarande förhållningssätt lär bara ut till eleverna att det är så man ska vara. Vårt samhälle har präglats av detta allt för länge. Andra metoder, annan mer närvarande pedagogik involverande EQ och IQ behövs (läs Strukturerade Samtal längre fram i boken).

T på platsen för arbetsprövning beskyllde bakom ryggen inför personalgruppen U för att ha gjort ett inbrott på skolan där kaffekassan stals. En av pedagogerna kom ut till U på skolgården och berättade om detta och menade att det var fult och orättvist. Det visade sig senare vara ett par ynglingar som gjort detta brott. De togs av Polisen.

Kommer ihåg att bemötandet från T var likt att U var en praktikant under utbildning, som skärskådas i enlighet med vad man under utbildning till pedagog förväntas kunna och införliva. Lät den högaktiga nagelfarningen passera, särskilt efter att ha blivit misstänkliggjord på fulaste sätt.

Inhämtade kunskap och gjorde det som skulle göras, helt enkelt känna efter om yrkesvalet skulle passa bra. Inte för att det vägrades att göra saker heller, men T hade myndiga och överdrivet skarpa ögon i nacken på U.

Berättade allt för T som tagit referenser, bemötte dennes kritik. Ringde även till T som det negativa hade kommit ifrån och frågade om hen sagt som T berättade. Nej, det hade hen inte enligt sin egen utsago sagt. Hen hade sagt positiva ord. Någon ljög uppenbarligen. Denna gången ville U inte ge upp och tyst ta emot rena dumheter så som vid tidigare mobbning från Ljungby Kommuns sida.

Vidare hade T tagit referens från annan kommun och ett privat HVB-hem. T sade att det därifrån berättats att U hade svårt att få kontakt med ungdomarna. Sanningen är att ägarna av HVB-hemmet i princip hade jobbat slut på sig själva och inte använde eller hade någon som helst behandlingsmetod eller struktur, vilket absolut krävs om man ska arbeta med våldsamma ungdomar.

Det enda som gjordes var att ge ungdomarna guldtyr (mynt) och någon utflykt om de gjorde något bra.

Som exempel på mycket negativt förhållningssätt så låste föreståndaren in sig på sitt kontor och grät när ungdomarna var verbalt elaka. Ungdomarna löpte då som ofta annars amok och försökte på samma sätt vinna över U också, som lämnades ensam med dem.

En vikarie utan adekvat utbildning blev prövad redan första dagen av ungdomarna. Det hela gick snabbt. Vikarien blev mycket kraftigt slagen med knytnäven i magen av en ungdom. U som ensam kvarvarande personal, fick hantera situationen.

Här gällde det att vara taktiskt strikt och sätta rejäla gränser, samtidigt som pedagogik användes (att lära ut ett lärande). Ungdomarna förpassades in på sina rum. Samtidigt gällde det att se om och skydda vikarien som blev så chockad att hen inte alls kunde prata på en lång stund.

Om personalen visade någon som helst tvekan så tog ungdomarna övertaget, vilket kunde bli mycket illa. Det är klart att personal som sätter gränser i alla lägen inte blir omtyckt av ungdomarna, särskilt inte när annan personal inte sätter gränser. Dock kom ungdomarna och var fint kontaktsökande samt nyfikna på livet och U:s behandlingssamtal när det inte var ett struligt klimat på hemmet. Strulet uppstod oftast när personalstyrkan var för liten i förhållande till antalet ungdomar på plats, och när sammansättningen av ungdomar ledde till hets och gruppträck.

Det fanns som sagt ingen som helst struktur från ledningens sida, samtidigt som det ofta var för få personal på plats i förhållande till vad som fanns att hantera, vilket medförde arbetsmiljöproblem. Tjänsten sades därför upp. Föreståndaren tackade för att U stannade en period ut.

T i Ljungby kallade in till nytt möte där det denna gång serverades kaffe och choklad. Tongångarna ändrades, efter berättande och diskussion om förhållandena på de gamla och den nu aktuella arbetsplatsen, till det snällare och konverserande hållet. T slutade att projicera sina verksamhetsbrister på U.

T berättade i förtroende om att det var en annan T som givit U det dåliga ryktet (utdelat brännmärknigen) i kommunen, fast U fick inte berätta att T sagt detta. T berättade även om personliga händelser i Ljungby Kommun, som gjorde det förståeligt att de nu aktuella verksamhetsbristerna inte kunde berättas inför Barn- och utbildningsförvaltningen. Självskydd och tystnadskultur gällde.

Begärda men uteblivna möten och upprättelse

Har begärt möten med Ljungby Kommun i de samlade frågorna ett stort antal gånger. Orden i det av kommunen hemligstämplade dokumentet och anmälan om missförhållandena på skolor innehöll följande begäran:

Dessa missvisande rykten måste ta ett slut. Därför kräver U att tillsammans med personal från kommunen och lärarförbundet få samtala med T. Kräver att få upprättelse i detta fall. U ska inte lida för inkompetensen i att driva en verksamhet. T i ledningsfunktion ska inte få brännmärka annan personal på sådan basis.

Inget gehör eller svar gavs under årtionden från kommunens sida, snarare handlade det om grav ostracism. Mailade en T och bad om ett samlat möte där vi kunde diskutera och reda upp situationen som uppstått för U i Ljungby Kommun. Det enda svaret på det var att T tyckte det fungerat bra oss emellan. Ett möte borde ha kunnat genomföras och då besparat oss allt detta tråkiga.

T tyckte att det var bäst för U att flytta från Ljungby Kommun. Sade till hen att det inte är U som ska behöva flytta. T blev då tyst, kommenterade inte vidare.

T sade att hen trodde U:s pedagogiska förhållningssätt var morgondagens pedagogik, också efter att ett nedtecknat strukturerat pedagogiskt arbetssätt presenterats. Hen sade detta till U mellan fyra ögon, fast talade om U vid namn i tredje person.

Personal på en skola har senare sagt till U att T handlade i syftet att allt ska se bra ut utåt sett, men hur det sedan fungerade på skolan är en annan sak, samt att T även tidigare har mobbat både elever och lärare.

Uppsägningsprocesser och rehabiliteringsbemötande

Ett tag var det stökigt och turbulent under långpassen. Trötthet slog till i dubbel bemärkelse sett till tröttheten mobbningen från Ljungby Kommun stod för. Gick till T och berättade att behov om sjukskrivning kunde finnas. Hade tänkt föreslå ett försök att ta bort några tunga arbetspass för att se om återhämtning kunde ske, men T hann före med orden "då säger vi upp dig".

T ringde ett samtal från köket intill till överordnad T på en förvaltning och sade högt i samtalet att U nu var uppsagd. Hörde tydligt den svarande rösten som lite svajigt och överraskat höll med. Detta raserade världen och planerna totalt på att kunna komma tillbaka med lite arbetstidslättnad. Det kunde ju inte komma på tal eftersom U var uppsagd med omgående verkan. Sjukskrivning gjordes pga stor sorg och stress. Hade uttalade fysiska problem med låsningar i nacke och rygg pga stressen.

Kanske kom T på att man enligt lag inte får säga upp någon på detta vis? Vet inte, men det blev tal om arbetsrehabilitering och U fick träffa en T i Ljungby Kommun. Denne hade lagt sig till med ett minst sagt tufft och nedvärderande sätt att möta sjukskrivna. Det hade andra på förhand berättat och varnat om, vilket absolut stämde. Blev erbjuden syssla som inte passade sett till skada från en trafikolycka.

Vid senare möte med T tittade denne osäkert ned i golvet och sade "du får en månadslön om du säger upp dig." Nappade inte på den just då, då ersättningen enligt lag skulle vara högre sett till anställningstiden. Ljungby Kommun mobbade senare fram en uppsägning. Dock utan att denna utlovade månadslön betalades ut.

Redan inledningsvis på en annan arbetsplats var U pga de olika händelserna och karaktärsmordet/brännmärkningen från tidigare T hårt hunsad och inte blev det bättre. Rent ut sagt mådde U riktigt dåligt, med sjukskrivning under en vecka, och blev bannad av T för sjukskrivningen. Detta trots att det var annan personal som stod för utfrysning och baktalande.

Hur rimmar allt detta egentligen? Sammanfattningsvis gavs många olika bud:

- Ena stunden var U uppsagd på studs.
- Andra stunden arbetsrehabilitering.
- Tredje stunden skulle U inte kunna rehabiliteras.
- Fjärde stunden blev U mutad av Ljungby Kommun för ”frivillig” uppsägning.
- Femte stunden skulle U inte få fler jobb om uppsägning skedde.
- Sjätte stunden skulle U börja arbeta i Kommunen igen.

Vilken försåtsminerad soppa av maktkultur och mobbning.

Reflektion

Det var väl känt inom olika personalgrupper att mobbning förekom från T på olika skolor, och att det också förekom mobbning mellan personalen på skolorna.

Vid inledningen av två olika tjänster blev U varnad av pedagoger om detta, och om att T agerade mycket fejt i olika situationer. Dessa varningar visade sig stämma till fullo.

Denna typ av maktkultur, översitteri och ostracism har kommit att färga den totala kontakten med Ljungby Kommun, BUP i Växjö och Region Kronoberg. Det är precis som att barn, ungdomar, föräldrar och personal inte är vatten värda, och till varje pris ska tryckas ned och tillika mobbas när det uppkommer arbetsrelaterade ärenden, snällt ställda frågor, föräldrakunskap, förbättringsförslag, synpunkter eller egentligen högst berättigad klagan mot verksamheterna etc.

Det hela sammantaget avslöjar rejält vilken subkulturell mentalitet, narrativ och agenda som fanns och fortfarande finns inom bla Ljungby Kommun.

Ambitionen har alltid varit att göra ett fullgott arbete och att vara med på ett litet hörn för att eftertänksamt samt inkännade vidareutveckla verksamheten, precis som det ofta stått i Ljungby Kommuns platsannonser att det önskas. Varför ska det motarbetas och inte vara aktuellt väl ute i fält?

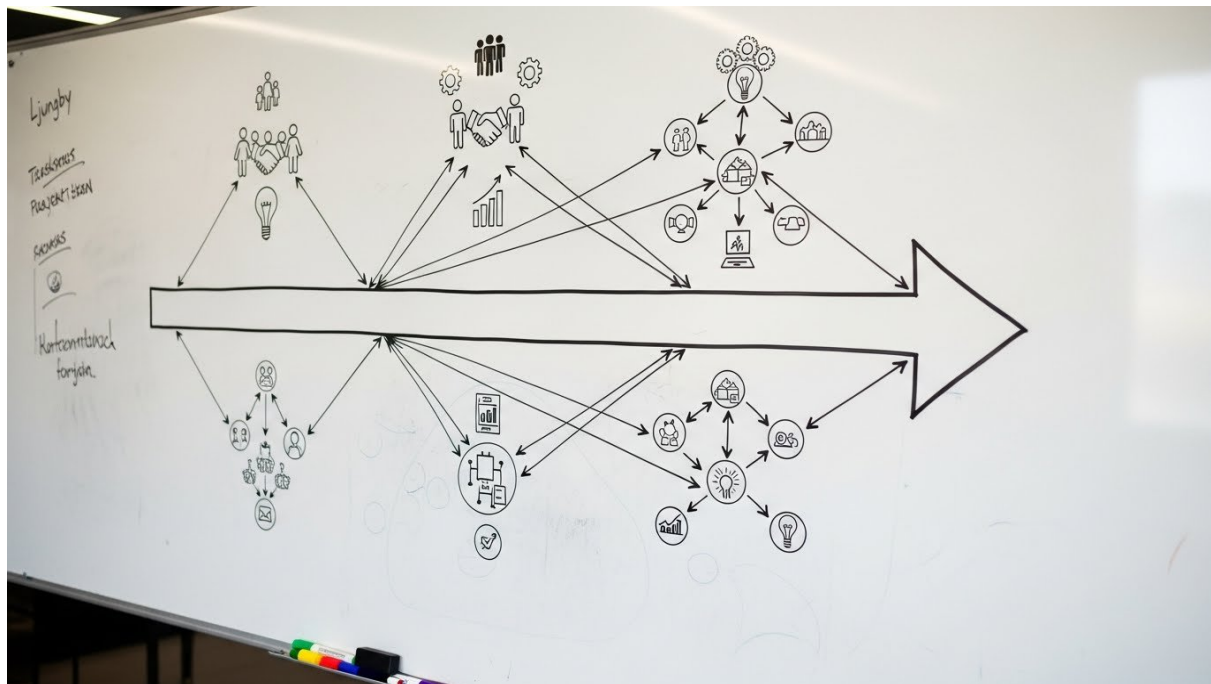
Uruselt bemötande från T i Ljungby

På en förvaltning i Ljungby arbetade många mycket trevliga och kunniga personer. Dock fanns där också raka motsatsen.

Vid ärende där en elev skulle resa iväg för utredning var vi tre personal på plats. Det gick inte att verbalt övertala eleven att följa med.

Då säger en personal till U "visa att du är man". Det var en direkt uppmaning att bruka våld emot eleven och tvinga denne följa med. Med tanke på etik och lag samt tidigare arbete på skola där U tvingades att använda våld, sades direkt nej som svar till denna uppmaning.

Sökte under tiden med arbetet i Ljungby Kommun in på en distanskurs på Växjö universitet som handlade om samverkan på kommunal nivå. Redan innan denna kursstart hade en mindmap nedtecknats om hur samverkan kunde utvecklas mellan de olika förvaltningarna skola och social verksamhet i Ljungby. En liknande sådan finns beskriven i bilden nedan.

Mindmappen omfattade senare tre olika tänkbara samverkansmodeller med potentiella för- och nackdelar, allt för att lättare få till en diskussion om möjligheter. Det liknade hur kommunen idag valt att samarbeta kring elever och ungdomar där extra stöd av någon anledning behövs.

Ansåg att ökad samverkan kring barn och ungdomar på glid samt även ett direkt förebyggande arbete väsentligen behövde stärkas i Ljungby. Det hade inte bara kunnat rädda delar av målgruppen samt deras föräldrar och närstående från en massa lidande, utan hade också kunnat spara stora pengar åt Ljungby Kommun och samhället totalt sett.

Som exempel kan ges en ungdom i annan kommun som under några år kostade kommun och samhälle kring 50 miljoner kronor. Kan man fånga in och föra dessa ungdomar på rätt väg innan

kostnaderna börjar skena, så dräneras inte verksamheterna på pengar och personal.

Blev i samma veva satt som samverkansansvarig i ett projekt där man skulle stärka samverkan mellan skola och social verksamhet. Ytterligare två personer ingick i denna arbetsgrupp.

Samverkansförslaget hade då kommit så långt att det efter renskrivning kunde presenteras. Lade upp en tänkbar arbetsplan redan samma kväll projektet tilldelats oss:

Ta kontakt med fältkuratorerna på skolorna i Ljungby Kommun för ett möte där arbetsgruppen och kuratorerna initialt skulle kunna träffas och helt öppet samt kravlöst diskutera kring samverkan och samverkansprojekt inom kommunen. Hade för både utbildningen och för samverkansprojektet viktiga frågor att ställa till just denna yrkesgrupp.

Valet att möta fältkuratorerna är att dessa vanligtvis har socionomutbildning eller likvärdig, och därför grundläggande bör förstå båda aktuella verksamheterna på ett bra sätt. På annat sätt beskrivet så står de med en fot i vardera verksamhet. Man jobbar som kurator till del som socionom med dess grundläggande yrkesutbildning och etiska samt moraliska förhållningsregler, fast under skolans tak där lönen kommer ifrån, samt under skollagen.

Telefonkontakt togs med en fältkurator som ombads vidareförmedla till sina kollegor om de kunde titta på tänkbara datum för möte någon månad framöver.

Dagarna efter skulle samverkansförslagen presenteras för de andra i vår egen arbetsgrupp. Skulle be dem att riktigt hårdgranska materialet och komma med sina idéer, förslag och direkta ändringar. Om de andra i arbetsgruppen samtyckte, skulle våra idéer presenteras för T, som i sin tur då skulle få möjlighet att inverka och påverka struktur för vidare tillvägagångssätt etc.

Kontakt skulle också tas med Ljungby Kommuns alla rektorer, Barn- och utbildningsförvaltningen samt berörda politiker i nämnderna, allt för att från en början kravlöst diskutera, få input och liksom värma upp inför att få igång ett väl fungerande samförstånd och samarbete.

Samverkansförslaget innefattade även material om hur andra kommuner hade löst sin samverkan i samma fråga. Här fanns ett omfattande arbete som med finputsning skulle kunna vara en form av startblock, för att kommunen om möjligt snabbare skulle kunna komma igång.

Redan innan U hann komma vidare i arbetet var det dags för ett allmänt återkommande stormöte på förvaltningen i Ljungby Kommun.

T var inför de många på mötet förgrymmad på U över kontakten med fältkuratorerna. En personal svor så det osade åt U rakt över det långa sammanträdesbordet. Det var samma personal som tidigare uppmanat U att använda våld mot en ungdom.

Folk kring bordet skrattade och tittade stort. Blev så ställd mot väggen att inte kunna få en syl i vädret. Var inte alls beredd på detta.

T gick till allt hårdare angrepp, gick i taket och tog direkt ifrån U ansvarsuppdraget inför alla närvarande. Genom detta maktmissbruk och denna direkta mobbning (upprepade negativa handling) kastades många timmars studier och förarbete bort.

Var och är fortfarande intresserad av samarbete samt behandlingsarbete och hade kommit så långt i utvecklandet av en egen arbetspresentation och behandlingsmetod (se ”Strukturerade Samtal” längre bak i boken) att det var dags att titta på behandlingsarbetet och förvaltningens arbete i ett vidare perspektiv, där samarbete och samverkan måste vara grundläggande.

Fann under arbetet att det absolut skulle gå att mycket omfattande effektivisera Ljungby Kommun i samverkansfrågan. Det finns fortfarande idag 2026 mer att göra i frågan, tex att helt få bort ostracismen och mobbningen, vilket ligger som stort hinder för och i hela kommunen.

Nu med ytterligare mycket tråkig kunskap av hur kommunen fungerat säges samma sak fast med ännu mer tyngd, hela boken får agera tyngd.

Vilka följder får agerandet? Förutom att U inte alls mådde bra i allt detta undergrävdes U både som person och yrkesverksam. Hur ska andra kunna lita på och det U gör samt se U som seriös efter att bilan fallit på detta sätt? Lägg samman detta med annat som hänt och de rykten som andra T skapat. Det blir sammantaget allvarlig mobbning från Ljungby Kommuns sida.

Borde inte T först ta kontakt och berätta det hen fått reda på och från vem, samt ställa frågor? Kanske var det någonstans en missuppfattning? T och U skulle i vilket fall som helst fått möjlighet att ostört diskutera. Denna typ av förhållningssätt är definitivt inte en engångsföreteelse i Ljungby Kommun, mot personal, individer, familjer och ungdomar i behov av stöd.

Nämnas måste också att U och en annan från personalen i verksamheten vid tidigare tillfälle besökte förvaltningen för att presentera oss. Detta då vi skulle ingå i team med rörande elever med stödbehov. Det var ett mycket trevligt möte där alla var glada över fikabordet och vi växlade tankar och idéer.

Efter mötet fick vi två reda på att en personal baktalade oss och sade till andra att vi var översittare. Mer fel kunde det inte bli. Vi var båda försynt ödmjuka och tyckte att det var en stor samt privilegierad händelse att få komma upp till förvaltningen och ingå i samarbete.

Klövervägens Förskola – ett sjuka hus

Till sist gick det inte längre pga all mobbning och andra grava verksamhetsbrister att vara kvar inom Ljungby Kommun som anställd. Därför skrevs på basis av forskning en ämnesrelaterad bok och ett företag startades inom saneringsbranschen.

Det visade sig finnas ett stort hålrum på Internet gällande fukt- och mögelrelaterade frågor. Satte igång att fylla det med allt fler artiklar via en hemsida till företaget. Ett av delområdena för forskningen och informationsgivningen var hur hälsan kan påverkas hos dem som exponeras i sk sjuka hus.

Nästan fem år efter företagsstarten, vintern 2010/2011, blev det översvämning på Klövervägens förskolas platta tak. Det var den vintern när det kommit uppåt en meter snö. Det blev mildare väder så att snön smälte. Vatten rann ned i förskolans takbjälklag med isolering, ned i väggar och ledde i strid ström bla in genom rör för el till ljusarmaturer i taket.

Redan innan denna mycket omfattande vattenskadan fanns elak lukt och fuktskador på förskolan. Det rörde sig om högtoxiskt cancerogent träskyddsmedel (klorfenol), mögel och jordbakterier samt förtvålat golvmattelim.

Samtliga dessa skador var allmänt sedan länge kända för att kunna förorsaka symtom och hälsoeffekter. Bland annat hade WHO - Världshälsoorganisationen ett år tidigare givit ut en forskningsbaserad skrift som varnade för vad mögel i inomhusmiljö kan föranleda.

U:s båda barn luktade dagligen illa i kläderna när de kom från förskolan och drogs med ovanligt täta infektioner och feberepisoder. De var också ovanligt hostiga, irriterade i ögonen och hade hudproblem. När det var helg eller lovdagar kom symtomen att lägga sig. Tillbaka igen i förskolan så återkom symtomen redan efter första dagen.

U anmälde situationen på förskolan till verksamhetsansvarig på Ljungby Kommun. Svaret blev efter vattenskadan, långt innan den hunnit torka ut, att det aldrig är några problem att låta sådan skada självtorka.

Den krassa sanningen är att så kraftig vattenskada snarare alltid innebär problem, om den får självtorka, vilket kan ta mer än ett år. Mikrobiella skador och kontamination av inomhusmiljön kan starta inom en veckas tid. Lägg till det att skador och kontamination redan fanns. Kommunens företrädare och ansvariga gjorde allt de kunde för att tysta ned problematiken och anmälan som sådan.

U använde oförstörande fuktmätare och även värmekamera för att undersöka väggarna inne på förskolan. Flera väggar var kraftigt vattenskadade och inga åtgärder vidtogs. Det kom att lukta än värre illa i inomhusmiljön, från mikrobiella skador, kemiska skador och blöt isolering samt annat skadat byggnadsmaterial.

Kontroll gjordes även utvändigt, som visade att grundvattennivån särskilt ett tag efter regn stod långt upp på kanten av plattan av betong som utgjorde förskolans grundläggning. Då dras fukt upp i konstruktionen till golvmattorna, varför kemiska emissioner bildas och sprids. Syllarna blir också påverkade där mikrobiell skada startar samtidigt som andra potentiellt hälsopåverkande ämnen samt partiklar frigörs till inomhusmiljön.

Träskyddsmedel i syllkonstruktionen metyleras av mögel och bakterier till lättflyktiga ämnen som luktar och riskerar vara hälsovådliga.

Gensvaret från Ljungby Kommuns Miljöförvaltning var ytterst svagt men ändå starkt nedvärderande emot U. Däri lades tråkigt nog krutet från kommunens sida.

Kontakt togs med tidningen Småläningen som skrev ett ganska ordentligt reportage. Det gjorde ingen direkt praktisk nytta gällande hur kommunen vidare valde att hantera ärendet.

Anmälan gjordes upprepat till Länsstyrelsen i Växjö, dock utan svar. Miljöförvaltningen återkom efter fler påstötningar och ville att vi tillsammans skulle gå syn på förskolan. Närvarande var U, samt två T. U ombads att förklara var brister och skador kunde finnas i fastigheten. Förklarade lugnt under synen var skadorna misstänktes finnas samt vilka lukter som misstänktes tillhöra respektive skador.

Det föll inte i god jord. En T blev mycket arg när vi befann oss på den norra utsidan av byggnaden, mot parkeringen till. Hen gick aggressivt in mycket nära U och knöt sina nävar utmed sidorna av kroppen. T skakade av ilska och sade högt, så att U kände andedräkten emot ansiktet, ”Du kan inget om det här! Du ska inte lägga dig i! Du är ute på djupt vatten!” samt annat osammanhängande. Var då beredd på att få en smäll, men den andra T avbröt händelseförloppet och frågade den arga T vid namn ” vad gör du?” Då kom den arga T av sig och U kunde snabbt gå bort till den frågande T.

U erbjöd att göra en kostnadsfri ingripande fastighetsteknisk undersökning gällande skador och omfattningsbedömning av dessa. Inget svar gavs. Ljungby Kommun valde istället att ta in utredningar från annan saneringsfirma för runt 80.000-100.000 kr. Dessa utredningar visade på omfattande skador, precis där U berättat att sådana troligen fanns. Utredningarna finns i diarieförda handlingar.

T på förskolan gav menande gliring till U att man inte kan kunna allt. T hade före detta gått ut med

information som spelade ned detta med hälsorisker och även att det inte fanns några skador i fastigheten. Detta trots att det i diariehandlingar hos kommunen finns fler föräldrar som anmält att deras barn för illa av inomhusmiljön på förskolan, och att det fanns diarieförda undersökningar som visade att fastigheten var rejält fuktskadad.

Kommunen köpte in en enkät, för att ta fram statistik om det fanns ohälsa bland barn och personal. Svaret blev att ingen sjukdom fanns. Detta trots att föräldrar larmat om det i svaren till enkäten. Så har även skett i ett antal andra fall där enkäten använts. Det forskande företaget bakom enkäten har tidigare gjort sig känt för att till fullo spela ned riskerna med exponering av mögel och andra typer av fuktskador.

Företaget har en historia av att gå tvärs emot vad både WHO och Folkhälsomyndigheten säger om risker med tex möglexponering. Detta påtalade U för kommunen.

Barn anses utifrån gällande forskning som särskilt känsliga och måste skyddas. Till hjälp för att skydda barnen och personalen finns bla Försiktighetsprincipen i Miljöbalken. Denna lag åsidosattes aktivt.

Efter lång tid och i det närmaste överksamhet från kommunens sida hade U samlat ihop en hel pärm med material som bevisade att ärendet inte sköttes utifrån vad lagen säger. Polisanmälan gjordes och utredande part på stationen i Ljungby återkom och berättade att hen såg tjänstefel, och därför valde att lämna handlingarna till åklagare. Åklagaren fattade snabbt beslut att det inte fanns några bevis för tjänstefel, trots att pärmen egentligen var full av sådana.

U begärde tillbaka pärmen för att åter igen visa på bevisen. Fick omgående svar tillbaka från Polisen att pärmen hade slarvats bort. Den har aldrig kommit tillbaka.

Länsstyrelsen ringde till slut och berättade att de inte hade tid att titta på ärendet och att klagan om detta skulle gå Landshövdingen. De hade inte personal tillräckligt. Detta är inte rätt förfaringsätt, vilket samtliga parter måste vara överens om. Beslut ska fattas utan dröjsmål och beslut ska kunna överklagas. När parterna medvetet undviker att fatta beslut så är det inget annat än tjänstefel, dessutom aktivt sådant.

Kontakt togs med en Riksdagsledamot som arbetade med frågorna som sjuka hus utgör. Hela ärendet förklarades. Strax därefter vaknade Länsstyrelsen konstigt nog till och ställde krav på Ljungby Kommun, bla med orden att U kunde ha rätt i sak. Ytterligare fastighetsteknisk utredning genomfördes, visande på i princip samma skador och problem som tidigare utredning.

Det tog ett tag till, sedan fattade kommunen beslut om att riva förskolan, fast inte med orden att det var omfattande skador som låg till grund för rivningsbeslutet. Istället lät det som att det liksom var dags och inte lönt att behålla en äldre fastighet.

Man sminkade således grisen och undvek att tala sanning. Det var först via tidningen Smälänningen (20 november 2022), vid invigning av den nya förskolan, som fukt och lukt omtalades som anledning till utdömning och därmed som grund till beslutet om rivning.

Hela ärendet tog ganska många år. Under tiden utsattes barn och personal för onödig risk. Samtidigt spädades det onda ryktet och mobbningen på om och emot U i kommunen, av kommunens högst okunniga och nepotistiska T.

Liknad vid Malexandermördarna

Under tiden med ärendet gällande Klörevägens Förskola blev U på företaget besökt av en tidigare kollega. Det var till en början ett riktigt trevligt besök, men urartade totalt från besökarens sida.

Ärendet Klörevägens Förskola drogs upp av denne, som sade att hen och en T hade diskuterat U:s arbete med klagan om situationen på förskolan. De var båda överens om att U inte kunde vinna ärendet och förstod inte varför U drev ärendet.

De liknade U vid Malexandermördarna. U frågade hur det kunde göras liknelser med dem? Svaret blev att Malexandermördarna hade autism, menande att U också hade det. Hälsning i sak skickades från T via den som besökte och berättade.

Detta var djupt kränkande, men också speglade hur Ljungby Kommun och chefsväldet samt politikerkåren allt för ofta agerat emot dem som har mage att sticka ut hakan, hur rätt de än har.

För det första gällde inte vinst eller förlust angående Klörevägens Förskola. Det gällde att värna främst barnens men även personalens hälsa. När Ljungby Kommun inte värnade dem, trots ansvarsförhållandet kommunen hade, så måste någon kliva in och driva ärendet. Det gjorde U, för sina egna och andras barn samt för deras viktiga och duktiga pedagoger, med grund i och hjälp av forskningsbaserad kunskap samt evidens angående sjuka hus.

U känner inte igen sig i diagnosen autism. Visserligen kan autism manifesteras i bla djupt och riktat intresse i olika saker. Dock har forskningen om mögel och sjuka hus börjat av en slump, som tidigare nämnt, tack vare egen sjukdom. Kunskapen var ett nödvändigt ont. Den omvandlades delvis tack vare Ljungby Kommuns mobbning till ett framgångsrikt företag, som kom att direkt hjälpa tiotusentals andra drabbade med sina hus och andra bondeformer, utan att ta betalt för supporten ifråga.

Inom detta område behövs mycket mer forskning och eftersom U är ansvarskännande och vill kunna sitt jobb så har forskningen fortsatt.

Samtidigt är det lite spännande att hitta hundratals år gammal forskning som blivit bortglömd, tex att Carl von Linné i sin skrift "Mundus Invisibilis" år 1767 skrev att han såg mögel som skadligt och sjukdomsframkallande. Tillsammans med mycket annan avdammad gammal samstämmig forskning kan det konstateras att dagens rön om att mögel i hus kan vara skadligt, inte är något nytt, utan länge har varit allmänt känt, troligen sedan tusentals år tillbaka.

Ljungby Kommun samt BUP i Växjö och Region Kronoberg har upprepat efter detta satt liknande epitet (autism) på U, och vidare på B, utan att kunna styrka det. Mer om detta längre fram i text.

Allt detta speglar en djup och brett uttalad okunskap hos Ljungby Kommuns företrädare. Det speglar också en starkt nedvärderande syn på medmänniskor, anställda och barn inom och utom verksamheterna som kommunen driver.

Att använda autism som ett slags slagord och hån emot någon, oavsett ärende, är att djupt kränka alla som har autism eller annan form av NPF (neuropsykiatriska funktionsvariationer). Det borde de smutskastande personerna tänkt på. På så sätt "gräver de kanske sin egen grop".

Ljungby Kommun har kommit att visa dessa, inte bara tendenser, utan rejält inplöjda och cementerade förhållningssätt även i andra ärenden som inte rört U eller B.

Ett par exempel är hur länge elever med NPF blivit negligerade och i det närmaste utstötta i skolans värld, samt att en T i kommunen stått i kommunalfullmäktige och sagt att alla hemmasittande elever ska tvångsomhändertas.

Att ha någon form av NPF kan göra det svårt att gå till skolan, särskilt skolor med bristande lärandeklimat och mobbning där kommunen inte tar ansvar, utan istället låter den som mobbas bli än mer mobbad, eller att kommunen rent av står för multiplicerad mobbning, vuxenmobbning mot barn med deras föräldrar.

Att elever med NPF och deras föräldrar fått kämpa och blivit illa behandlade i kommunen har blivit till stoff i tidningen Smälänningen. Däremot har aldrig, såvitt U vet, uttalandet om att hemmasittarna ska tvångsomhändertas kommit till offentlig information eller diskussion.

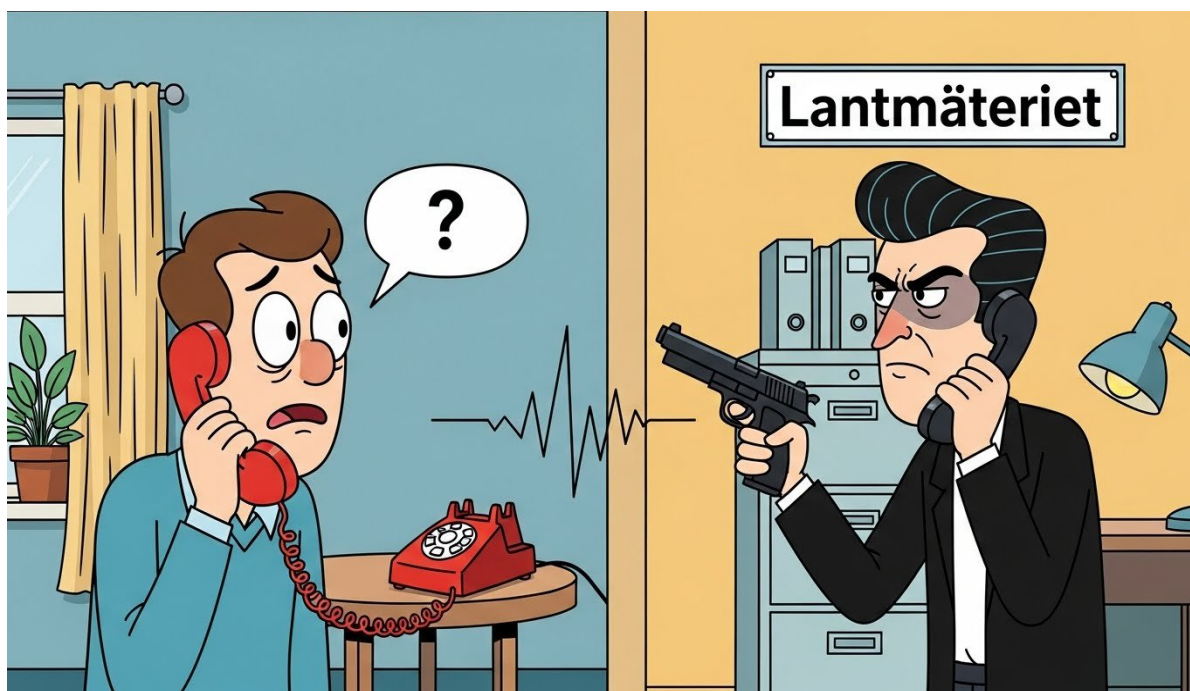
Frågan är om uttalandet från T i kommunen, om att hemmasittande barn ska tvångsomhändertas, fått genomslag i praktiken?

Vidare är det intressant att titta på Kommunfullmäktige i Ljungby Kommun, där vissa T vid möten menande vänder sig om och talar med varandra, när meningsmotståndare står i talarstolen. Det är ett exempel på mobbningen och ostracismen som råder på toppnivå i kommunen. Inte minst har de som vänt sig på detta sätt i Kommunfullmäktige också varit inblandade i mobbningen som beskrivs här i boken.

Servitutsärendet Skinnarevägen 1

U:s dåvarande saneringsföretag växte så det knakade. Behov av en större lokal fanns. Sådan inköptes för 1,4 miljoner kronor och var belägen på Skinnarevägen 1 i Ljungby. Strax efter köpet gjordes upptäckten att många fordon, periodvis runt 50 st, stod parkerade på fastighetens parkeringar. Det stod även flera skrotfärdiga fordon på parkeringen. Det hindrade oss samt speditörer att komma in med fordon för på- och avlastning.

Ljungbybostäder ringdes upp ifråga att få bättre ordning på parkeringssituationen, eftersom deras hyreslägenheter angränsade till vår fastighet, och att denna användes som parkeringsplats av hyresgästerna samt besökanden till dem.

Ljungbybostäder hänvisade till Lantmäteriet, som de var i jäv med. Vid samtal med dem berättades om situationen och att det behövdes bättre ordning på parkeringssituationen, så att vi kunde få till affärs- och lagerverksamheten samt den lagstadgade säkerheten på bästa sätt. Lantmäteriet brusade upp och kom med ett rent hot: *”Om ni ändrar på någonting så kommer vi att göra det mycket oförmånligt för er och göra hela er fastighet till en gemensamhetsanläggning.”* Fråga ställdes tillbaka om ”vi” i uttalandet betydde Ljungby Kommun och Lantmäteriet? Ja, blev svaret.

Vad är då en gemensamhetsanläggning? Kortfattat bildas sådan för att flera fastigheter ska kunna ha gemensam nytta av en anläggning, som de annars inte skulle ha råd med eller ha möjlighet att sköta på egen hand. Istället för att varje fastighet äger en del av anläggningen, ägs den gemensamt av alla fastigheter som ingår i gemensamhetsanläggningen.

Vi i företagets ledning tog en sittning angående detta hot och kom fram till att klagan måste göras högre upp hos Lantmäteriet, för på detta sätt kunde det inte få gå till. Lantmäteriets överordnade kontaktades med krav på att den hotande Lantmätaren inte kunde få ingå i ärendet framledes. Den överordnade på Lantmäteriet inkom med svar, om att ”förhandbesked” som detta inte skulle ges.

Omformulering från regelrätt hot till att det var ett förhandsbesked gjordes således. Den hotande Lantmätaren togs bort från ärendet.

Ytterligare sittning gjordes från vår sida. Kom fram till att vi inte fått ett svar på om hotet var tom luft eller reellt, bara att Lantmäteriet inte skulle ge förhandbesked. Vi initierade därför, samt av anledning av att Ljungbybostäder åberopade att det fanns servitut, ett rättsärende, för att ta reda på vad som egentligen gällde.

Det visade sig finnas inskrivet ett svårfunnet servitut. Inte ens Ljungbybostäder själva kunde få fram det direkt. Dock var servitutet inte inskrivet i laga ordning. Datum stämde inte och den lastande fastighetens ägare hade inte undertecknat det, vilket krävs för att det ska kunna bli inskrivet. Undertecknat var det av två T från Ljungby Kommun. Det gick också att utläsa att detta servitut inte stämde överens med vad som stod i köpehandlingarna mellan dåvarande parter. Servitutet hade omskrivits till än mer förmånligt för det tjänande Ljungbybostäder.

Arbetsmiljöverket gjorde tillsyn på plats och konstaterade att det fanns risk för skada när parkeringssituationen och trafiken i samband med lastplatsen inte var bra. Arbetsmiljöverket krävde att hela parkeringen blockerades från trafik till intilliggande fastighet som ägdes av Ljungbybostäder. Vi avskärmade en del av trafiken, som gick rakt över lastplatsen, och berättade om detta för Arbetsmiljöverket, som inte hade vidare invändningar.

Under denna resa och servitutstvist hände det tråkiga att U av Ljungbybostäders hyresgäster flera gånger blev påhoppad. Vid ett tillfälle var tre personer närvarande ute på parkeringen. De skällde ut U på aggressivt vis och en av dem var även mer fysiskt hotande, genom att göra kortare utfall fram emot U samtidigt som hen gormade och skrek. Kontakt med denne person togs senare via telefon, där förklaring av hela ärendet gjordes. Hen bad därefter om ursäkt och berättade att hen inte kände till det som hänt. Det visade sig att Ljungbybostäder delat ut brev till hyresgästerna, där det gick att utläsa att vårt företag var problemet.

Senare efter att U sålt sin del i företaget för att ta ett sabbatsår, vila ut från mobbningen, kunna utvecklas positivt och sedan starta ett nytt företag, så kungjordes det att servitutet ej var gällande och att det inte skulle ha skrivits in i sådan form. Ljungby Kommun, Ljungbybostäder och Lantmäteriet hade alla felat och inte hållit sig inom lagens ramar. Här riktades agg och ont tal än en gång mot U från Ljungby Kommun.

Hade det inte börjat hotas och bråkas så hade endast ordning på parkeringen behövts. Det är något att verkligen tänka på, då god kommunikation och samarbete oftast är lösningen. Hot, ostracism, baktalande och annan form av mobbning samt illvilja slår ofelbart tillbaka och försvårar hela kommunens arbete samt framtid.

Ljungby Kommun har idag köpt in fastigheten, och förlorade säkert en större summa på affären, sett till om man varit förutseende och köpt den från början när möjlighet fanns. Skattebetalarnas medel slösas det med, på att driva omöjliga ärenden, utredningar och förtals- samt mobbningskampanjer, med vidare kostsamma följder, för alla.

Mobbning av B på skola i Ljungby

Beskrivningen av mobbningsärendet är här endast en kort sammanfattning. Det har varit många turer och mycket illa behandlat av hela Ljungby Kommun, i synnerhet Barn- och utbildningsförvaltningen samt nämnden.

Hur kommunen i olika led, från högsta nivå till skolnivå, kunnat utsätta flera barn och föräldrar för detta i del- och helhet är obegripligt och skandalöst illa.

Skolan ifråga har länge varit känd för att mobbning som förekom bland elever inte åtgärdades. U:s båda barn gick på skolan. B som det här handlar om blev utsatt för flera års mobbning av elever i klassen, som också mobbade andra elever i klassen och i andra klasser. Dessutom förekom ännu fler mobbningsärenden på skolan, som inte alls åtgärdades de heller.

B:s bästa kompis i klassen kom att flytta. B blev ensam och kom inte in på ett bra sätt i gemenskapen i resterande klass, som delats upp i grupper med ett mindre bra klimat rent allmänt.

Första gången U blev varse att B var mobbad, var när B skulle hämtas upp efter skolans slut. Kom gående över skolgården och såg B samt två andra elever på fotbollsplanen. Det såg lite fientligt ut från de två andra mot B, som gråtande kom fram. B sade att de andra tvingat B att säga elaka ord om och till U. Gick fram till de två och berättade lugnt att det inte var snällt att göra så. Berättade om hela händelsen till skolpersonal. Trots att det enligt lag ska göras skriftlig anmälan till rektor, och följas upp ordentligt, så gjordes det inte.

Pratade med B och frågade om det hade hänt liknande fler gånger. Fick då berättat att det var vanligt men att B inte vågat berätta om det innan. Bad B att direkt berätta om mer hände. Det framkom en tydlig bild av mobbning. Tog kontakt med T via mail men fick inget svar, trots påminnelser och allt fler anmälningar om nya incidenter.

På möten med skolan hånades vi föräldrar av flera personal, genom att de tittade på varandra och gjorde elaka miner, när vi sade att B var mobbad och det måste åtgärdas, samt att T inte svarar på anmälningar.

Ostracismen var mycket väl ingrodd på skolan emot mobbade barn och föräldrar som anmälde de många händelserna. En elev i parallellklassen var också illa mobbad, och B samt denne elev mfl berättade samstämmigt om händelser där de gång på gång utsatts för mobbning. Samtliga beskrev, var och en för sig, att de två mobbarna i B:s klass gjort stygga saker och sagt väldigt nedsättande ord. Det var ingen tvekan om att mobbning pågick i omfattande skala.

Ärendet anmäldes tack vare Ljungby Kommuns ohörsamhet och ostracism till BEO (Barn- och elevombudet). Därefter blev det lite mer fart på kommunens Barn- och utbildningsförvaltning. De kallade till möte, men inte för att bekräfta mobbningen eller åtgärda. Det enda som sades från deras sida var att de skulle ”avvakta vad BEO kom fram till”.

Efter att vi varit i Stockholm på möte lade BEO föreläggande emot Ljungby Kommun. BEO såg och hävdade att kommunen ej gjort tillräckligt för att hantera mobbningen. BEO påpekade även i föreläggandet att det ej fanns någon lagstadgad likabehandlingsplan. Det måste konstateras att kommunen inte alls följt lagar och förordningar som sorterar under Skollagen.

Därefter vidtogs det vissa åtgärder vid skolan. Kurator samlade elever i klassen och tränade dessa i att vara kompisar, dvs lektioner emot mobbning, vilket filmades så att det gick att ta del av träningen via Internet. Dock erkändes aldrig mobbningen mot B, som efter en kort tids lättnad från mobbningen återigen blev utsatt. Denna gång ännu värre.

B började må rejält psykiskt dåligt efter att varje dag och flera gånger per dag bli illa utsatt. Detta trots att anmälningar om incidenter E-mailades till lärare och T, vilket BEO sade vara mycket viktigt att vi skulle göra.

Vi föräldrar ville hålla allt arbete i kontakten med Ljungby Kommun ifrån B, för att inte tynga B mer än nödvändigt. Vi försökte på alla sätt att trösta, peppa, sysselsätta och uppmuntra och säga att det skulle lösa sig.

Kommunen ifråga T, pedagoger samt Barn- och utbildningsförvaltningen började framföra att mobbningen inte fanns. Det skulle vara B som missuppfattade. Detta trots alla bevis, andra anmälande föräldrar och att andra föräldrar i klassen berättade för oss att deras barn i sin tur berättade om att B var illa ansatt av vissa elever.

Det fanns tom en lärare på skolan vars eget barn mobbades av samma plågoandar som var på B. Lärarens barn berättade att hen hade ont i magen av mobbningen och inte ville gå till skolan mer. Läraren berättade via ett skrivet meddelande till U att det fick vara slut på detta att ansvariga inte agerade.

Till sist så orkade inte B mer utan blev uppenbart deprimerad och hade suicidtankar. B tog tag i en kökskniv och sade att ”nu orkar jag inte leva längre”. Minns att vi som tur var inte var långt ifrån B och kunde omfamna och få undan kniven. Vi hamnade hela familjen gråtande och omfamnande B på köksgolvet.

B sade senare att de vuxna i skolan inte trodde på det B sade om mobbningen. Det var alldeles sanna ord och riktigt uppfattat. B sade att han också tappat förtroendet för oss föräldrar eftersom vi

inte gjorde skolsituationen bättre. B blev utsatt för mobbning dagligen och kom senare i det närmaste att bli apatisk och kunde inte längre gå till skolan.

Vi valde att lösa ut hemförsäkringen ifråga rättsskydd och ett rättsärende startades upp emot Ljungby Kommun i Växjö Tingsrätt.

Detta tog tydligen skruv då Ljungby Kommun från Barn- och utbildningsförvaltningens sida gjorde allt de kunde för att förklara att B missuppfattade och hade stora svårigheter med det sociala i klassen. Utredningar tillsattes, där flera av den personal som tidigare hånat oss föräldrar var inblandade.

Noteras ska med tyngd, att här i boken tidigare nämnda T, som varit med i mobbningen mot U, var styrande i detta ärende från högsta ort dvs Barn- och utbildningsförvaltningen.

Noteras ska även att flera lärare under B:s senare skolgång på två andra skolor, särskilt berömt B för dennes fina och stabila sociala förmåga i klasserna.

Stämningen eskalerade på så sätt att upprepade orosanmälningar från skolan/kommunen gjordes till Socialförvaltningen. Vi föräldrar blev kallade till Socialförvaltningen. Det tog bara en liten stund, efter att vi berättat om hur kommunen och alla ansvariga betett sig samt framvisande av bevis, innan ärendena avskrevs av handläggaren. Barn- och utbildningsförvaltningen hade troligen som mål att tvångsomhändertagning av våra barn skulle göras. Det hela speglade deras syn på oss föräldrar och i synnerhet deras syn på U.

B skulle öva läsning på skolan via en utifrån kommande pedagog. B var ledsen och nedstämd inför en av dessa lektionerna. Detta då mobbarna varit elaka strax innan. Pedagogen frågade B ”slår pappa på dig?”. B svarade nej, och berättade att andra elever (mobbarna) nyss varit dumma. B var riktigt ledsen över det hela och U valde att ringa upp pedagogen och fråga varför den frågan ställts samt om rapport skett till rektor om det B berättat.

Pedagogen svarade att hen bara gjorde sitt jobb, och nekade inte om frågan som ställts till B givits som order från skolan. Rapport om mobbningen hade tydligen inte gjorts till rektor, vilket bryter mot gällande lag. Vid slutet av samtalet sade pedagogen med osäker röst ”lova att inte säga något till någon om detta”. Tydligen var det hela inte renhårigt iaf.

U jobbade inte så långt från skolan. B började komma till jobbet när mobbarna varit elaka. B kom gråtande gång på gång. U tröstade, peppade och efter ett tag gick vi tillsammans tillbaka mot skolan. Väl där fick inte B komma in i klassrummet. Två pedagoger nekade B att komma in i klassrummet. Sade till dem att ”så här får ni inte göra”. De hänvisade då till att beslutet var taget av

skolledningen. Det hela blev till mycket uttalad mobbning både från elever i klassen, de vuxna på skolan och från skolledningen samt Barn- och utbildningsförvaltningens sida.

Tilläggas ska att skolan satt in elevassistenter från föreningslivet. En av dessa assistenterna talade om för B att B missuppfattade och att det inte fanns någon mobbning. Detta trots att assistenten borde känna till att det fanns uttalad mobbning i klassen och på skolan. Det kunde vem som helst se, bara de ville. Assistenten fick vid upprepade tillfällen tala med mobbarna i enrum, efter att saker hänt. Det framkom på olika sätt att mobbarna satt i system att skylla allt på B eller helt oskyldigförklara sig själva.

B tvingades upprepat att be mobbarna om ursäkt när mobbarna varit elaka mot B

Bland andra var en annan klasskompis utsatt för mobbning, och utsatte i sin tur B för mobbning. Detta berättade pedagog i klassen för B:s mor, då den både mobbade och mobbande eleven brustit ut i gråt och berättat samt erkänt det hela för pedagogen.

Vid något tillfälle diskriminerades B av pedagoger inför hela klassen, genom elak och utstuderad utröstning.

B mådde nu så psykiskt dåligt att B blev hemmasittare. Måendet var så pass illa att vi måste få akut hjälp inom vården. U ringde till alla tänkbara instanser inom Region Kronoberg. Alla hänvisade till BUP i Växjö. Kontakt togs med BUP, förklarande att det fanns ett akut ärende där B behövde hjälp. BUP svarade sedan inte alls, trots flera påminnelser. Tog då kontakt med en sköterska i Ljungby som härsknade till på BUP och ringde dem. Efter det kom en kallelse. Mer om BUP och rent ut sagt helvetet där, samt jäv mellan BUP och Ljungby Kommun, beskrivs längre fram i boken.

Rättsärendet vid Växjö Tingsrätt färgades av Ljungby Kommuns försök att komma undan ansvar. De gjorde inga som helst ansträngningar för att visa att de gjort vad som åliggs dem enligt lag. Istället gav de sig på att karaktärsfördöma både B och U. De framförde misstanke om att B hade autism och skrev vidare att U hade "samma problem" som B. De skrev tom att U:s far hade samma problem, trots att de inte alls visste vem han var, var han borta eller att han var avliden sedan ett tag. Kommunen framförde vidare till rätten att U påförde B att mobbningen fanns.

Pedagogen i klassen slutade och annan tillträdde. Det hette från kommunens sida att det var U:s fel att pedagogen slutade. Detta då många E-mail skickats från U till läraren. Självklart, och även som BEO sade, så ska mobbningsincidenter anmälas skriftligen. Desto fler incidenter ju fler E-mail.

Pedagogen klarade uppenbart inte av sina åtaganden, vilket tydligen skulle projiceras på B och U. Högst troligen var det bla Barn- och utbildningsförvaltningen som själva låg till grund för att pedagogen slutade. Detta då mobbningen absolut inte skulle erkännas eller hanteras så som lagen kräver. Sådant mörkande ställer oerhörda krav på pedagoger, vilka inte får de resurser som krävs, eller inte får lov att agera som sig bör.

B:s jurist avslöjade bla att incidentrapporter inte stämde med anmälningar som gjorts och att datum för rapporter i förhållande till incidenter inte heller stämde. Med andra ord hade mindre rättvisande efterkonstruktioner gjorts.

Det gick inte att på förhand bara drömma om alla hemskheter och det minst sagt tarvliga och faktiskt pinsamma förhållningssätt och narrativ som Ljungby Kommun förde som försvar i rätten. Dock har det visat sig vara ett slags vapen som används allt mer i svenska mobbningsärenden, av jurister och

advokater som försvarar kommuner och skolor då mobbning blir till rättsärenden. Detta är till rent ut sagt ett stort sänke, inte bara för Ljungby Kommun, utan för hela Sverige, att det får lov att projiceras och gå till så här erbarmligt illa.

Rättsärendet avgjordes genom att Ljungby Kommun betalade 45.000 kr i förlikning till B. De försökte att sekretessbelägga ärendet men lyckades inte med det. De försökte även omyndigförklara B:s föräldrar genom att hävda att summan för förlikningen skulle gå till förmyndare. Det gick inte heller de tre domarna med på. Dock skrev kommunen in i förlikningen att de ”inte gjort några fel”.

Konstateras kan att enfaldig får nog den vara, som inte förstår att kommunen valde denna väg istället för att riskera att förlora en fortsatt rättslig strid. 45.000 kr plus andra ärendekostnader tagna ur skattebetalarnas ficka. Dålig samt destruktiv och tillika olaglig kommunförvaltning är vad det är.

Under mobbningsärendets gång skickades till sist flera E-mail till de flesta T inom Ljungby Kommun, med ett rop på hjälp och begäran om möte (se tidigare i boken). En T svarade att hen inte trodde på det som beskrivits. En annan T svarare att hen inte skulle göra något och att det skulle hanteras av samma förvaltning som själva mobbade och utöver det mörkade mobbningen, dvs Barn- och utbildningsförvaltningen. Ytterligare T berättade att det i kommunens korridorer skrattades åt U när E-mailen mottagits.

T som inte trodde på det som beskrivits, gick lite senare till nyhetsmedia och klagande över att en kollega skulle vara mobbad av en annan T i kommunen. Även här speglas den mobbning och ostracism som så illa drabbat U och B samt många andra i Ljungby Kommun. När det gäller T själva i kommunen så ska det tydligen ageras, men inte när det gäller utsatta som barn med sina föräldrar eller anställda inom kommunen. Varför är det så konstigt och illa ställt?

Det blev sedermera mer allmänt uppdagat att det fanns mobbare i klassen på skolan. Det var när eleverna skulle skolas in på en annan skola i Ljungby Kommun (även den skolan med en lång och mörk historia kring mobbning samt bristande styrning/ärendehantering). En av mobbarna hade givit sig på en elev som hade äldre syskon och kompisar på den andra skolan. Mobbaren blev därför hotad. Först då tog kommunen tag i ärendet, men utan att ge B stöd och erkännande. Tydligen ska mobbare selektivt skyddas men inte offren. Detta är mycket egendomligt och anmärkningsvärt.

Efter rättsärendet talade U med en T på Barn- och utbildningsförvaltningen och frågade varför de betett sig så hemskt illa som de gjorde i rättsförhandlingen, och hur de tom kunde blanda in en avliden förälder till U, som de inte alls kände. Svaret blev glatt och utan tvekan; ”det var för att ni stämde oss”. Det samtalet finns inspelat, precis som mycket annat i denna soppa.

BUP:s jäv med Ljungby Kommun

Då B på grund av mobbningen från andra elever, pedagoger och Ljungby Kommun tappat orken, blev hemmasittande och djupt deprimerad, i det närmaste apatisk, tog vi kontakt med vården. Alla instanser hänvisade till BUP i Växjö. Vi sökte dit akut med förklaring om läget.

BUP återkom inte trots påminnelser till dem och förfrågan varför det dröjde så länge. Då togs tidigare kontakt inom vården i Ljungby upp. Sköterskan som svarade blev häpen och arg över att BUP inte svarat. Hon lovade att ringa dem.

Först efter sköterskans samtal med BUP så fick vi en tid. Sedan dröjde det evigheter igen.

Första läkarkontakten gick inget vidare från BUP:s sida. Läkaren var uppenbart stressad och talade knappt med B.

Under samtalet hade några ögonfransar vikts in under ögonlocket i B:s öga. Det kunde hända så när B gnodde sig i ögat, om än sällsynt. B lutade sig mot U och viskade ”fransar i ögat”. Samtidigt gjorde B några rörelser med pekfingeret framför ögat för att visa. U drog som någon gång innan ut och upp ögonlocket så att fransarna lade sig rätt. U sade till läkaren, ”det var några ögonfransar som hamnat fel”. Annars satt B som ett ljus på sin stol och lyssnade på samtalet.

I diskussionen med läkaren framkom tydligt att denne måste ha fått information från Ljungby Kommun, om deras ställningstagande till B, U och mobbningen i sak.

Efter detta skrev läkaren att hen under samtalet sett tecken på autism hos B. Läkaren var uppenbart inställd på att det skulle vara så eftersom Ljungby Kommun använde det emot B för att försvara sig gällande mobbningssituationen som inte skulle erkännas. Det är idag ett urbota fult jurist- och advokatknep för att dölja kommuners lögnar och vinkla allt så att det blir det mobbade barnets fel.

Läkaren sjukskrev sig därefter så som många andra i BUP:s personal. Vi förstod snabbt att allt inte stämde på detta ställe. Atmosfären andades konstigheter och stress. En chef gapade och skrek, nästan aggressivt, på annan personal i trappuppgången så att alla väntande hörde det. Personalen som fick skäll såg ut att liksom krympa på plats.

Väl inkallade igen frågade vi om det fanns möjlighet till behandlingsinsatser. Inga ordentliga svar gavs. Det blev istället inriktat mot att medicinera. Journalen och inloggen från olika parter är förmligen nedlusade av anteckningar om medicinering. Det inriktades också mot att utredning skulle göras för att ställa diagnos inom NPF-spektrumet.

Till sist när vi fick komma regelbundet, så gavs ändå ingen hjälp. Allt som frågades var hur veckan varit och hur B mårde. B sade själv till personalen på BUP att det ofta var mobbning och att B inte mårde bra av det.

Till sist tryckte U på genom att säga att det här håller inte, på något sätt måste B få hjälp. Vi kan inte åka hela vägen till Växjö med en ofta gråtande B och bara mötas av samma frågor hela tiden.

Vid nästa möte förklarade två personal att vi skulle få information om något som kallades BAS-behandling, så att vi kunde göra det hemma. U med utbildning och behandlingskunskap visste mycket väl vad BAS står för och hur det utförs.

För att stabilisera och förbättra ett tillstånd tittar man bla på att säkra sömn, mat, vila, aktivitet, ge stöd, jobba på positiva kontakter osv. Allt för att få den unge att må bättre.

Vi hade redan gjort en egen skattning (utifrån föräldrakunskap och samlad utbildning, pedagog och undersköterska) och mycket försiktigt lagt in så mycket BAS som möjligt, men kom inte närmelsevis i mål tack vare all mobbning och allt vuxensvek.

Det hade gått för långt. BUP hade också tidigare hindrat oss från att göra något av detta, med orden att det är inte ni som ska göra det (behandling). Plötsligt skulle vi ändå göra det enligt BUP.

Skattning kan göras genom att tex övergripande beakta faktorer som:

- Symtomnivå (tex ångest, nedstämdhet, oro, beteendeproblem)
- Funktion i vardagen (skola, relationer, sömn, närvaro)
- Risk (självskadebeteende, suicidtankar, utsatthet)
- Varaktighet och svårighetsgrad av problemen
- Familj- och miljöfaktorer (stöd, belastning)
- Förändring över tid (förbättring eller försämring mellan kontakter)

Utifrån skattningen lägger man sedan upp en bra plan för att hjälpa vederbörande. B mårde så psykiskt dåligt att vi fick inrikta oss endast på grundläggande BAS, att vara där för stöd och se till att försöka lätta på situationen och se till att inget allvarligt hände.

När vi berättade detta för de två på BUP så såg de ut som att luften gick ur dem. De visste inte längre vad de skulle säga. Båda hängde uppgivet med sina huvuden och tog inte ögonkontakt på en bra stund.

Efter det kallade en av dessa personal, huvudkontakten, in U för enskilt samtal. Där berättade hen att BUP inte vill ta in ärenden som gäller mobbning. Svarade att ”då kunde ni sagt det från början så

hade vi sluppit åka skytteltrafik månad efter annan till Växjö till ingen nytta. Då kunde vi sökt hjälp någon annanstans”.

Huvudkontakten berättade att hen kom att sluta på BUP i Växjö, vilket skedde strax efter. Det var otrolig personalgenomgång på stället, utan någon som helst ordning och reda.

Fick en ny kontakt vid ett möte, som inte träffat oss föräldrar eller B innan. In kom en personal som inte satte sig ned och verkade uppeggad, liksom trampade runt i rummet under en lång monolog.

Hen presenterad sig via minst tre yrkestitlar, totalt i en översittande stil. Mycket riktigt var det så, för presentationen följdes upp av orden ”vi kan dessa barnen här ...” med anspelning om att det fanns diagnos, som ju i realiteten inte fanns. Hen menade också att mobbning inte förekommit.

Hen lugnade ned sig något så att vi kunde samtala, men det var inte många minuter. Vi reste oss upp när mötet var slut och hen ställde sig mycket nära U, precis som T gjorde i ärendet Klövervägens förskola, fast inte aggressivt men istället mer psykiskt och fysiskt verbalt forcerande om att U skulle ”ge med sig i sak”. Hen menade att det här med mobbningen skulle läggas åt sidan. U vek inte blicken från personalens blick. Vi stod så i ett antal sekunder som kändes som minuter. Lämnade då över en flersidig skrift där ett antal mobbningsincidenter nedtecknats med händelser, datum och namn, samt orden att U aldrig kommer att ge med sig då mobbning finns.

Det var precis som att hen gav med sig i sin dåliga attityd mot U när U vågade hålla ögonkontakt och lämnade över handlingen med orden att det finns mobbning. Vi kollade i journalanteckningarna som hen gjort efter mötet. I dem stod det antecknat om mobbningen. Ändå fanns inte mobbningen i senare kontakter med BUP.

Denne personal var uppenbart på förhand precis som de andra på BUP, redan färgade av Ljungby Kommuns ord om B och U. BUP och Ljungby Kommun hade hamnat i en rejäl jäv-situation med varandra.

BUP visade upprepat på alla sätt de kunde förmå, att föräldrar kan man eller ska man absolut inte lyssna på. Inte heller på B som klagat och berättat om mobbningen i skolan och måendet därav.

Det var den enda gången vi träffade denne personal. Sedan kom ytterligare en personal in, som vi fick träffa flera gånger.

Allt upprepades, vi fick komma på besök, där BUP frågade hur veckan hade varit för B. Visan var densamma, mobbning nu igen, B mådde inte alls bra av mobbningen.

B vågade inte riktigt öppna sig för personalen, tack vare att de var emot B, och ville ha stöd från oss föräldrar genom att vi berättade det B sagt till oss. U berättade vid ett av mötena om mobbningen som skett, då B i bilen på väg till BUP vädjat om att det skulle berättas.

Då slår den nya personalen ut med armarna och går upp lite i falsett när hen säger ”nu ska vi ge U psykoeduktion, för U får inte påföra B att B är mobbad”.

Det var ytterligare ett mycket tydligt tecken på det jäv som förekom mellan BUP och Ljungby Kommun. Vidare sade denne personal att barn inte kan bli deprimerade av mobbning, menande att B inte var deprimerad.

B grät på vägen hem och sade ”de kommer aldrig att hjälpa mig, allt är mitt fel”. Det gav oss föräldrar än mer hjärtesorg. När BUP inför B ger sig på U som talar sanning, så ger de sig också på B. Detta var inte bara mobbning, det var ren tortyr.

Sedan kom ytterligare ny personal in i ärendet. Denne var också märkbart färgad av jäv-situationen, men gick lite bättre att prata med, dock utan direkta svar. En bättre lyssnare, kanske för att det är smidigt när ”jobbiga personer” ska hanteras!? Hen berättade iaf att hen förstod de andra på BUP om att de tyckte U var jobbig. Ja, självklart är kunskap och sanning jobbig när man inte vill se den eller erkänna den.

Denne nye personalen berättade i ett ögonblick att hen inte fick göra som hen ville för BUP:s ledning, för att kunna hjälpa B. Istället blev det tal om att göra en utredning för att ställa diagnos. Det var den snabbaste utredning som U någonsin tagit del av, den tog ca en timme och fyrtio minuter. Resultatet kom ifråga autism, där det berättades ordagrant att ”absolut ingen autism” fanns hos B.

Detta hade U försökt att berätta både för skolan, Ljungby Kommun och BUP, allt utifrån utbildning, arbetslivserfarenhet och föräldrakunskap. Blev allt mer nedslagen av mobbarna varje gång det behövde sägas. Varför ska den som har rätt mobbas ut?

Det ringades i utredningen in en typ av svårigheter som kunde vara förknippat med dyslexi. Ändå gjordes ingen dyslexiutredning trots att vi bad om det.

Vi begärde att få bli förflyttade till BUP i Ljungby för att slippa resorna till Växjö till ingen nytta, då BUP ändå inte kom att inleda någon vidare hjälp för B. Hen som gjort utredningen samt en annan, ytterligare för oss ny personal, kallade till möte. De sade att vi inte kunde få komma till BUP i Ljungby då BUP där inte kunde säkra sekretessen. Vi ifrågasatte det direkt och personalen såg då direkt vilsen ut. Det visade sig att en person som jobbade på BUP i Ljungby, utanför tjänsten varit involverad i mobbningsärendet i skolan.

Vi stod på oss och menade att denne person inte behövde vara inkopplad i ärendet, och att det är klart att BUP oavsett måste kunna garantera sekretess. Vi fick dock komma till Ljungby, men möttes av ett slags ointresse från personalens sida. Efter något öht ej givande samtal så ville personalen avsluta kontakten med orden att ”sådant som mobbning löser man bäst själv hemma”. Detta yttrades trots att en annan familj, med ytterligare ett mobbat barn i kommunen, gick för samtal hos samme BUP-personal.

Det är således en genomgripande bild som målas upp, om att BUP inte vill eller kan hjälpa till när det gäller mobbade barn som far psykiskt illa och har suicidtankar. Ändå hänvisar alla instanser till BUP just när det gäller mobbade barn.

Skolor och kommuner kan således hänvisa mobbade barn dit för att skydda sig när de brutit mot lagen och inte åtgärdat mobbningen. Vidare kan samma parter hävda i rätten att barnet går hos BUP för misstänkt (på förhand ihopdiktad) diagnos, och att barnet inte är mobbat utan missuppfattar allt.

Detta rent ut sagt rötangripna systemet måste rivas upp och byggas om och in i stommen saneras. Innan det kan ske måste det erkännas att det inte fungerat alls bra, utan snarare tvärtom förstört barns möjligheter att komma framåt i livet, och kanske även bragt barns deras hälsa och vidare liv.

Vi talade med en person som tidigare jobbat på BUP i Ljungby och beskrev kort vad som hänt. Hen

berättade att det stämmer att sekretessen inte hålls där. Det skulle tydligen talas vitt och brett om barn och föräldrar tex i fikarummet, på allt annat än ett trevligt vis.

Vi undrar vilka det är som är drivande i det jäv som utvecklats mellan kommunen och regionen? Berätta gärna om du som läsare vet detta.

Vi undrade till sist också om vi var ensamma om de minst sagt tråkiga och djupt nedsättande samt kränkande händelserna från BUP:s sida. Gjorde därför några minuters sök på Internet angående BUP i Växjö. Läsningen som formligen trillade över oss är rent skrämmande och förklarar både det ena och det andra om vad vi tvingats gå igenom.

Läs nästa kapitel som är en sammanfattning rörande läget på BUP i Växjö mellan åren 2012-2025.

De allvarliga bristerna hos BUP i Växjö

BUP i Växjö har under över ett decennium präglats av återkommande kriser, personalomsättning och svårigheter, som fått mycket allvarliga konsekvenser för barn och familjer.

När barn mår dåligt och behöver psykiatrisk hjälp snabbt, möts de av långa köer, bristfällig hantering och en verksamhet som går på knäna, samt tom jäv mellan BUP och andra parter som ska värna om barns ve och väl. Särskilt barn som lider av mobbning har hamnat i kläm.

Redan 2012 skrev SVT Nyheter Småland om problem på BUP. Det handlade då som nu om personal som valt att sluta med hänvisning till dålig ledning. Bland annat kritiserades ledningen i ett öppet brev, för att inte föra dialog med personalen.

En kvinna som jobbade på barn- och ungdomspsykiatri i Växjö i sex år, berättade om situationen. "Jag saknade dialogen med övriga medarbetare på BUP-kliniken och att man inte tog tillvara den erfarenhet och kompetens som finns där", sade hon då hon valde att sluta.

Problemen eskalerade snabbt. En av de mest erfarna läkarna skrev ett öppet brev till klinikledningen där det efterlystes mer dialog. Dagen efter fick hen veta att kontraktet som normalt förlängs ett år i taget sägs upp. Detta trots akut brist på barnpsykiatriker.

Personal vittnade om en ohållbar arbetsmiljö. Flera av dem vittnar om att de blivit utskälda när de tagit beslut som ledningen inte gillat, en annan säger att personalen behandlas som små olydiga barn i en dysfunktionell familj. En tredje menar att ledningens prestige går före barnens hälsa.

Under 2015 blev situationen desperat. Barn- och ungdomspsykiatri i Växjö köpte in 40 neuropsykiatriska utredningar från ett vårdföretag för totalt 1,5 miljon kronor. Den tänkta lösningen blev en katastrof.

Tillförordnad chef på BUP konstaterade: "Det har gått fort, föräldrar och ibland barn har inte hängt med riktigt". Personalen fick lägga tid på att förklara för föräldrarna vad utredningarna egentligen betydde. "Det har blivit väldigt mycket merarbete för oss, vi har fått gå in och förklara".

Samma år granskade IVO verksamheten efter flera anmälningar. Några journaler visade att det fanns barn som hade väntat i två år på en utredning av neuropsykiatriska funktionshinder. IVO konstaterade att "så långa väntetider till en utredning är en orimligt lång tid. Det gäller särskilt för barn där en diagnos kan ge en ökad förståelse och adekvata insatser för att gynna barnets utveckling och funktionsnivå."

Under 2016-2017 förvärrades krisen ytterligare. I slutet av november fick chefen för barn- och ungdomspsykiatri i Växjö lämna sitt jobb. Personalen stöttade inte beslutet.

Konsekvenserna blev katastrofala. Läkarbesök, startade utredningar och andra delar av produktionen minskade med runt 40 procent. En hyrläkare beskrev situationen: "Vi hade en mycket kompetent chef som plötsligt försvann och sedan en tiodagarsperiod där det inte fanns någon närvarande chef och nu har kliniken gått fullständigt över styr. Det påverkar arbetsklimatet på ett sådant sätt att det börjar bli farligt".

2017 blev ett år av fortsatt kollaps. De psykologer som SVT Nyheter Småland har talat med, och som nu har sagt upp sig, är missnöjda med den nuvarande, relativt nya ledningen med centrumchefen i spetsen. En av psykologerna säger: "Man tillvaratar inte den kompetens som utredningspersonalen har. Man lyssnar inte på deras förslag."

Sammanlagt hade fem psykologer valt att lämna BUP under sommaren 2017. Samtidigt tvingades man hyra in tre psykologer, trots Region Kronobergs ambition att avveckla all hyrpersonal.

Under 2018 nådde krisen nya höjder. Nästan 350 barn står nu på kö till utredning inom BUP Kronoberg. I februari 2014 var samma siffra 82, vilket innebär en ökning med drygt 300 procent. Oppositionen föreslog vårdval som lösning. "Region Kronoberg klarar inte av uppdraget att sköta barn- och ungdomspsykiatri själva, och därför föreslår vi ett vårdval", sade en part. Majoriteten motsatte sig förslaget. En annan part menade att "Det tar minst ett år, och vi kan inte vänta så länge. Vi måste sätta ner spaden och få en fungerande verksamhet i Region Kronoberg."

Situationen förvärrades när, Region Kronoberg sedan 2012 haft ett avtal med Region Halland där de skickar barn som behöver slutenvård till barn- och ungdomspsykiatri i Halmstad, avtalet sades upp.

En chef vid BUP Halland förklarade: "Huvudsakligen rör det sig om fysiskt stora killar med våldsamt utåtagerande beteende." Halland kunde inte längre ta emot barn från Kronoberg.

Nu tvingades BUP i Växjö "utöka sin verksamhet med en ny avdelning som erbjuder en resurskrävande slutenvård. Det rör sig om en till två vårdplatser som ska vara tillgängliga dygnet runt." Personalbrist gjorde att "avdelningen öppnas med befintliga resurser".

En chef för barn- och kvinnocentrum berättade: "Det håller ett tag men det är inte hållbart långsiktigt. Det är den utmaningen vi har nu, att försöka skapa en stabilitet i verksamheten". I april 2025 nådde krisen kanske sin kulmen. På barn- och ungdomspsykiatri BUP i Växjö har man sett en kraftig uppgång av barn med ätstörningar. Det är en av orsakerna till att det har blivit en akut brist på vårdplatser inom BUP.

Lösningen blev desperat. Den 19 mars skickades ett sms ut till personalen som arbetar på slutenspsykiatri i Växjö. Där stod det att alla som vårdades på äldrepsykiatri skulle flyttas över till psykosavdelningen. Orsaken var att BUP behövde fler platser akut.

Personal från vuxenpsykiatri tvingades arbeta med svårt sjuka barn utan att ha rätt kompetens. "Jag skulle avråda nära och anhöriga att söka vård hos BUP och slutenspsykiatri. Även de vuxna patienterna blir drabbade då vi alla har blivit en slags bemanningspool till hela kliniken. Sök vård i en annan region", sade en av vårdpersonalen.

Situationen beskrivs som förvaring av barn. "De som söker till BUP har oftast kämpat under lång tid hemma. När de väl söker akut hjälp förväntar de sig att få den specialist-psykiatriska kompetens som det faktiskt står att vi erbjuder. Tyvärr är det inte alls det som erbjuds för tillfället. En mer sann bild skulle vara "förvaring av barn", menar en från vårdpersonalen.

Den som blir mobbad känner sig ofta ensam och deprimerad. När dessa barn söker hjälp hos BUP i Växjö stöter de på problem direkt. Istället för att se mobbningen som grundorsaken till barnens lidande, vill BUP ofta genomföra omfattande utredningar och ställa diagnos.

Personal på BUP har vid flera tillfällen uttryckt att barn och ungdomar som lider av psykiatriska symtom men där symtomen bedöms vara en naturlig reaktion på brister i skolans anpassning, bemötande eller kunskap om barnet eller ungdomens förutsättningar för inlärning, bör i första hand ta kontakt med skolan. Detta trots att barnen redan försökt få hjälp där utan resultat, och kanske rent av blivit mobbade från skola och kommun också.

Mobbade barn som kommer till BUP får ofta höra att deras symtom måste utredas närmare. För en del barn kan utredningen bestå av en kortare vårdprocess, medan den för andra kan innebära flera besök på mottagningen. Under tiden fortsätter mobbningen och barnets mående försämras.

En stor del av problematiken ligger i BUP:s fokus på utredningar. Utredningen ska normalt utgå ifrån det som barnet och vårdnadshavare har berättat om vid första besöket. För barn som redan vet varför de mår dåligt blir detta frustrerande.

När ett barn berättar om mobbning och konsekvenserna av mobbningen, startar BUP ofta en bred utredningsprocess. Ofta visar bedömningen, direkt efter första besöket utan vidare utredning, att barnet har en misstänkt diagnos. Det kan till exempel vara autism, tvångssyndrom eller kanske något annat. Fokus hamnar på diagnosen snarare än grundproblemet.

Föräldrar vittnar om hur deras barn genomgått långa utredningar som lett till diagnoser. Samtidigt har grundorsaken, mobbningen, inte tagits på allvar eller åtgärdats. Barnen får medicinering mot symtomen medan orsaken kvarstår.

När en diagnos ställts blir medicinering ofta första behandlingsalternativet. Om det har visat sig att barnet har adhd kommer barnet att erbjudas läkemedelsbehandling hos BUP. Samma mönster ses vid depressionsdiagnoser.

Dock menar BUP i Växjö uttryckligen att mobbning inte kan leda till depression hos drabbade barn. Barn som egentligen behöver hjälp med sin skolsituation och stöd mot mobbning, får istället antidepressiva läkemedel, även om depression enligt BUP inte finns eller kan bero på mobbningen. Föräldrarna ställs inför svåra val. Ska de medicinera sitt barn för symtom som orsakats av yttre faktorer?

BUP:s påstående att barn inte blir deprimerade av mobbning strider mot både forskning och erfarenhet. Om mobbningen pågår under lång tid kan det påverka självkänslan och även hjärnans utveckling och funktioner. Ändå håller BUP fast vid sin linje att utreda och medicinera.

Barn och ungdomar med lindriga till medelsvåra psykiska besvär där endast delar av livssituationen och funktionsförmågan påverkas ska i första hand vända sig till exempelvis vårdcentral. Men när vårdcentralen inte räcker till, och hänvisar till BUP som har långa köer, var ska barnen ta vägen? Ingen hjälp finns att få!

Mobbade barn hamnar ofta i denna situation. Skolan säger att det är BUP:s ansvar. Skolan hänvisar också till BUP för att tvätta bort sitt eget ansvar och att de inte agerat mot mobbningen. Sätts en diagnos på barnet så är det så att skolan får lättare att påstå att barnet hittat på mobbningen.

BUP säger på sin höjd att skolan ska lösa mobbningen först, om de inte satt sig i jäv med kommunen som nekar till att den faktiskt mobbningen finns. Under tiden mår barnet sämre och sämre. Ingen tar varken del- eller helhetsansvaret, trots att det finns lagar att följa som tex Barnkonventionen.

Föräldrar beskriver hur de ringt runt mellan olika instanser utan att få hjälp. Nu har mitt barn stått i kö till BUP i ett år och tre månader. Sådana berättelser är vanliga från kronobergsområdet.

När hjälpen dröjer får det allvarliga följder. "IVO anser att BUP har brustit i tillgänglighet, då patienten under nästan 10 månader inte fått påbörja några behandlingsinsatser. Av anmälan framkommer att patienten har fått ett försämrat mående med tankar om döden under den långa väntetiden till BUP".

Barn som kunde ha fått snabb hjälp mot mobbning hamnar istället i långa utredningsprocesser. Under tiden förvärras deras psykiska hälsa. Vissa slutar gå till skolan helt. Andra börjar skada sig själva och kanske ännu värre än så.

Familjerna vittnar om hur deras barn förändrats under väntetiden. Glada, sociala barn blir tillbakadragna och deprimerade. När hjälpen väl kommer, om den kommer öht, kan skadorna vara svåra att reparera. Förtroendet för vården har ofta gått förlorat.

Personal beskriver hur barn tvingas vänta. "Det går inte att söka en närmare kontakt med barnen eftersom jag inte vet om jag kommer vara på BUP de närmsta dagarna. Det känns inte heller snällt. I dag är vi bara huvuden som kan flyttas runt av ledningen."

Ljungby Kommun, Region Kronoberg och BUP i Växjö samt Ljungby står inför enorma problem efter över ett decennium av kriser. Långa väntetider, fokus på utredning, medicinering, mobbning och jäv har blivit resultatet istället för att åtgärda grundorsaker. Samtidigt som bristande resurser skapat och fortsätter skapa en ohållbar situation. Barn som lider av mobbning får inte rätt hjälp i tid, eller inte alls.

Klagande och anmälande föräldrar ska uppenbart nedkämpas av det destruktiva systemet så hårt det går. Projicering och anteckningar i diagnoser samt journaler förkommer ifråga att föräldrar har samma eller liknande problem som det (enligt vården icke) mobbade eller deprimerade barnet. Allt för att det destruktiva systemet ska skyddas, och att ärendet om mobbning inte ska kunna drivas vidare i olika instanser.

För att vända situationen krävs genomgripande förändringar. Resurser måste tillföras så att väntetiderna minskar. Personal behöver utbildning om mobbningens effekter på barns psykiska hälsa. BUP måste få i uppdrag att verkligen hjälpa barn som är mobbade. Ärligt samarbete med föräldrar, kommuner och skolor måste markant förbättras.

Framför allt måste BUP börja lyssna på barnen och familjerna. När ett barn berättar om mobbning ska det direkt tas på allvar. Inte vidare mobbas, tystas, utredas, diagnostiseras och medicineras bort. Först då kan BUP i Växjö börja fylla sin viktiga funktion för regionens barn, familjer, skolor och samhälle.

Samtal har skett från U med BUP centralt via mail, med frågställningen om hur hanteringen ser ut rörande barn som lider av mobbning i skolan. BUP svarade att varje region själva bestämmer hur det ska skötas. BUP i Växjö och BUP i Ljungby tar uppenbarligen avstånd från att adekvat ge hjälp och stöd till mobbade barn. Det var definitivt så i B:s fall. Snarare än hjälp skedde utstuderad fortsättning av mobbningen som Ljungby Kommun stod för.

Det finns således ingen hjälp att nå för mobbade barn, särskilt inte i Region Kronoberg, trots att alla andra vårdinstanser hänvisar dit när barn som är mobbade far illa av situationen.

Konstateras kan så här i efterhand att spaden som skulle sättas ned, aldrig riktigt kom att sättas i användning. Det går att säga mycket men i praktiken verkar det bara vara floskler. Vem och vad beror detta haveri på? Beror det på samma personer som suttit som bromsklossar och mobbare i vårt ärende? Beror det på politikerna i nämnderna? Är det nepotism mellan de alla som gör det?

Mail med fråga till BUP centralt, 2 mars 2018

”Hej,

Jag önskar få reda på BUPs roll när det gäller vård, behandling, utredning och diagnostisering av barn som blivit eller blir utsatta för kränkningar/mobbning i skolan.

Önskar veta i detalj vad BUP har för riktlinjer ifråga, var riktlinjerna kommer ifrån etc.

Har BUP någon intern manual etc. för arbete med barn ifråga?

Önskar skriftliga svar samt diarienummer i detta ärende.

Med vänliga hälsningar

U”

Svar från BUP, 9 april 2018

”Hej U!

Mitt svar blir tyvärr att vi på BUP i Stockholm inte har möjlighet att hjälpa dig med din fråga, mer än att försöka hänvisa dig till rätt instanser.

BUP är en del av landstingens vård, varje landsting beslutar själv om vilket uppdrag BUP i sitt landsting ska ha.

BUPs ansvar generellt är att ge vård till de barn som mår dåligt och behöver psykiatrisk vård på specialistnivå.

Kontaktuppgifter till Landstingen finner du på 1177.se och på skl.se.

Det finns i nuläget inget gemensamt uppdrag till alla BUP i Sverige gällande mobbing, huvudansvaret för hantering av mobbing ligger på Skolan och dess huvudman.

Mina råd till er blir att i första hand kontakta er vårdgivare, Verksamhetschefen eller möjligen Chefläkaren på Landstinget.

Patientnämnden kan också hjälpa er att få svar på era klagomål hos vårdgivaren.

Sedan kan ni också välja är att göra en anmälan till IVO då ni är missnöjda med den vård och det bemötande ni har fått.

Med vänlig hälsning

...

Handläggare/Registrator

BUP Ledning och Stab

Stockholms läns sjukvårdsområde”

Det har under långa tider blivit rejält fel, då skolor och alla andra vårdinstanser har hänvisat till BUP i mobbningsärenden. Det har blivit så pass fel att det ickefungerande systemet bevisligen utnyttjats av oseriösa kommuner med sina Barn- utbildningsförvaltningar, då dessa parter kunnat få till ett bombsäkert och illasinnat jäv.

För B så fortsätter utstötningen och mobbningen från systemet. Hur många andra är drabbade?

Frågan är också vad som hänt sedan 2018? Det försöker U ta reda på här. Finns det något att tillägga eller ändra på i texten nedan, återkom gärna med det. Korrigering sker i så fall i nästa utgåva av denna boken, alt i uppföljande bok.

BUP och mobbing - Vem tar ansvar när barn far illa?

Inget verkar i grunden ha förändrats sedan 2018. Det finns fortfarande inga nationella riktlinjer som styr hur BUP ska hantera mobbing. Varje region bestämmer själv över sitt BUP-uppdrag, och mobbing betraktas genomgående som skolans ansvar.

Det innebär att barn som mobbas och utvecklar psykisk ohälsa riskerar att hamna i ett glapp mellan skola och vård, särskilt när skolan inte tar ansvar, vilket enligt uppgift är vanligt. Sedan 2018 har systemet runt BUP byggts ut med fler vårdnivåer och ökade resurser, men grundprincipen finns kvar. BUP behandlar psykiatriska tillstånd, inte mobbing.

Skollagen pekar på skolan, inte på BUP

Vi behöver förstå ansvarsfördelningen för att se var problemet bottnar. Skollagen reglerar kränkande behandling i skolan. Ordet "mobbing" förekommer inte i lagtexten, men begreppet "kränkande behandling" täcker det man i vardagligt tal kallar mobbing.

Skolan har skyldighet att utreda och åtgärda varje fall. Personal som upptäcker kränkningar måste rapportera till rektor, och rektor måste rapportera till huvudmannen, alltså kommunens Barn- och utbildningsförvaltning eller den fristående skolans ägare. BUP regleras istället av hälso- och sjukvårdslagen (HSL). Det ger regionerna ansvar för hälso- och sjukvård, men mobbing nämns inte. Socialstyrelsen har inga specifika riktlinjer för hur BUP ska hantera mobbningsärenden. De

nationella riktlinjerna för depression och ångest tar upp behandlingsmetoder för barn, men nämner mobbning bara som en bakgrundsfaktor, aldrig som ett eget kliniskt fokus.

Varje region sätter sina egna regler

Precis som BUP Stockholm svarade i april 2018 bestämmer varje region sitt eget BUP-uppdrag. Namnbytet från landsting till regioner, som slutfördes 2019, ändrade ingenting i praktiken. Det finns fortfarande inget gemensamt nationellt uppdrag som säger åt alla BUP-enheter i Sverige hur de ska förhålla sig till mobbning. Regionala skillnader syns tydligt.

- Region Stockholm anger via sitt kunskapsstöd att "skolan bör vara huvudaktör vid mobbning".
- Västra Götalandsregionen har en regional medicinsk riktlinje som slår fast att man vid mobbning i första hand kontaktar elevhälsan, och att BUP konsulteras enbart vid behov av bedömning av psykiska symtom.
- Region Skåne har en annorlunda modell där första linjens mottagningar, de som tar emot lättare och måttliga besvär, är organiserade inom BUP Skåne. Men även där gäller att mobbning ses som skolans uppdrag.
- Region Kronoberg har tydligt i vårt ärende visat sin inställning, och att de själva tom brukar mobbning mot redan mobbade barn och barnens hjälpsökande föräldrar.

Resultatet blir vid genomgång i frågan att ingen region i Sverige definierar BUP som primär aktör för det psykiska lidande som mobbning medför. Alla pekar i första hand på skolan och elevhälsan. I praktiken hamnar/placeras barn mellan stolarna, eller placeras i köbildningen, där varje dag, vecka, månad och år som går, blir till psykiskt skadande piskrapp.

Regelverken och den tänkta ansvarskedjan

1. Skolan stoppar mobbningen, elevhälsan ger första stödet.
2. Vårdcentralen eller första linjens mottagning tar hand om lättare psykisk ohälsa.
3. BUP tar vid när det handlar om måttlig till svår psykiatrisk problematik.

I teorin fungerar det. I praktiken uppstår ett individfarligt och samhällsfarligt glapp. Ett exempel från Stockholm visar hur en pojke med ångest kopplad till mobbning nekades hjälp av BUP vid upprepade tillfällen. Familjen hänvisades till skolläkare och primärvård, och betalade till slut privat för en utredning. Det finns långt fler än vi som vittnar om liknande situationer.

BUP säger att skolan ska göra anpassningarna, medan skolan allt för ofta inte lyckas stoppa mobbningen, inte vill se eller erkänna den öht, alternativt rent av stämmer in i den.

En kliniker har i Läkartidningen beskrivit hur barn med depression ofta visar sig ha mobbning som bakomliggande orsak, men att kopplingen sällan uppmärksammas vid det första besöket. Istället riskerar besöket mynna ut i att BUP cementerar sig, eller ingår jäv, i att barnet inte är mobbat utan har en diagnos och ska utredas, och/eller medicineras, utan att den faktiska mobbningen med dess följder åtgärdas.

Vårdgarantin för BUP som är 30 dagar till första bedömning och ytterligare 30 dagar till påbörjad behandling, den uppfylls allt sämre. I juni 2024 fick bara hälften av barnen en första BUP-kontakt inom 30 dagar. Det innebär att även de barn som faktiskt når BUP ofta väntar oacceptabelt länge. Mycket har hänt sedan 2018, men inte det grundläggande som behövs.

Det går inte säga att ingenting har förändrats sedan 2018. Barnkonventionen blev svensk lag den 1 januari 2020 och stärker barns rättigheter. Första linjens vård för barn och unga har byggts ut i flera regioner, vilket ger fler möjligheter att få hjälp innan problemen når BUP-nivå.

Regeringen antog i januari 2025 Sveriges första nationella strategi för psykisk hälsa och suicidprevention, en tioårsplan som lyfter barns psykiska hälsa som prioriterat område. Den kanske mest konkreta förändringen är ekonomisk. Regeringen och SKR (Sveriges Kommuner och Regioner) enades 2025 om att satsa en miljard kronor per år för att öka tillgängligheten till BUP.

Socialstyrelsen startade i april 2025 ett nationellt utvecklingsteam för BUP som ska arbeta fram till 2028 med att förbättra kvalitet, effektivitet och jämlik vård. Teamet utvecklar bland annat ett nationellt prioriteringsstöd, som är ett verktyg som kan påverka hur BUP-mottagningar bedömer och prioriterar patienter, inkluderat de med mobbningsrelaterade besvär.

Därtill presenterades en utredning om förbättrad elevhälsa, som föreslår ett stärkt uppdrag för skolans hälsoinsatser och bättre samverkan mellan elevhälsa och sjukvård. En ny socialtjänstlag trädde i kraft den 1 juli 2025 och kräver att socialtjänsten arbetar förebyggande, vilket kan fånga upp mobbade barn tidigare, och förhoppningsvis även mobbare.

Grundfrågan kvarstår. Vem hjälper barnet? Trots alla reformer och miljardsatsningar kvarstår det faktum som BUP Stockholm beskrev 2018. Det finns inget gemensamt nationellt uppdrag till BUP gällande mobbning. Ansvar ligger formellt på skolan. BUP behandlar (kanske) de psykiatriska konsekvenserna, depression, ångest, självskadebeteende, suicidalitet, men inte mobbningen i sig.

Systemet har fått fler lager sedan 2018. Första linjens vård, utbyggd elevhälsa och nya samverkansmodeller ger fler kontakter. Men för det enskilda barnet som mobbas och mår allt sämre kan vägen till rätt hjälp fortfarande vara lång och omöjlig. Ingen enskild aktör äger hela kedjan från mobbning till psykisk ohälsa. Så länge det saknas nationella riktlinjer som binder ihop skolans ansvar med vårdens insatser förblir det i hög grad en fråga om var man bor och vilken region man tillhör.

Ytterligare frågor som är värda att ställa, är hur samhället och vården ska hantera och hjälpa alla barn, även nu vuxna individer, som ställts utanför systemet och inte fått någon hjälp när de blivit mobbade i skolan, samt vem som ska fånga upp mobbarna? Både mobbare och offer behöver hjälp. Idag belönas ofta mobbare, genom att det är offret som får byta klass och skola, och som hamnar mellan stolarna mellan skola/kommun och vård.

För B fortsätter mobbningen inom Region Kronoberg och mobbningen har liksom gått i arv från gräsrotsnivå på skolan, till att omfatta Ljungby Kommun och Region Kronoberg på flera nivåer.

Kan ev kommande förstärkning av tjänstemannaansvaret, planerat i juli 2026, ändra på det djupt negativa systemet? Kan ärenden som fortlöper idag och fram till dess komma att prövas och bedömas som tjänstefel?

Förskolevanvården i Ljungby kommun

Barn mellan tre och fem år på en kommunal förskola i Angelstad i Ljungby kommun, har under minst sex år utsatts för vanvård, kollektiva bestraffningar och bristande omsorg. Det trots att föräldrar slog larm redan 2018. Kommunens ansvariga valde att inte agera.

Skandalen avslöjades offentligt i december 2025 och har resulterat i att tre personer köpts ut för 960.000 kronor samt att en polisutredning om misstänkt ofredande har upprättats.

Den första varningen kom redan 2018. En förälder vars barn gick på förskolan, berättar för P4 Kronoberg att föräldrar slog larm om grova missförhållanden redan då. Föräldrarnas beskrivning av verksamheten är rent av skrämmande. "Dåligt bemötande mot barnen, skamvrår, bestraffningar mot barnen." Barnet grät varje dag innan det skulle till förskolan.

En allvarlig incident inträffade när föräldrarnas barn förlorade medvetandet på förskolan. Personalen ringde inte 112. De underlät att larma ambulans för ett barn som låg medvetslöst. Händelsen tillsammans med övergreppen mot barnen, borde ha lett till direkta åtgärder. Istället fortsatte verksamhetsbristerna i sex år till.

Under åren kom även upprepade larm från vikariepoolen. Vikarier som arbetade på förskolan rapporterade till skolledningen vid flera tillfällen, utan resultat. Varken föräldrars eller personalens varningar gav förändring.

Det var först när ett klagomål från vårdnadshavare nådde den nya T för Barn- och utbildningsförvaltningen som något hände. "När klagomålet kom så agerade vi direkt", sade T till media. Utredningen som kommunen genomförde i oktober-november 2025 visade på en förfärande bild av verksamheten.

Barnen i åldrarna tre till fem år utsattes för:

- Kollektiva bestraffningar. Hela barngrupper straffades för enskilda barns beteende
- Skamvrå fanns där barn placerades på en särskild plats för att skämmas
- Militärisk framtoning. Barn tvingades stå i raka led och bestraffades till lydnad
- Bristande omsorg. Barn fick inte hjälp med hygien, toalettbesök eller av- och påklädning
- Emotionell försummelse. Barn tröstades inte när de var ledsna
- Våldsamma lekar. Personal tillät barn att leka med strypgrepp på gården
- Tvång kring måltider. Barn som inte följde regler nekades mat
- Sovande personal. Anställda ska enligt vittnesmål ha sovit under arbetstid

Vice ordförande i Barn- och utbildningsnämnden, sammanfattade sina första intryck med orden; "Det är det absolut värsta jag hört talas om. Jag blev förskräckt och ledsen. Det handlar om våra minsta som har blivit utsatta och det ska inte få förekomma."

2025 avslöjade P4 Kronoberg att en T i Ljungby kommun hade varit drivande i vanvården. En av kommunens T hävdade att de inte var medvetna om agerandet på förskolan. Men dagen efter uppstod en ny kontrovers. Då meddelade T att hen inte tänkte del av utredningen om vanvården, för att hen inte ville det.

En statsvetare vid Linnéuniversitetet i Växjö kallade svaret strutsaktigt. Kritiken mot T växte. Den utpekade T avböjde att medverka i media och hänvisade istället till förvaltningschefen.

Den 11 december 2025 meddelade Ljungby kommun att tre personal köpts ut med omedelbar verkan. Den totala kostnaden för utköpen uppgick till 960.000 kr. Beslutet motiverades med allvarliga brister i arbetsledning och ett passivt ledarskap. De utköpta hade enligt utredningen haft kännedom om problemen under längre tid utan att agera.

"Vi ser väldigt allvarligt på hur det här ledarskapet som varit passivt och inte agerat över tid då man haft kännedom om vad som hände", sa T.

Ytterligare en förälder som organiserat sig för att stoppa vanvården, uttryckte sig kritisk till utköpen. Att personal som bidragit till barns lidande får lämna med ekonomisk ersättning istället för andra konsekvenser väckte ilska bland föräldrarna.

Ljungby kommun valde att inte polisanmäla händelserna. Istället var det polisen i Ljungby som självmant upprättade en anmälan. Polisen är enligt lag skyldiga att anmäla om de misstänker brott. Anmälan gäller misstänkt ofredande och ärendet har överlämnats till åklagare.

T i Barn- och utbildningsnämnden har i media erkänt att kommunen brustit i sin hantering. "Vi kommer gå till botten med det här", sa hen till tidningen Smålänningen. Hen kallade det faktum att föräldrar och personals larm tystats för "otroligt allvarligt" och efterlyste en extern granskning.

T beskrev sig som "fullständigt bestört och oerhört berörd" av vad som framkommit. Hen betonade dock att hen själv inte kände till problemen före hösten 2025, vilket väcker frågor om informationsflödet inom kommunen och varför tidigare larm aldrig nådde förvaltningsledningen.

Föräldrar beskriver barn som grät varje dag, var rädda för repressalier och upplevde en miljö som präglades av rädsla och bestraffning. Att ansvariga nu köps ut med skattebetalarnas pengar, istället för att ställas till ansvar på andra sätt, är för många en bitter eftersmak av en skandal som kunde och

borde ha stoppats redan 2018.

Det hela slutar inte där. I januari 2026 skrevs det om misstänkt jäv inom kommunen i detta ärendet.

Hur många barn har fått bestående men av situationen och vilket ansvar tar kommunen, egentligen?

Detta synsätt och förfaringsätt från Barn- och utbildningsförvaltningen, flertalet T mfl i Ljungby Kommun, upplever vi bestämt falla in i mönstret i mobbningsärendet U och B gått igenom, där U:s vädjan om hjälp till kommunledningen och nästan samtliga T i kommunen egentligen inte alls besvarades, eller besvarades med orden att de inte skulle hjälpa till eller att de inte trodde på det som beskrivits av U.

Hänvisning skedde från kommunledningen till samma förvaltning som var korrupt, nämligen Barn- och utbildningsförvaltningen. En korrupt förvaltning kan väl ändå inte utreda sig själva!?

Det finns tyvärr en mycket djupt rotad tystnadskultur och nepotism inom kommunens väggar. En kultur som gör att kommunen formligen med ångvält kör över barn, föräldrar och personal som inte följer i subkulturens spår. Dessutom brännmärks personal och föräldrar som utsätts för och/eller klagar på subsystemet, allt medan barn som redan är mobbningsoffer i skolan, dubbelt upp offras med kommunens goda minne. Det handlar uppenbart om en modern häxjakt.

Nämnas måste i denna härva att mer än en T som på något sätt varit involverade i nedtystandet av Angelstadsärendet, i allra högsta grad var involverade och drivande i mobbningen mot B och U.

I tidningen Smålänningen kan vi läsa om vad en T i Ljungby Kommun säger. Hen är berörd och tänker på barnen och menar att det nu ska ageras. Egendomligt är att det vid förfrågan om hjälp i mobbningsärendet mot B och U, då i princip svarades att T inte skulle göra något.

Vi undrar, varför går det nu att agera och inte då, trots allvaret och att man ska tänka på barnen i första hand? Stämmer T som nu agerar i Angelstadsärendet således in i mobbningen mot B och U?

Är agerandet nu kopplat till att det är oundvikligt att undgå, eftersom förskoleärendet blivit en glödhet potatis via media? Ska Ljungby Kommun liksom sålla mellan ärenden och agerande, utifrån vem som blir drabbad och hur känt ärendet är, samt hur långt och länge man kan tysta ned det?

Angelstadsärendet hade som U ser det kunnat förebyggas och motverkas, om Kommunledningen och andra T i övrigt hade lyssnat på våra anmälningar och rättmätiga kritik, rörande den korrupta Barn- och utbildningsförvaltningen med dess ”smittsamma ringar” ut på skolorna!

Region Kronoberg - allvarliga brister och jäv

B hade i perioder bla klagat på magont särskilt vid stress i förhållande till mobbningen i skolan och från Ljungby Kommun samt BUP. Trots att detta påtalats för BUP så gjordes inget annat än att utsätta B för omänskligt hård påfrestning med den ostracism och ärendeprojecering som grasserade inom verksamheterna, och riktades mot B samt U.

Under en semesterresa blev B så dålig att resandet fick avbrytas. Vi sökte kontakt med Ljungby lasarett och ett besked kom efter undersökning att tjocktarmen såg inflammerad ut. Vidare vårdkontakt ordnades i Växjö där sjukdomen Ulcerös kolit konstaterades.

Läkaren som behandlade sjukdomen tillfrågades om det fanns några biverkningar med alla mediciner som skrevs ut. Läkaren talade med sig själv, frågade sig själv, och sade att hen aldrig sett några biverkningar. Trots detta kom B att få högst misstänkta, mycket allvarliga biverkningar ifråga bla bakteriella infektioner.

Eftersom U med den autoimmuna sjukdomen i bagaget studerat olika sätt att stärka och avlasta kroppen, så tillfrågades läkaren om vi kunde göra något annat, som att tillföra kosttillskott eller ändra kosten, för att lindra sjukdomen. Läkaren svarade att det fanns inget annat att göra och berättade om alternativmedicinare som enligt läkaren inte kunde något alls. Enligt läkaren skulle en studiekamrat som senare gått över till alternativmedicin vara den sämsta läkaren av alla.

Vidare frågades läkaren om tänkbara orsaker till sjukdomen. Detta med anledning av att en dokumentär berättat om en stor studie där flourider beskrivits som bidragande orsak. Läkaren svarade, trots att studien är den största som någonsin gjorts, att det inte var något att bry sig om.

Läkaren berättade i samband med utskrivande av mediciner att vi skulle säga till omgående om B fick ont i magen. Just det hände. B berättade själv om att det efter en stund, efter intag av medicin, kom att göra allt mer ont. Vidare lade sig det magonda innan det var dags att ta medicin igen.

När U berättade för läkaren om det B upplevde så blev läkaren tvär, och sade att hen inte kunde lyssna på tredje man. Detta trots att det också kom direkt från patienten ifråga.

B och föräldrar blev inkallade på läkarens mottagning en och en. B var först in och var mycket ledsen efter att förälder inkallats av läkaren. B berättade för U på en bänk i sjukhuskorridoren att läkaren hotat med orosanmälan. B visste sedan Ljungby Kommuns orosanmälningar i mobbningsärendet mycket väl vad orosanmälan innebär och vad resultatet kan bli om det inte finns vettiga utredande personer på Socialförvaltningen, som kan se igenom lögnerna, mobbningen och den grå bestraffningen som sker.

När föräldern kom ut från läkarens mottagning frågade U innan sin tur snabbt om läkaren nämnt något om orosanmälan. Svaret blev nej. U konfronterade läkaren med vad B berättat. Läkaren bekräftade att så blivit sagt från sin sida. U klagade på detta bemötande varvid läkaren sade att hen bara gjorde sitt jobb. Läkaren berättade också att denne fått för sig att vi vägrat medicin. Så var det inte alls. Vi tom väntade på en ny medicin som skulle utkomma. Allt vi gjort var att anmäla misstänkta allvarliga medicinbiverkningar, för att höra läkarens inställning till medicineringen.

Senare har vi fått reda på att samma läkare hotat en annan familj i Ljungby med orosanmälan i

liknande vårdssituation.

Sjukdomen spreds till sist så att hela tjocktarmen var inflammerad. Läget blev riktigt akut med allt mer uttalad smärta och vi sökte läkaren. Hade då också begärt second opinion, bla gällande misstänkta medicinbiverkningar. Begärde second opinion för att komma ur greppet som läkaren genom hotet om orosanmälan skapat. Vi upplevde tydligt att medicinerna, särskilt en av dem ställt till med ett snabbt eskalerande sämre tillstånd.

Läkaren svarade vid undersökning att det kom att bli operation och sade lite spydigt att vi då kom att få vår begärda second opinion. Akut remiss skrevs till Drottning Silvias Barnsjukhus i Göteborg.

Väl på barnsjukhuset framförde vi hela ärendet. Efter undersökning berättade läkare att de hade 50/50 procents chans att rädda B och att akut operation måste göras. Vi fick aldrig någon second opinion, trots att flera påminnelser och att begäran om sådan gjordes, även till kurator på barnsjukhuset. Inte heller fick B se bild på tarmen, vilket utlovades innan operationen.

U misstänkte att det kunde föreligga jäv mellan läkarna i Växjö och i Göteborg, eftersom second opinion inte gavs. Vid kontroll visade det sig att berörda läkare var starkt sammanknutna i vissa sammanhang. U frågade läkaren i Göteborg om second opinion därför inte gavs. Läkaren svarade att det inte var något hinder. Trots det gavs ingen second opinion. Kuratorn i Göteborg svarade vid förfrågan om hjälp så att second opinion kunde ges, att det var inget denne trodde sig kunna påverka.

Efter operationen där stomi sattes, kom allvarliga biverkningar att tillstå. Det uppstod abscesser och cystor i buken med infektiöst tillstånd som krävde ingående och långvariga vårdinsatser. Allt en av de opererande läkarna sade med skamset hängande huvud och blicken i golvet var att ”detta hade vi inte förväntat oss”.

B:s tillstånd var mycket allvarligt och livshotande, men detta speglades inte i vad vårdpersonalen och läkare berättade för oss. Det var mer ett förhållande av tystnadskultur ifråga information. Dock var rutinerna hos undersköterskorna och sköterskorna strukturerat bra med flera dagliga kontroller där vätskeintag, urinmängd och annat antecknades.

Inget berättades om att operationsskada inträffat, där bukspottskörteln skadats, så att amylas läckte ut i buken. Det fick vi reda på först lång tid efter av andra läkare, vilket också står antecknat i journalen.

Efter lång tid med näring och antibiotika via en central venkateter (CVK), kom tillståndet bli något bättre. Vi frågade därför om förflyttning var möjlig till Växjö sjukhus, med tanke på att som föräldrar kunna ambulera och vara hemma hos B:s syskon. Eftersom vi trots utbliven lägesinformation förstod att tillståndet hos B var mycket allvarligt, så vek vi inte från B:s sida mer än högst tillfälligt.

Jakande svar kom och B blev förflyttad till Växjö. Väl där togs inget ansvar från Region Kronobergs sida. Vi fick via sköterskor reda på att de två barnsjukhusen trätte med varandra angående vem som skulle ta ansvaret, trots att B:s tillstånd var mycket allvarligt. Läkare uteblev och vi sade till sköterskor gång på gång att det var oacceptabelt.

Vård i Växjö kom efter ett tag att ges så att läkare sporadiskt kom att gå ronderna, fast ändå inte så ofta som skulle behövas.

Vid Växjö Barnhus fanns inte alls samma struktur som vid Drottning Silvias Barnsjukhus. Ingen kontrollerade eller brydde sig om att anteckna olika viktiga värden och förhållanden. Denna strukturbrist orsakade vårdskada medförande sepsis hos B.

När dränering satts i cysta med amylas kom personal regelbundet in för att spola dränet med saltlösning. Ingen hade koll på hur mycket som spolades in i förhållande till vad som kom ut. Vid ett spolningstillfälle sade B att ”det poppade till i magen och känns konstigt”.

Efter en halvtimme tillkom allt mer smärtor i vänstra sidan av magen hos B, mot nedre delen av lungan. Det visade sig senare att lungan började vätskefyllas. En läkare undersökte och sade att det var allvarligt och måste tas om hand omgående. Trots det uteblev läkarbesök i uppåt flera dygn, allt medan B blev allt sämre och inte ens kunde röra på sig i sängen pga smärtor i mage, lunga och bål.

Lungdränage sattes och 950 milliliter vätska dränerades. Vätskan innehöll amylas, högst troligen från den sönderpolade cystan vid bukspottskörteln. En läkare benämnde det som anmärkningsvärt. Andra sade senare att det inte kunde ha med cystan att göra. De kunde sedan inte upptäcka cystan via röntgen. Den var borta, givetvis söndersprängd.

U som är van vid att forska fram information, hittade medicinska rapporter som bekräftar att amylas från cystor kan ”läcka” in i och påverka lungor. Ändå nekar Region Kronoberg till det inträffade.

Ingen läkare eller annan vårdpersonal hade berättat att B under denna episod hade sepsis, vilket kan vara ett direkt livshotande tillstånd. Vid samtal med kirurg, som uteblivit trots att det i journalen stod att läkare skulle se till B varje dag, blev svaret snäsigt, ”jag har 18 andra patienter att se till”.

Ärendet blev till en anmälan från vår sida. Först svarade inte ansvarig chef inom Region Kronoberg. En ny mer detaljerad skrivelse skickades därför in, samt ytterligare påminnelse.

Angående behandlingen av B – Skrivelse 1

Med begäran om att denna skrivelse journalförs.

I september 2021 sökte vi vård gällande B då hen haft problem. Vi berättade att B tidigare under många år i skolan blivit utsatt för mobbning av andra elever och även av lärare samt skolledare vilka mobbat i form av ostracism. B var under dessa år deprimerad, i perioder apatisk och hade problem med orosmage, så som vi tolkade det.

Skolinspektionen lade föreläggande emot kommunen, vilket inte förbättrade situationen. Besök på BUP förvärrade situationen för B då BUP var mycket oprofessionella och inte hade kompetens, personal tillräckligt eller ville ge det stöd B behövde. Vi stämde kommunen vid Växjö Tingsrätt. Kommunen valde att gå till förlikning och betalade 45.000kr till B.

B fick byta skola och situationen med mobbningen upphörde men B:s självförtroende var allvarligt påverkat och B hade mycket lätt för att bli stressad. Vi ville att detta skulle föras in i journalen under anamnes men läkaren gjorde inte det. Med tanke på sjukdomen och stress som en av de beskrivna multifaktoriella sjukdomsorsakerna borde detta vara av vikt att få med, också för rätt behandling totalt sett.

Vid initiala läkarbesök i Växjö, där läkaren berättade om sjukdomen, blev det framfört att de inte visste vad sjukdomen beror på. Den ska enligt dessa uppgifter vara multifaktoriell. Vi berättade att

det fanns en dokumentär på Netflix som beskriver världens mest omfattande epidemiologiska studie, i vilken man gjort tydliga kopplingar mellan exponering av fluorider och Ulcerös Kolit, B:s sjukdom.

Läkaren hade inte sett dokumentären men sade att dokumentärer inte brukar stämma. Vi berättade att vi gjort källkontroll och den epidemiologiska studien finns, och ger stöd åt att dokumentären stämmer. Läkaren menar då att läkaren åker på konferenser och forskar i denna sjukdom. Läkaren sade att de inte har talat om den epidemiologiska studien på konferenserna och att studien därför inte är något att bry sig om.

Läkaren menar initialt också att kosten inte spelar någon roll. Vi har senare konstaterat att flera matvaror och drycker kraftigt förvärrar vissa symtom. Detta borde vi kunnat få information om eftersom det måste ses som allmänt känt i förhållande till sjukdomen. Samtidigt beskrivs kosten i viss övertygande forskning kunna ha viss inverkan. Varför slår läkaren upprepat ifrån sig allmäntillgängliga fakta, som skulle kunna vara patienter och B till gagn?

Vi berättar om vår oro inför de mediciner som läkaren berättar att B ska ta. Läkaren säger att det i princip inte finns några biverkningar eftersom läkaren inte sett det i sin övriga behandling av patienter. Detta framfördes inför B, mamma och pappa tillsammans. Dessutom stryker läkaren senare manuellt över en biverkning i en folder om möjliga biverkningar som vi fick.

B hade före början av medicineringen inte haft några smärtor i magen utan enbart upplevt visst tryckande obehag och snabbt uppkommande behov av toalettbesök. I avföringen fanns mucus och blod. I övrigt var B pigg och kunde utöva rejäl fysisk aktivitet.

Efter start av medicineringen med kortison, asacol och azatioprin fick B följande misstänkta biverkningar:

- Aptitlöshet, upplevde maten som osmakande - Illamående
- Viktnedgång
- Större finnar likt mindre bölder i ansiktet och någon på bål samt armar
- Våldiga mer konstanta och ihållande magsmärtor så att all fysisk aktivitet helt måste utebli
- Allmän sjukdomskänsla. Ont i fötter och muskler i benen med kramper
- Depressionsliknande tillstånd
- Mörka fält under ögonen
- Trötthet och ingen lust

Vi berättade upprepat, särskilt om magsmärtorna som var allvarliga, för sjukhuspersonal samt läkare, både på plats och i telefon. Läkaren sade vid initiala besöken som gjordes att det var viktigt att vi berättade om magsmärtor uppkom.

Läkaren nekade i senare kontakt med U till att vi berättat om detta. Läkaren sade att det hade vi inte sagt till om. Vi hade en diskussion med läkaren om att vi tydligt upplevde biverkningar. Dessa biverkningar följde medicindosen. Vid lägre medicindoser blev symtomen, magsmärtorna mindre uttalade. Vid högre doser mer uttalade. Vi berättade att vi inte gav oss i dessa iakttagelser. Läkaren sade till sist i samtal att det kanske var kortisonet eftersom B varit ordinerad det under lång tid och att det inte är bra att ta den medicinen under lång tid. Någon annan återkoppling eller åtgärd gavs inte från läkarens sida.

Flagyl sattes in då B drabbades av Clostridium. B blev snabbt mycket bättre, långt mycket bättre än

under hela behandlingen tidigare. Ett brev skickades om bla detta till läkaren. Efter att flagylbehandlingen var slut blev B åter sämre. Läkaren berättade att flagylbehandling är bara något man sätter in en gång i patientens liv och sedan inte mer. Trots det återinsätts flagyl, se nedan.

Vid ett sjukhusbesök hade läkaren bisittare och sade att läkaren skulle tala med B och mamman var för sig i enrum. Läkaren uteslöt U. U gick inte med på det utan ville också tala med läkaren. Detta gick för sig.

B kallades först in på läkarens rum. När B kom ut och mamman gick in för samtal berättade B att läkaren upprepat sagt till B att sjukdomen som obehandlad medför en dödsfrekvens om 20%. Läkaren hade också talat om för B att läkaren skulle göra en orosanmälan till sociala myndigheter.

B var mycket upprörd och ledsen över detta som läkaren sagt. Det visar sig senare att läkaren inte alls sagt något om detta till mamman. U tog upp till diskussion med läkaren om det B här berättat, när det blev U:s tur att sitta i enrum. Läkaren sade som svar att läkaren gör sitt jobb. Mer sagt från U:s sida var att vi föräldrar inte alls hade nekat någon behandling utan väntade på Remicade.

Läkaren sade sig tro att vi nekat behandling. Läkaren menade gällande oron från vår sida över biverkningar att läkaren inte kunde gå på vad tredje man säger och att det är läkaren som gör utredningar. Senare på dagen säger läkarens bisittare till B och mamman att från sjukhuset går alla barn friska.

Senare var det dags för behandling med Remicade. I samband med den första behandlingen trappades asacol ut helt under fem dygn. Magsmärtorna försvann i stort sett helt. När asacol åter sattes in kom magsmärtorna tillbaka. (noteras skall att kortisondosen då var låg) Vi provade att två gånger till med viss tidsmässig distans sätta ut asacol. Samma positiva effekt vid utsättning var att magsmärtorna i stort sett försvann. Läkaren svarade senare på detta att då tar vi bort asacol.

Senare sökte vi åter akut då B försämrades. B hade då drabbats av E-coli. Flagyl sätts in och kortison trappades upp till höga doser. Precis som vid senaste flagylbehandlingen blev avföringen ordentligare, fastare och det var mindre blod samt mucus i avföringen. B återfick dock flera av de symtom och biverkningar som tidigare och upprepat rapporterats från vår sida:

- Magsmärtor, sveda i magen som kommer och går, ont bak i ryggen vilket också kommer och går. - Frekventa toalettbesök
 - Aptitlöshet - visst illamående
 - Depression, ledsenhet, suicidtankar, vilket också förekom under tidigare kortisonbehandling med högre doser kortison
 - Mörka fält under ögonen
 - Allmän sjukdomskänsla – Trötthet – Dålig sömn
- Annat tillkommande:
- Trolig svampinfektion i underlivet
 - Långvariga förkylningsliknande symtom som inte ger med sig
- I samband med och efter remicadebehandling:
- Värmevallningar i ansikte och underliv. Röda och varma kinder. Värmevallningar vid lätt fysisk aktivitet så att aktiviteten inte gick att fortsätta med. Om detta sade läkaren, när vi berättade, att det tar vi inte nu. Ingen mer återkoppling är gjord från läkarens sida trots att vi inför personal sagt till fler gånger om denna förefallande biverkning, vilken ökar precis efter varje remicadebehandling och minskar över tid, flera veckor, efter behandlingen.

Det går att något urskilja de biverkningar som asacol och kortison ger, trots att de båda orsakat magsmärta mm. Asacol gav mer ”skärande och djupare samt intensivare smärta, medan kortison ger spänningssmärta, magsveda och ont bak i ryggen från och till”. När det gjort riktigt akut ont går det inte att urskilja. I biverkningslistan måste också läggas till att avföringen med asacol markant tenderade att vara mer av karaktären diarré.

I skrivande stund är B:s allmäntillstånd nedsatt och det är bara någon dag sedan vi sökte akutvård för detta. Vid akutbesöket där vi frågade efter att om möjligt kunna sätta ut så mycket kortison det går, svarade den tillfälliga läkaren att det är behandlande läkare som endast kan fatta beslut. Den tillfälliga läkaren sade att även om hen ville och förstod så fick hen inte fatta beslut. Vi var precis som vid alla tidigare tillfällen noga med att anmäla de biverkningar som beskrivits här. Den tillfälliga läkaren noterade vad vi framförde. Allt verkar dock inte vid en snabb inblick ha införts i journalen.

Kortfattad kritik och anmälan

En läkare ska inte hota och skrämma ett barn, i synnerhet inte helt utan grund. Dessutom utan att tala med föräldrarna först om det läkaren grundlöst fått för sig. Det bör inte åligga läkarens arbetsysslor och bör även frångå god läkareetik. B har tagit skada av detta och känner oro. Dessutom kan inte föräldrar ses som tredje man utan måste beaktas som just föräldrar med föräldraansvar. Läkaren var mycket nedsättande i sak.

Föräldrarna eller B har aldrig nekat vård. Oro har framförts gällande medicinerna B har ordinerats. Detta då U sedan många år via egen sjukdom (HSP) och därav egen forskning till del är insatt i sk autoimmuna tillstånd samt behandlingar, med tillhörande biverkningar. Det enda U framfört till läkaren är att tankar fanns om att ta kontakt med alternativmedicinsk kompetens för att om möjligt få råd om hur man kan samköra etablerad medicin med alternativa metoder. Någon sådan kontakt har i skrivande stund dock inte tagits. Detta kan omöjligtvis utifrån ett juridiskt perspektiv ligga till grund för hot om eller verkställande av orosanmälan. Hotet bör därför utredas, möjligen som tjänstefel.

Såvitt vi föräldrar förstår och kan utläsa om biverkningar så bör läkaren inte slå ifrån sig denna information, dessutom inte under de former som skett, där läkaren inte är sanningsenlig ifråga att vi sagt ifrån upprepat. Har inte den andra vårdpersonalen som mottagit våra biverkningsanmälningar noterat detta i journalen gäller kritiken och anmälan också dessa.

Vi kräver härmed ordentlig utredning vilka följder biverkningarna har fått för B:s mående och hälsa. Vår upplevelse av att vistas i B:s närhet dygnet runt är att B mående kraftigt förvärrats av de aktuella medicindoserna som givits. Om läkaren lyssnat, tagit till sig och undersökt kunde B:s totala situation förbättrats. B skulle högst troligen som innan kunnat gå till skolan vilket B inte kunnat pga de misstänkta biverkningarna.

Vi funderar rörande om byte av läkare och vårdinstans måste göras. Halmstad kan vara aktuellt. Malmö eller Göteborg är inte aktuellt pga för långa resor då B i nuvarande läge inte klarar det. Eventuellt kan byte av läkare vid Växjö lasarett vara aktuellt.

Vid anmodan kan datum samt annat kompletteras gällande händelserna och ärendebeskrivningen ovan.

29/8 fick B intravenös behandling med Stelara. B:s allmäntillstånd var dåligt sett till de misstänkta

biverkningarna i kombination med sjukdomstillståndet. B hade under ungefär fyra till fem veckors tid haft förkylningssymtom, vilka under den senaste veckan givit sig tillkänna mer än tidigare. Samma kväll var B helt utslagen och sov så gott det gick mellan toalettbesöken.

30/8 kl. 14.00 B har ätit och druckit tillräckligt igår och idag. B tog en dusch och säckade ihop inne i duschen, kunde inte ställa sig upp. B blev yr, illamående, hade ont i huvudet, hade ont under fötterna och konstig känsla i fötterna, benen och armarna var kraftlösa, det hettade i ansiktet. Det gick inte att hjälpa B upp på fötter.

Det tog en lång stund innan B kunde ta sig ut ur duschen och sätta sig på toalettstolen. Det tog ytterligare en lång stund innan kläder näppeligen kunde tas på. Sedan tog sig B en bit från badrummet till en soffa där B säcker ihop och somnar. U ringer akut-barnmottagningen i Växjö för råd.

Den som svarar/ringer tillbaka visste inte vad Stelara var för medicin. Det fick U förklara. Vissa frågor ställdes om B hade ont i bröstet och hur B kände sig just då. B svarade att B inte hade ont i bröstet eller huvudet just då. B känns efter samtalet varm i ansiktet och säger att det fluschar och känns konstigt i ansiktet, precis som så många gånger efter behandling med Remicade. B orkar inte ta sig ifrån soffan utan somnar igen.

29/8 förklarade läkaren att denne med tanke på B:s tillstånd kunde etablera kontakt med BUP. Mamma och pappa sade att det inte är en lösning pga vad som tidigare hänt då B varit inskriven på BUP.

BUP lät då meddela att någon samtalsterapi eller liknande inte görs av BUP. Enligt BUP har de som enda mål att göra utredningar och ställa diagnos. Detta efter ett långdraget ärende där B under många år i skolan blivit mobbad och så illa "tilltygad" att B periodvis var apatisk. Alla vårdinstanser hänvisade till BUP i Växjö, som alltså inte vill hjälpa H. Utredning blev dock till sist genomförd vilken ... kan vara kopplad till läs och skrivsvårigheter som var aktuella. Ingen autism etc.

Efter väldigt många totalt fruktlösa besök på BUP, där personal efter personal sjukskrev sig, slutade, inte hade kompetens, bemötte undermåligt, så sökte vi till BUP i Ljungby. Först skulle vi inte få komma dit då BUP i Växjö uttryckligen sade att BUP i Ljungby inte kunde säkerställa sekretessen.

Vi propsade på och fick komma till Ljungby och satt i några familjesamtal där. Vi efterfrågade att B skulle få samtalsterapi eller liknande för att kunna få hjälp gällande oron, det sänkta självförtroendet och andra följderna som sprang utifrån mobbningen. Vi fick i princip till svar att BUP inte ger denna hjälp. Det finns således ingen hjälp att få för mobbade barn som av mobbningen far illa.

Alla instanser nekar vård. Vi kan därför inte med gott samvete och med det föräldraansvar vi har återgå till en icke fungerande och av andra missuppfattad inrättning, vilket BUP i Växjö tyvärr i detta ärende måste klassas som.

Dessutom måste vi ställa oss frågande till läkarens inrådan om att kunna ge antidepressiv medicin till B. Först måste det som vi tänker utredas om nuvarande depression är en biverkning från intag av kortison mm. Dessutom måste vi under omständigheterna se till att B inte medicineras så att B blir ännu sjukare. Second opinion i detta totala ärende behövs omgående, vilket är ett krav.

Ljungby den 30 aug 2022 Undertecknat av målsmän till B

Angående behandlingen av B – Skrivelse 2

Denna skrivelse daterad 5 december 2022 begärs journalförd.

Vi har inte fått till oss berättat att nuvarande komplikationer med inflammation i pancreas och vätskeansamlingar samt cystor i relation till pancreas är per-operativt och post-operativt. Detta har vi nyligen läst oss fram till i journalanteckningar.

Det upplevs högst egendomligt att ingen informerar oss. Vi har bett ansvariga i Göteborg om möte i sak via kurator där men inget genmäle görs öht.

Hos er i Växjö sattes nyligen drän i vätskeansamling. Provet gällande amylas misslyckades först och man drog därför ut mer vätska för nytt prov dagen efter att drän sattes. Det fungerade och amylasvärden gavs.

Spolning av drän har gjorts ett flertal gånger. När spolning skedde i lördags 3/12 berättade B för vårdpersonalen som utförde spolningen att det poppade till inne ... dit dränet går. Det kändes obehagligt och direkt efter fick B ökad smärta i aktuellt område. Efter ungefär en halvtimmes tid började det göra ont upp i trakten av vänstra lungan, samma sida där dränet placerats. Smärtan tilltog och gick snart ut i ryggen och upp i vänstra axeln. Senare konstaterades vätska i lungan och det fanns även amylas i vätskan.

När spolning skedde under lördagen 3/12 skulle vårdpersonal återkomma vid kl. 20:00 för att kontrollera och tömma dränpåsen. Det kom ingen personal och vi sade ifrån om detta när nattpersonal kom. Nattpersonal sade att det skulle åtgärdas och att denne skulle säga till sköterska om ärendet som uteblivit. Det kom aldrig någon för kontroll av dränerad mängd.

I söndags fortsatte spolningen utan att man kontrollerat eller reflekterat över den mycket låga mängden dränvätska (13 ml). Det som spolats in har endast i liten mängd kommit ut i dränpåsen, särskilt efter att det poppat till invärtes vid spolning. U fick säga till personal som spolade dränet att något måste vara fel. Personalen höll med och spolning gjordes därför inte mer.

I journal står att drän kan vara dislocerat. Hur kan detta stämma eftersom det tidigare gick att dra ut vätska med amylas och att det tidigare kom ut vad som såg ut att vara lätt blodblandad vätska, vilket rann ned i dränpåsen? Från början har dränet inte varit dislocerat. Snarare kan det ha blivit det när det poppade till under spolning.

Har spolningen (utan återkontroll som nämnt ovan) av drän medfört att hinnan runt vätskeansamlingen spruckit? Rimligen borde man inte spola in mer vätska än vad cystan var stor till att rymma.

Ingen i personalen hade övervakning gällande att dräneringen fungerade som den skulle och att spolningsvätskan kom tillbaka ut i dränet. Man bara fortsatte att spola tills förälder i söndags sade till att det inte verkar rätt.

Vad får en sprucken hinna för konsekvenser om enzymer som amylas från pancreas etc. läcker ut och kanske fortsätter läcka direkt ut i bukhålan samt mot intilliggande organ? Är en eventuell sprucken cysta anledningen till den akut uppkomna vätskeansamlingen i lungan samt smärtorna här nämnda?

Nämnas ska att man i efterhand inte kunde finna varken dränerad cysta eller någon vätska. Den enda vätskan som upptäcktes var den i lungan. Var har spolvätskan med amylas tagit vägen? Har den påverkat lungan?

Det var inte enbart vid detta tillfälle personalen inte alls hade kontroll på dränerad vätskemängd. Även när lungan dränerades hade man inte någon kontroll. Läkare som kom in sade att det inte gick att utläsa dränerad mängd i journalanteckningarna. U fick hjälpa till med information om dränerad mängd, vilken sammantaget uppgick till 950 ml.

Varför är inte någon läkare eller personal i övrigt intresserade av att anteckna händelserna om den eventuellt spräckta cystan i journalen? Då detta kan röra sig om en vårdskada så vore det viktigt att anteckna och utreda. Vi väljer här att både klaga på och anmäla det som inträffat. Särskilt eftersom läkare i Växjö tidigare sagt att det inte är bra att cystor med amylas spricker.

Vidare är det stor skillnad mellan hur strukturerade man är i Göteborg och i Växjö. I Göteborg var man väldigt noga med att anteckna dränerad mängd från en abscess med var, samtidigt som det var minutiös kontroll av mängden urin, avföring och intagen dryck. Listorna som gavs skulle ordentligt fyllas i av oss föräldrar och efterfrågades mer än dagligen av personalen.

I Växjö så var kontrollen av dränerad mängd när obefintlig, samtidigt som uppföljning av intagen dryck inte var noga. Listorna som lämnats och av oss fyllts i efterfrågades inte alls. När B drabbats av den snabbt uppkomna vätskeansamlingen i lungan fick han ligga länge innan pleuradränage sattes. Detta trots att läkaren som inför oss fattade beslut om dräneringen sade att det var brådskande att få gjort.

Vidare har B uppenbarligen blivit bollad mellan Göteborg och Växjö, ifråga att ingen velat ta ansvaret. Är det rimligt att det ska få gå till på detta vis i sak och i övrigt?

Vi begär möte för att få svar på frågeställningarna, förklaring rörande bristande bemötande och annat som beskrivits.

Undertecknat av målsmän

Angående behandlingen av B – Skrivelse 3

I skrivande stund befinner vi oss på avd. 11.

Inför pleuradränage skulle ultraljud göras. Vårdpersonal kom in med rullstol och sade att B skulle över i den för att ta sig ner till ultraljudet. B hade väldiga smärtor från mage, där dränage suttit, från vänstra lungan och upp i axelpartiet. B kunde inte hur B än försökte ta sig upp från sängen till rullstolen, inte ens med hjälp.

Vårdpersonalen sade då att ”B inte kunde få mer hjälp” och lämnade rummet. B blev väldigt ledsen och hade väldiga smärtor, men försökte med förälders hjälp ytterligare att komma upp i rullstolen. Det gick inte pga smärtorna.

Förälder ringde efter personal och då kom ... in som direkt sade att visst ska vi hjälpa B. De rullade tillsammans ned honom i sängen så att det viktiga ultraljudet kunde bli gjort.

Igår sattes dränet och fram till idag har 950ml vätska dränerats ut från lungan. Det var inte konstigt att B hade väldiga smärtor.

Ytterligare galet förutom ovan nämnda vårdpersonals bemötande är att läkare uteblivit ett antal dagar. Ingen läkare har besökt och kontrollerat B under ett antal dagar trots hans allvarliga tillstånd.

Denna klagan och anmälan ska journalföras och läggas till de andra två skrifterna som insänts.

Växjö måndagen den 12 december 2022
Undertecknat av vårdnadshavare

Konstateras kan här i skrivande stund, med facit i hand, att B då hjälp vägrades, hade sepsis. Det är ett livshotande tillstånd som kräver övervakning och åtgärder. Tänk att bara lämna ett barn med svåra smärtor och sepsis på detta förnedrande och direkt livsfarliga sätt. Vad har det egentligen tagit åt vårdpersonalen på Växjö lasarett?

Dessutom fanns sjukvårdspersonal som föreföll mycket okunnig. Dräneringspåse hängdes så högt över huvudet på B som det gick. Inget kom ut i dräneringsslangen. U sade till om det och annan personal sade att dräneringen ska hänga lågt ner vid sidan av och under sängen, och ändrade det.

Angående vården av B – Skrivelse 4

Med begäran om journalföring.

Med bedrövelse måste vi än en gång vända oss till er med klagan. Denna gång rörande dåligt bemötande från läkare ... som besökte oss på rummet idag och informerade.

Läkaren verkade vänlig och sympatisk fram till dess att undertecknad ställde fråga angående anledning till att B åter fick ont in i buken strax ovanför där drän satt, bak i ryggen och upp i vänster axel. Det visade sig att amylasvärdet stigit och även CRP.

Frågan gjorde gällande om en viss tacokrydda med mycket sockerarter i samt fet mat som köttfärs kunde vara orsak till det plötsliga bakslaget. Denna fråga har ställts till två personal samt att det beskrevs i telefon innan B åter blev inlagd.

Läkaren förvandlades då undertecknad vänligen frågade idag. Hen avbröt innan hela frågan ställts, och höjde rösten, och blev starkt syrlig och nedsättande i tonen. Hen sade att U hade diskuterat detta med så många att hen överhuvudtaget inte ville prata om det. Hen menade att det är normalt att ibland få ont i magen och tog andra samt sina barn som exempel gällande att få ont i magen ibland.

Läkaren trodde inte att det som frågan gällde kunde påverka. Detta undermåliga bemötande nyttjade hen inför B som blev ledsen.

Sjuksköterska fanns med på rummet när läkaren valde att bete sig som såhär. U blev ställd men frågade senare sjuksköterskan om att få tala med läkaren igen. Då hade hen gått till en operation enligt sjuksköterskan.

Frågan som ställts har aldrig besvarats då personal som förfrågning gjorts inför sagt att de inte

visste om det kunde påverka eller ej. Den sista som tillfrågades menade att det var en intressant fråga och U bad att personalen skulle ta den vidare till någon som kan svara. Det blev ett jakande svar.

Läkaren måste ha missuppfattat för diskussion har aldrig förekommit, så som ovan nämnt. Frågan har däremot ställts, men ej besvarats. U anser att frågan är högst relevant för B:s bästa, om det nu är så att sockerarter i rikligare mängd och fet mat kan "reta" bukspottskörteln.

Vid en överblick i Google Scholar, PLOS etc så framförs information som skulle kunna vara relevant och besvara frågan. Dock vill U lyssna på vad läkare säger, som bör kunna detta och som har koll på B:s status.

Ska läkaren fortsätta på detta sätt, att bemöta så här dåligt, så ber vi omgående om att annan seriös läkare tar över ärendet.

Ska vården verkligen baseras på översitteri och denna typen av bemötande mot föräldrar och barn? Är detta förhållningssätt ingående i er etik? Frågorna ställs även pga tidigare händelser.

Ljungby den 22 december 2022
Undertecknat av U

Påminnelse 13 december 2022

Påminnelse till verksamhetschefen gjordes då inget svar alls givits gällande ovan skrivelser.

"Hej,

Se bilaga angående ytterligare oegentligheter i vården av B.

Med begäran om journalföring och upprepad begäran om möte angående det som hänt i ärendet.

Vem är ansvarig läkare här i Växjö? Det har rått smärre villervalla med olika läkare som kommer och som inte kan ge svar eller ordentlig planering.

Vad är orsaken till att vi inte får svar i sak från er?

Med vänlig hälsning

Undertecknat av målsmän"

Ytterligare påminnelse 22 april 2024:

"Hej ... ,

Det är nu längesedan vi inkom med klagan angående B och vården som gavs i Växjö.

Du lovade att återkomma. Så har inte skett och vi efterfrågar därför att denna återkoppling görs.

Mvh Undertecknat av U"

Svaret från verksamhetschefen

Efter denna upprepade klagan och anmälan kom ett svar från sjukhusledningen.

*”Tack för ert mail. Av skäl som jag inte riktigt förstår är detta det första mail som nått mig angående vården för Jag tar gärna del av det material ni skickat tidigare och det vore tacksamt om ni mailade det på nytt. Därefter återkommer jag till er.
Vänliga hälsningar från ... , verksamhetschef”*

I skrivande stund kan konstateras att det inte var det första mailet som nått verksamhetschefen. Det syns i dennes svar att tidigare mail mottagits.

Vårt svar till verksamhetschefen

”Hej ... ,

Försöker här återigen att bifoga och skicka de tre skrivelser vi har sammanfattat.

Skrivelse har undertecknat datum skickats till Överläkare ... Ingen återkoppling skedde annat än gällande punkten second opinion. Sådan dröjde dock mer än rimlig tid då B visade sig vara i ett livshotande tillstånd då ... lät honom komma till barnsjukhuset i Göteborg.

Vi begär härmed att få ta del av samtliga handlingar som rör B, hela ... arkivet önskas oss hemsänt.”

Ytterligare klagan om bristande bemötande från läkare i Växjö

”Hej ... ,

Tack för svar.

Det är med stor bedrövelse som vi behöver inkomma med ytterligare klagomål, denna gången angående högst olämpligt bemötande. Se bilaga.

Det verkar finnas bristande etik inom läkarkåren samt att det finns aversion emot i synnerhet mig som person eller ren missvilja angående B:s väl. Nu är det verkligen dags att svara för det som hänt och fortsätter hända inom era väggar. Jag är normalt en försynt och trevlig person men detta sammantaget är rent absurt och kan inte på något sätt tolereras.

Vi begär än en gång möte i sak där frågorna och händelserna utreds en gång för alla. Vi ber om att få ha stöd av juridiskt ombud på mötet. Kontakt med juridiskt ombud är tagen.

Med vänlig hälsning

Undertecknat av U”

Verksamhetschefens svar

”Hej igen U!

Tack för påminnelsen om återkoppling. Jag har i egenskap av verksamhetschef dels gått igenom förloppet själv, pratat med berörda läkare samt bitt Region Kronobergs chefläkare (som är ansvariga för om ett ärende ska anmälas vidare enligt Lex Maria) göra en egen bedömning. Jag har även fått fortlöpande uppdatering av hur det gått av biträdande verksamhetschef ... som B och ni känner. Om jag är rätt informerad har överrapportering nu gjorts till vuxenkliniken.

Händelseförloppet har som ni så klart känner till varit långt och komplicerat och orsakat mycket stor påfrestning och oro för B och er föräldrar. Detta både på grund av sjukdomens svårighetsgrad och att vården inte lyckats möta upp era behov. Jag beklagar detta djupt. Detta till trots har chefläkarna bedömt att det som hänt inom Region Kronoberg inte faller inom definitionen för vårdskada. Er anmälan har bland annat resulterat i att vi diskuterat och förbättrat samarbetet mellan kliniker och mellan Kronoberg och andra sjukhus.

Vänliga hälsningar och med förhoppning om att det ska fungera bra för B och er framöver,

...

Verksamhetschef”

Noteras ska att vi aldrig fick arkivet dvs samtliga journaler hemsänt och inte heller möte där sakfrågor kan diskuteras. Vi behöver detta inför rättslig prövning. Vår begäran om möte bara tystades bort, precis så som Ljungby Kommun många gånger gjort. Tydligt är det ett bemötande som ordentligt satts i system, allt för att skydda verksamheterna med dess brister.

Mobbningen och jäv fortsätter på Vuxenkliniken

B hade på begäran fått kontakt med kurator i Växjö som storstilat körde någon gång till Ljungby för samtal. B behövde detta stöd och tyckte att samtalen lättade på stressen från mobbning och sjukdom.

Plötsligt avbröts kuratorskontakten då vuxenkliniken vid Ljungby lasarett tog över. Vi påtalade för personal där om allt tråkigt som tidigare inträffat. De svarade att de kunde uttyda att ärendet hos BUP inte skötts som det skulle.

Vi berättade om depressionstillstånd hos B och att det tillståndet hade utvecklats under tiden för mobbning från Ljungby Kommun, BUP och nu vården. Vuxenkliniken skrev i journalen något om att tillståndet kunde komma att bli permanent.

B gav U fullmakt att företräda B i sjukvårdsärenden.

Läkare kallade till möte. Först in till läkaren kallades B. Det tog cirka 30 minuter, sedan kallades U in. Läkaren bad U om att berätta om B och ge föräldrakunskap.

Efter en kort stunds berättande, när U framförde att BUP kommit fram till att autism ej fanns hos B, fnyste läkaren åt och avbröt U. Det passade tydligen inte läkarens åsikt och narrativ att till sig få berättat detta om B.

Samma förhållningssätt skedde som på BUP. De stämplade väldigt snabbt B genom att påskina misstänkt autism. Tänk att barn som blivit mobbade och mår psykiskt dåligt, och tillika har gått igenom allvarlig sjukdom, ska möta kalla personer (också med dåligt och svårförstått svenskt tal) inom vården och förväntas öppna sig som en bok direkt.

B har tagit skada av all mobbning och har svårt att öppna sig för ny vårdpersonal, med djup rädsla att återigen bli utsatt. Vuxenvärlden som håller varandra om ryggen har totalt gjort bort sig och skadar mer än hjälper, särskilt eftersom de ej vill lyssna på historien tillbaka och föräldrakunskap eller direkt på B.

Nepotismen har bevisligen sprungit sig mycket djup och omfattande över gränserna mellan Ljungby Kommun och Region Kronoberg.

Skrev klagan till vården efter att ha tagit del av läkarens journalanteckningar:

22 april 2024

”Hej,

Har funderat vidare i ärendet och begär härmed följande:

Vad baseras läkarutlåtandet på, exakt?

Hur kan en läkare som träffat en patient i ca 30 minuter samt förälder ca 30 minuter ställa en sådan diagnos?

När så många andra "punkter" i aktuellt läkarutlåtande till Försäkringskassan är fel, ska inte detta läkarutlåtandet dras tillbaka eller rättas?

Hade det inte varit läge och sett som bra att istället för att skicka en sådan diagnos till B, att berätta allt för B innan och grundligt förklara vad det innebär och varför diagnosen tillkommit? Som det är nu, oförklarad, så tar B stor psykisk skada av att få ett sådant läkarutlåtande.

B kan inte ansöka om hjälp från Försäkringskassan på felaktiga grunder, vilket läkarutlåtandet måste anses innehålla.

Varför tog inte läkaren upp dåligt psykiskt mående och depression, särskilt då detta antecknats från Barnavd. i Växjö? Varför lyssnade inte läkaren på och beaktade förälder när föräldern beskrev B:s mående? Är det enklare att förklara bort patienten ..., än att skriva som det är, att vården gjort fel och bidragit till B:s dåliga psykiska mående?

Dessutom talade läkaren om under samtalet med mig, att denne ansåg att Region Kronoberg till del var en dålig och bristande region. Här blev det, anser jag, alldeles uppenbart tillsammans med mycket som hänt, styrkt att regionen inte gör rätt. Detta måste på något sätt rättas till, för som det är nu mår B mycket dåligt pga bristen inom vården och att inte bli lyssnad på samt rätt bedömd.

...

Dessutom formligen fnyste läkaren bort den information jag gav om att BUPs diagnos följdes av orden att det "absolut inte var autism" som B har.

Som nämnt i förra mailet kräver vi att aktuell läkare inte längre har något med B:s ärende att göra. Läkare måste tillsättas, som inte hittar på saker och kan ge ett ordentligt och rättvisande läkarutlåtande. Det får på inga villkor bli sämre än vad skolan, BUP och vården redan åsamkat B.

Mvh

U, förälder till B"

Hälso- och sjukvårdsdirektören samt verksamhetschefen fick en kortfattad total ärendeförklaring och föräldrakunskap. De återkom kort, men utan att det blev någon som helst rättelse i ärendet.

U bad upprepat att få ge föräldrakunskap till psykolog som senare kom in i ärendet. Detta utlovades från psykologen.

U hade fullmakt från B att företräda i vårdärenden. Ändå utestängdes U från att få ge denna föräldrakunskap. Istället kallades B:s mor till samtal. Psykologen ringde senare oannonserat upp U för att få något enstaka kompletterande svar.

Utredning gjordes men den blev vad vi upplever inte rättvisande, och det står antecknat från psykologen under överskriften "heriditet" att "förälder har liknande problem som B". Dock förklarades det att autism inte finns.

Vi blev utlovade att få svar på frågor om utredningen men när vi inkom med frågor så utestängdes vi från detta. Psykologen skyllde på sin chef på Ljungby lasarett, att chefen sagt att vi inte skulle få möte och svar på frågorna vi hade.

Psykologen hänvisade i princip, trots att de tidigare konstaterat att BUP inte handlat rätt, till att BUP gjort rätt. Det vart en rejäl kovändning i ärendet.

Psykologen menade först vid förfrågan varför U utestängdes från ärendet, att psykologen ringt upp och fått föräldrakunskap. U bemötte med att det bara var bara enstaka frågor och att det finns en lång historia att berätta. U sade till psykologen att ”ni utestängde mig”. Psykologen svarade då ”ja”. Detta telefonsamtal deltog B i.

Vi har skrivit till Patientnämnden med begäran om svar, bla på vad som exakt menas med att ”förälder har liknande problem som B”, vad det innebär, hur de kommit fram till det, och vilken förälder det är som åsyftas. Svaret blev endast ”det är svårt att svara på”. Inget möte kom att bli aktuellt, trots utlovat sådant om vi önskade så.

Detta är djupt kränkande anser vi alla berörda inom familjen.

Vidare till Arbetsrehabiliteringen

B fick remiss till Arbetsrehabiliteringen på Ljungby Lasarett. U misstänkte att bemötandet där kom att bli som i andra sjukvårdsinstanser, allt utifrån att det tydligen sprids som en löpeld att U har samma/liknande problem som B och då inte ska lyssnas på. Mycket riktigt blev bemötandet sådant att det avslöjade sjukvårdens brister och mobbning i sak.

Misstänkte att orden ”liknande problem” i journalanteckningarna skulle leda till att rehabiliteringspersonalen inte lyssnade varken på B eller U. Så blev det, när vi försökte förklara historien om vad som hänt, all mobbning såväl från andra barn som från vuxna inom Ljungby Kommun och Region Kronoberg. Det här om autismbeskyllningarna togs upp som exempel. Då blev personalen märkbart irriterad och började försvara sina mobbade kollegor genom bortförklaringar och förminskande relativisering angående autism samt situationen som sådan.

Efter att även B:s mor varit med hos arbetsrehabiliteringen och framfört samma sak, så lade personalen undan det irriterade och avklippande bemötandet, och berättade att hen inte fick lov att ge samtalsbehandling men kunde lyssna. Vi berättade att det visst, trots allt nekande inom vården, fanns depressionsliknande symtom hos B och att hjälp behövs.

Personalen gjorde en depressionsbedömning utifrån ett formulär med frågor. Under denna utredning ställde sig personalen upprepat frågande till vad B berättade, genom att säga ”är det verkligen så?”. Bedömningen var att det visade på depression hos B. Vidare skulle personalen försöka begära samtalsbehandling, men kunde inte lova att det gick att genomföra.

Alltså finns nu, efter många om och men samt utfrysning och mobbning, bevis på att depression hos B är faktisk. Vidare har det en andra gång konstaterats att autism inte föreligger.

Beslutande instans på Ljungby lasarett nekar begäran om hjälp till B i form av samtalsbehandling och sjukgymnastik. De skriver i journalen att vi får söka vårdinstans själva och vill inte svara på varför de nekar hjälp. Inget svar har inkommit angående begäran om hjälp efter depressionsbedömningen.

Ostracismen fortsätter som mycket uttalad och rent av grym från Region Kronobergs sida.

Region Kronoberg vägrar dyslexiutredning

Vi har försökt få till en utredning gällande dyslexi. Ljungby Kommuns skolväsende har inte brytt sig. Region Kronoberg har inte visat något som helst intresse att berätta hur man går till väga för att få en sådan utredning, inte heller att hjälpa till genom remiss.

Trots att barn visar på läs- och skrivsvårigheter så görs vid BUP och andra avdelningar utredningar där barn tvingas göra uppgifter som ska lösas via läsning och skrivning. Det riskerar att mynna ut i bristfälliga och missvisande utredningar samt diagnoser, som sedan inte kan ändras då systemet vägrar erkänna fel.

Vid rehabiliteringen på Ljungby Lasarett togs en diskussion med psykolog och logoped angående detta. Fråga ställdes varför Region Kronoberg bara tystar bort när man ber om remiss för nämnd utredning.

Logopeden menade att man trots utbliven utredning kan få hjälp i samhället. U svarade att det är mycket bättre att ta reda på om dyslexi föreligger, så att man inte ständigt behöver söka hjälp, utan direkt kan visa upp att dyslexi finns, och då kunna få rätt till specifik hjälp och stöd i samhället. Psykologen höll med i resonemanget.

Logopeden skickade sedan per post handlingen ”Svar på interpellation från Eva Ballovare (S) angående att det är svårt att få en dyslexidiagnos i Kronoberg”, daterad 2023-04-04.

I den kan svar från Ida Eriksson, ordförande i hälso och sjukvårdsnämnden utläsas, att Region Kronoberg inte hjälper vuxna att få utredning, men att man tillser att barn får den hjälpen.

” ... Vid misstanke om dyslexi hos skolbarn hänvisas till elevhälsa eller annan region (som utreder detta) eller till privat aktör. Skola med hjälp av elevhälsan har ansvar för elever med läs- och skrivsvårigheter och att göra anpassningar för att klara målen. ”

Vi vet av erfarenhet att detta verkar vara mest floskler, eftersom B aldrig fått hjälp trots misstankar om dyslexi, och att skolan misslyckats med sitt uppdrag på flera olika sätt. Man tystar från skolans sida samt från Region Kronoberg istället medvetet bort behövande barn och deras föräldrar så långt det går. Varför är frågan? Finns det direktiv uppifrån verksamheterna att så ska ske?

Anmälan till Löf

Vi har med anledning av misstänkt operationsskada samt vidare vårdskada gjort en anmälan till Löf för att komma fram till om ersättning kan ges.

Löf återkom efter mycket lång tid med avslag om ersättning. Både Drottning Silvias Barnsjukhus och Växjö Barnsjukhus nekar till operationsskada och vårdskada.

I svaret från Löf står att nästa instans är prövning via Tingsrätt, vilket vi i så fall själva får initiera och bära kostnaderna.

Likheter finns mellan olika instanser i det sammantagna ärendet. Samtliga nekar i stort sett till att fel begåtts, och hänvisar till att laga prövning kan ske.

De vet att de flesta inte har råd eller orkar göra det. Sker laga prövning ändå så tar de till alla smutsknep och lögner de kan för att fullkomligen köra över barn med dess föräldrar.

Tankar om det hela

Vi såg vad som hände vid Växjö Tingsrätt när Ljungby Kommun nekade till att inte ha hanterat mobbningen mot B. De klarade sig inte undan trots allt karaktärsmördande mot B och U. De var i princip tvungna att gå till förlikning, men hade ändå mage att påstå att de inte gjort några fel.

Skamligt är vad det hela är, och ett stort bevis på vad den svenska modellen landat i, att med alla medel nedkämpa de som vågar visa på samhällssystemets allvarliga problem och misslyckanden.

Liknelse kan göras och paralleller kan dras till hur författarinnan Astrid Lindgren blev behandlad när hon pekade på Sveriges problem 1976, i sin kritik vid namn "Pomperipossa i Monismanien".

Astrid blev mobbad från olika etablissemangsstyrda håll. Högt uppsatta tjänstemän och politiker, främst från och via kanaler till Socialdemokraterna, försökte med lögner karaktärsmörda Astrid. De lyckades inte så bra, utan förlorade valet, men kunde likväl i en förlängning tysta själva ärendet och budskapet.

Idag finns Internet och en mängd drabbade barn och föräldrar. Det bör då vara svårare att tysta bort samhällssystemets och därmed Sveriges kris. Det är dags för oss alla drabbade att agera, så att politiker samt andra berörda förstår att de inte kan fortsätta i denna allt mer nedåtgående spiral.

Fuktskadelukt på Ljungby Lasarett

Under senare delen av vårdärendet där B fick några samtal via kurator, ta blodprov och få antibiotika, besöktes avdelning 5 på Ljungby Lasarett.

Innanför avdelningsdörren och vid hissen noterades gång på gång, vecka efter annan, en markant fuktskadelukt. U som jobbar med ärenden där det finns fuktskada i hus och fastigheter, frågade personalen om detta samt sade till att de borde klaga på detta inför ledningen.

Inget mer hände och det gick månader. Den markanta lukten kvarstod, vilken rent erfarenhetsmässigt kan bero på mikrobiella skador pga fukt eller vattenläckage. U fick symtom i luftvägarna samt ögonen vid besök på avdelningen. Symtomen satt i till kvällen eller dagen efter. Ett annat typiskt symtom som skvallrar om mögel- och eller bakterier i luften, var att det kittlade och irriterade lite i ansiktet, precis som att det landat hår av katt på huden.

Anmälan gjordes precis som gällande Klövervägens Förskola. När det handlar om barn så är vi enligt alla upptänkbara lagar skyldiga att skydda dem. Viktigt i sammanhanget är också att det på ett sjukhus kan vara extra allvarligt att det finns skador av mögel etc. Detta då barn som är sjuka och kanske inte har ett välfungerande immunförsvar kan drabbas extra illa, tex av invasivt och direkt livshotande mögel.

Exempel på fatal utgång i sådant ärende finns bla att hämta från Rigshospitalet i Danmark. Ytterligare exempel är att man på Drottning Silvias Barnsjukhus vidtog direkta åtgärder när fuktskada och mögel konstaterades, allt pga riskerna.

Anmälan via E-mail 24 november 2023

Till Region Kronoberg, Smålandingen, Länsstyrelsen och Arbetsmiljöverket

”Hej,

På Barn- och ungdomsmottagningen Ljungby Lasarett plan 5 finns en tydligt avvikande fuktrelaterad/mikrobiell lukt. Lukten känns direkt innanför dörren in till avdelningen, från trapphuset räknat. Lukten noterades vid besök för ungefär ett halvår sedan och jag påtalade detta för två personal som genomförde blodprovtagning på ett av mina barn.

Berättade att det måste anmälas för åtgärd, vilket de sade att de skulle göra. Vid upprepade återbesök nyligen kan det konstateras att lukten tilltagit och även sprids i korridorerna samt in på något rum på avdelningen. Under och efter senaste besöket fick jag symtom som upplevs vara relaterade till lukten och exponeringen ifråga. Ett karakteristiskt obehag upplevdes från övre luftvägarna samt från ögonen. Detta höll i till dagen efter.

Fuktskademiljö och avvikande lukt på ett sjukhus bör absolut inte accepteras. Detta i synnerhet eftersom vissa barn som besöker sjukhuset av olika anledningar har nedsatt immunförsvar. Vidare är personal och andra besökare också skyddsvärda.

Min snabba bedömning utan inspektion är att relaterade skador kan finnas någonstans i takkonstruktionen. Källan till lukten måste utredas, omfattningsbedömas och åtgärdas. Jag bedömer utifrån upplevelserna att ingen ska vistas på avdelningen innan fullständig åtgärd vidtagits.”

Det sattes in utredning i form av undersökning av annan part. Det gjordes inga andra fynd än mögel

i akvariet i avdelningens väntrum, samt någon mindre fuktskada i takkonstruktionen. Ingen lukt kunde under undersökningen konstateras, påstods det. U tyckte att detta lät underligt eftersom den påtagliga fuktskadelukten noterats under så pass många besök och under så lång tid. Även vårdpersonal kände lukten.

Efter att undersökningen blivit gjord kom svar att taket ändå skulle bytas 2024. Därför menade man att åtgärder inte behövdes. Det fanns alltså brister i takkonstruktionen iaf.

Egendomligt är att det, efter att ärendet drogs igång, vid varje besök på avdelningen luktade någon slags kemisk parfymdoft som av rengöringsmedel. Detta är inte vanligt eller bra på ett lasarett. Kan det vara så att man vill kamouflera fuktskadelukten?

Avslag gavs vid överklagan i två instanser.

Senaste besöket på avdelningen gjordes 27 november 2025. Vid sänghissen till avdelningen kändes denna fuktskadelukt tydligt återigen. Frågan är, har takkonstruktionen bytts eller inte? Skadan kan mycket väl finnas där.

Tar idag inte fel på en sådan lukt, som definitivt härstammar från fuktskada som resulterat i mikrobiellt angrepp. Sådan miljö ska absolut inte få förekomma på ett sjukhus eller i annan miljö heller för den delen. Tänk inte bara på barnen, tänk också på all viktig personal, som ska värna barnen.

Givetvis ska det tystas ned precis som med ärendet gällande Klörevägens Förskola och andra liknande ärenden i Ljungby Kommun samt andra kommuner, där man dragit ut på det tills det blivit outhärdligt och skadligt för de som vistats i lokalerna.

Om du som läsare av boken vill besöka Ljungby lasarett avd 5 (samma våningsplan som BUP) för att känna om lukten finns där, så är det som allra bäst under yttre klimatförhållanden med plusgrader och fuktigt eller soligt väder efter en fuktig period. Är det rejält kallt så kan ställena där skada finns avge mindre mängd luktande ämnen (MVOC – mikrobiellt producerade volatila ämnen).

Mötet med två T inom Ljungby Kommun

Hösten 2025 skedde ett möte med två T inom Ljungby Kommun i U:s nuvarande företagslokaler. Detta efter att kommunen i sin sociala profil på LinkedIn gått ut med positiv information om kommunens fina företagsklimat.

Det framfördes där att kommunen är bra på företagsklimat, men kan bli bättre. En bild på ett antal T visades i inlägget.

U lade en kommentar som gav viss kritik och berättade om inte fullt så goda erfarenheter. Svar kom från en T som önskade företagsrelaterat möte.

Ett par idéer framfördes på mötet från U:s sida, om att kunna vara behjälplig med att kostnadsfritt föreläsa och informera andra Ljungbyföretagare om hur man bedriver sk sökmotoroptimering (SEO/GEO) för att synas bra på Internet. Det är väldigt viktigt med SEO för alla företag och därmed också för kommunen.

Framförde också att Ljungby Kommuns hemsida på ett mycket fördelaktigt sätt kan användas för att få till ett fint företagsregister, som långt bättre än nuvarande register väsentligen stärker SEO etc för både kommunen och företagen. Båda idéerna avspisades från T:s sida.

Under mötet framfördes från T att Ljungby Kommun arbetar med förstärkning av positivt bemötande inom kommunen. T menade glatt att det var U som initierat detta arbete genom de ärenden som varit, men att arbetet fortsatt utan att U får vara med.

Vet inte om det T framförde stämmer, att U initierat kommunens akut välbehövliga bemötandearbete, men kan hålla med i att inte få vara med, brännmärkt och utmobbad som nu är, tillsammans med B och övrig familj. Tydligt är det välkänt att ostracism och mobbning pågår inom kommunen. Så tolkades T:s svar.

T frågade vad U var ute efter, vad U ville med att skriva en bok om händelserna.

Svaret blir att detta verksamhetsgenomsyrande problem, som drabbar barn med dess föräldrar, personal och andra, måste åtgärdas i grund och botten.

För att kunna komma åt ett väl inarbetat subsystem där moral och etik inte följs, måste sanningen komma fram till allmän kännedom. I annat fall vet vi nu att de många ärendena bara tystas ned och att häxprocessen fortsätter i form av ostracism och brännmärkning.

Detta totala ärende kommer att spridas för att ingen mer ska behöva drabbas och skadas. Boken ämnar ligga till grund för att komma till rätta med samhällssystemets brister, snarare än att peka ut enskilda inblandade individer.

Dessutom vore det på sin plats, och är ett krav, att B får en bra förklaring samt offentlig ursäkt från samtliga parter som gjort B så illa.

Vi föräldrar kräver att få svar på våra frågor angående detta med ”samma och liknande problem”. Vi kräver total upprättelse, förklaring och offentlig ursäkt.

Brännmärkningen av personal i Ljungby Kommun

Eftersom det är självupplevt vid flera tillfällen att personal brännmärks från att få jobb inom Ljungby Kommun, så berättas det här hur det går till. Den beryktade ”Svarta Boken” finns uppenbarligen, där brännmärkta personer listas i Ljungby Kommun.

T som skyddar sig själv då verksamheterna inte drivs som de ska eller inte ens enligt lag, agerar självskyddande då påpekan om bristerna kommer från personal.

T går vidare och sprider ett rykte om personalen bland andra T på kommunen, samt meddelar även personalkontoret om att personalen inte ska kunna få jobb igen.

Inget av detta meddelas den personal som drabbas. Inte heller ges möjlighet för personalen att få till ett möte med kommunen angående det som hänt och att fler jobb inte kan/får sökas. Överordnade T, ända upp på politikernivå och högsta chefsnivå faller in i brännmärkningen genom väl inarbetad ostracism och nepotism. Inga svar ges på förfrågan och begäran om möte och rättelse, samt framförande av hur illa verksamheterna fungerar och hur T, samt då också kommunen bryter mot olika lagar.

T berättade för U att brännmärkning riktats mot U via en annan T. Vidare har annan personal berättat om detta eller liknande förfaringssätt gentemot dem från kommunens sida.

Vid ett av tillfällena berättade T för U att en annan personal inte kom att få fler jobb i kommunen. Det hade T sett till, och bland annat gått till personalkontoret för att få till brännmärkningen ifråga. T förbjöd annan personal inklusive U att tala med den brännmärkta personalen.

Vid ett annat tillfälle ringde en tidigare arbetskamrat och undrade om U visste varför hen inte fick fler jobb inom kommunen, trots utbildning och brist på personal. Annan utbildad personal anställdes istället, precis som i U:s ärenden, när jobb söktes. Personalsekreterare är inblandade liksom fackförbund som inte gör något alls vid begäran om hjälp.

Detta kan inte liknas annat än vid en modern form av häxprocess. Det är högst rättsosäkert och erbarmligt illa.

Det är inte förrän nyhetsmedia tar tag i olagligheterna som kommunen agerar. Allt annat som kan sopas under mattan, hamnar där obönhörligen, samtidigt som personalen som haft mage att vilja arbeta lagligt och klagat brännmärks.

T som begått olagliga handlingar eller annat olämpligt förflyttas däremot till annan tjänst alternativt blir utköpta. Det händer att de får goda vitsord så att ny tjänst kan inhämtas i annan kommun. Ytterligare alternativ är att kommunen trycker på så att T säger upp sig, och kan gå vidare till annan kommun med goda vitsord. Det har hänt med en T som filmades vid stöld av specerivaror på sitt jobb, allt enligt en annan T.

Mycket illa är också att mer än en av de T som gjort grova avvikelser inom sina ansvarsområden, trots de drabbades klagan till överordnade T, fått högre tjänster inom kommunen. I grova avvikelser ligger att ej följa lag och mobba barn, föräldrar eller personal, med mera. I de högre tjänsterna har mobbningen etc sedan fortsatt. Så har U och B blivit drabbade.

Varning till individer, föräldrar och företagare

Utifrån allt som har hänt och hur illa bemötandet har varit och fortfarande är, vill U varna individer, föräldrar och företagare för Ljungby Kommun, Region Kronoberg och BUP i Växjö.

Barn riskerar tack vare det toxiska ledarskapet, de anställdas tystnadskultur och politikernas bristande ansvarstagande, kunskap och vilja, att fara livslångt illa. En situation som innebär att barn far illa smittar av sig på hela skolan och hela kommunen, samt inte minst på föräldrar och vidare släkt. Det smittar till sist av sig på hela Sverige.

Är du företagare som tänkt etablera verksamhet eller redan driver verksamhet i Ljungby Kommun? Tänk då på vad som kan drabba dig eller dina anställda. Som företagare krävs att man kan vara närvarande, ofta ännu fler timmar än vid en normal anställning. De psykiska påfrestningar som Ljungby Kommun, Region Kronoberg och BUP stått för och i skrivande stund fortsätter med, kan radera en hel verksamhet.

Tänk också på om en anställd i nyckelposition blir drabbad. Det kan bli riktigt kännbart och illa för företaget. Tar du som företagare parti för den anställda som drabbas, då kanske det även mer direkt blir ditt företag som utsätts för illvilja från kommunens och vårdens representanter.

Att det fungerar illa inom nämnda verksamheter har bla en psykolog i privat verksamhet 2025 vittnat om. Denne rekommenderade att vi skulle söka vård i Värnamo istället, då det skulle råda ”en helt annan värld där”.

En samordnare inom vården i Ljungby har berättat för U att det finns mycket mobbning i Ljungby Kommun, med orden ”det finns mycket sådant här”.

Till sist i denna seriöst ämnade varning kan berättas att U:s båda företag blivit lidande av det som nämnda verksamhetsbrister tillfogat delar av och hela familjen.

Om Ljungby Kommun nu nekar till att det kunnat bli så här, så måste de lyssna på alla drabbade, ta till sig vad de faktiskt orsakat och fortfarande orsakar, och totalt omstöpa verksamheten i dess grundvalar, till en långt bättre sådan.

Om de erkänner, vilket inte är det mest troliga alternativet, så måste de ändå omstöpa verksamheten. Det är inte gjort på långa vägar ännu, trots att kommunföreträdare i sak ”slår sig för bröstet” i kommunens offentliga forum och som vanligt lismar inför kameran, allt för att bli populära och få röster.

Hela vårt ärende är ett bevis på att kommunen och regionen totalt saknar självinsikt och fortsätter plöja på i det korrupta spåret. Självskydd har av ansvariga kopplats in likt en fartblind autopilot.

Tidningen Smålänningen

Smålänningen har tidigare kontaktats angående mobbningsärendet av B. Det var en väldigt tidsmässig fjäder innan de tog tag i att skriva om det. Det skedde först när andra föräldrar också drev ärenden gällande att Ljungby Kommun inte tog sitt ansvar som skolhuvudman.

Vidare har Smålänningen 2019 kontaktats med anledning av att U startat ett ideellt ungdomsprojekt kallat CS CLUB SCHYSST. Projektet ämnar med pedagogik, utbildning och musik motverka mobbning, främlingsfientlighet, rasism, våld, kriminalitet och droger. Inget svar eller uppmärksammande har getts, allt medan andra personers olika positiva projekt uppmärksammats.

Kontakt togs för ett antal år sedan med tidningen Smålänningen om att de kunde skriva om vårt ärende mer samlat. Reportern som svarade på samtalet berättade att Smålänningen nu backade från att lyfta fram denna typen av ärenden, då tidningen fått mycket kritik för att ha skrivit om oegentligheter som skett i annan kommun. Reportern ville dock ge ett bra tips, att U skulle ge Ljungby Kommun allt som fanns i ärendet på en gång, i en offentlig beskrivning av allt som hänt.

Smålänningen har 2026-01-20 fått ta del av denna boken, i form av den längre till del oredigerade versionen som gått vidare inom Ljungby Kommun och Region Kronoberg som anmälan. Inget svar har ännu givits från tidningen.

Läs mer om ungdomsprojektet CS CLUB SCHYSST här (klicka på länkarna)

<https://www.cs-club-schysst.se/om-club-schysst-mot-mobbning/>

Lyssna på egenkomponerade låtar med livsexistentiella frågor som bas. Låtarna ämnas förutom att vara trall- och dansvänliga, kunna fungera som pedagogiskt verktyg och diskussionsunderlag för elever och ungdomar.

Musik kan på mycket positivt sätt användas till det som inom psykologin benämns som ”krokar att hänga upp kunskap på”. Med andra ord ämnas musiken användas och fungera såsom associativ metod, kognitiv stödstruktur, förförståelse, förankringspunkt och mental representation som kan skapa positiva kognitiva scheman, oavsett om man håller med eller inte gällande låttexterna.

Spotify: [CS CLUB SCHYSST – Tappa inte själen i sociala medier](#)

Youtube: [CS CLUB SCHYSST - Tappa inte själen i sociala medier](#)

Spotify: [CS CLUB SCHYSST – Bättre än min far](#)

Youtube: [CS CLUB SCHYSST – Bättre än min far](#)

I projektet CS CLUB SCHYSST ingår Strukturerade samtal. Se nästa sida.

Strukturerade Samtal

Under åren av arbete inom Ljungby Kommun och även i annan kommun, upptäcktes allvarliga verksamhetsbrister. Det fanns ingen egentlig hållbar planering och ingen reell behandlingsmetodik. Dessutom saknades hos anställda många gånger utbildning inom området. Alternativt saknades adekvat inställning inför människovärde, etik och moral.

För egen del var och är det viktigt att kunna arbetssysslorna, vidareutveckla sig själv och sträva efter att göra rätt. För att kunna vidareutveckla det egna förhållningssättet och kunskapen samt ge så mycket som möjligt till elever och ungdomar, kom metoden och synsättet ”Strukturerade Samtal” att funderas fram och nedtecknas.

Eftersom mobbningen och brännmärkningen grasserade i Ljungby, så upplevdes det också viktigt att kunna visa att det inte var som mobbarna framförde till Tingsrätten, att U inte kunde någonting.

2004, året innan den via mobbning påtvingade uppsägningen i Ljungby Kommun, presenterades följande:

Undervisning i emotionell intelligens och social kompetens

Strukturerade Samtal

Ljungby Kommun och Region Kronoberg, läs gärna igenom arbetet och behandlingsmetoden här nedan. Den innehåller bla en mycket viktig text om etiskt förhållningssätt. Just detta med etiskt förhållningssätt har kommunen och regionen ordentligt och uppsåtligt missat att följa. Era ord om att U ”inte kan någonting” och att ”U och B har samma/liknande problem” speglas genom ert totala förhållningssätt och narrativ tillbaka mot er själva.

Våra problem är inget annat än Era synnerligen allvarliga verksamhetsbrister samt uttalade korruption samt mobbning, vilket inte alls ska finnas enligt svensk lag och rent bondförnuft.

Ni möter här U, en helt vanlig, snäll och försynt man med lång stubin, som vid fyra test har placerats mellan 140-145 på IQ-skalan. Är tillräckligt klok för att känna mig själv, och se rakt igenom det Ljungby Kommun samt Region Kronoberg sysslat och sysslar med. Hoppas verkligen att Ni tar reson och presenterar långtgående åtgärder. Det hade verkligen varit bäst, för alla!

Undervisning i emotionell intelligens och social kompetens

Strukturerade Samtal

Metodförankring

Sedan 1986 har det på flera håll i världen utvecklats vissa metoder för att komma till rätta med den psykosociala problematik som blir allt vanligare hos barn och ungdomar. Gemensam nämnare i metoderna är förutom ett kognitivt förhållningssätt undervisning inom emotionell intelligens samt social kompetens. Undervisning efter dessa metoder kallas populärt för livskunskap.

Utvärdering och forskning har visat klara och uppseendeväckande positiva resultat, i form av att de grupper som tagit del av undervisningen visat en markant minskning av mobbing, missbruk, rökning, utåtagerande beteende och riskfyllda sexuella handlingar, samtidigt som deras psykiska hälsa, förmåga till empati och samspel samt känsla av sammanhang ökat.

Förebilder inom området kan nämnas vara Daniel Goleman, John Mayer, Peter Salovey, Arnold P. Goldstein m.fl.

Anpassning av stödsamtalen

Att möta en ny elev innebär för Ungdomspedagogen en omställning, sett till subjektet ifråga.

Viktigt är att Ungdomspedagogen ”tar på sig elevens glasögon” för att se världen som denne gör.

För att nå bästa subliminala effekt är metoderna ifråga att se som lärarhandledning och inte som en ”mall” vilken passar alla elever.

Grundförutsättningen för att överhuvudtaget nå resultat är Ungdomspedagogens etiska förhållningssätt i stort.

Etiskt förhållningssätt

Ungdomspedagogen och eleven:

- Ungdomspedagogen godkänner och tar hänsyn till eleven som en unik person.
- Ungdomspedagogen respekterar elevens rättigheter och förhåller sig humant till eleven.
- Ungdomspedagogen strävar till förståelse för elevens utgångspunkter, tankar och åsikter samt behandlar frågor i anslutning till elevens person och integritet med takt.
- Ungdomspedagogen är ärlig gentemot eleven och tänker på att ärlighet framförd på ett mindre bra sätt kan skada.
- Ungdomspedagogen beaktar speciellt de elever som behöver omsorg och beskydd, och godkänner aldrig någon som helst form av utnyttjande.
- Ungdomspedagogens ansvar för eleven är desto större ju yngre eleven är.
- Ungdomspedagogen verkar i nära samarbete med de vuxna som ansvarar för barnet.

Ungdomspedagogens inställning till sitt arbete:

- I sitt arbete förpliktigar Ungdomspedagogen sig att följa förutom de normer som reglerar arbetet även yrkeskårens etik.
- Ungdomspedagogen utför sina arbetsuppgifter på ett ansvarsfullt sätt.
- Ungdomspedagogen utvecklar sitt arbete och utvärderar sin egen verksamhet.
- Ungdomspedagogen inser sin felbarhet och är beredd att omvärdera sina åsikter i varje enskilt stödsamtal.

Etiskt förhållningssätt

Ungdomspedagogen och kollegorna:

- Ungdomspedagogen värdesätter sin uppgift och respekterar sina kollegor som medlemmar i yrkeskåren.
- Ungdomspedagogen strävar efter att förena krafterna på ett konstruktivt sätt och till att finna jämvikt mellan arbetssamfundet och sin egen autonomi.
- Att godkänna kollegornas privata sfär och deras individualism, samt att förstå och ömsesidigt stöda och hjälpa är principer på vars grund Ungdomspedagogen verkar inom arbetssamfundet.

Ungdomspedagogen själv:

- Ungdomspedagogens centrala arbetsredskap är den egna personligheten; att utveckla och vårda det arbetsredskapet är dennes rättighet och skyldighet.
- Ungdomspedagogen har rätt till en egen privat sfär och till omsorg om sig själv.

Ungdomspedagogen och samhället:

- Arbetet hör till samhällets viktigaste uppgifter. Möjligheterna att fungera som Ungdomspedagog och utveckla sin professionalism är i stor utsträckning beroende av de resurser som anvisas arbetet.
- Ungdomspedagogen bär ansvar för sin yrkesskicklighet och verkar i samarbete med hemmen, omgivningen och samhället.

Etiskt förhållningssätt

Människovärde:

- Utgångspunkten för de etiska principerna är en humanistisk människouppfattning och en högaktning för människan. Människovärdet bör högaktsas oberoende av exempelvis kön, ålder, religion, härkomst, åsikt eller förmåga.

Sanningsenlighet:

- Sanningsenlighet är en central värdering i Ungdomspedagogens grundläggande uppgift där denne hjälper eleven att möta och hantera verkligheten. Ett undersökande sätt att närma sig frågor och problem förutsätter öppen diskussion och letande efter sanningen. Att man är ärlig gentemot sig själv och ärlig i all samverkan och samarbete är en del av den bas som Ungdomspedagogens arbete bygger på.

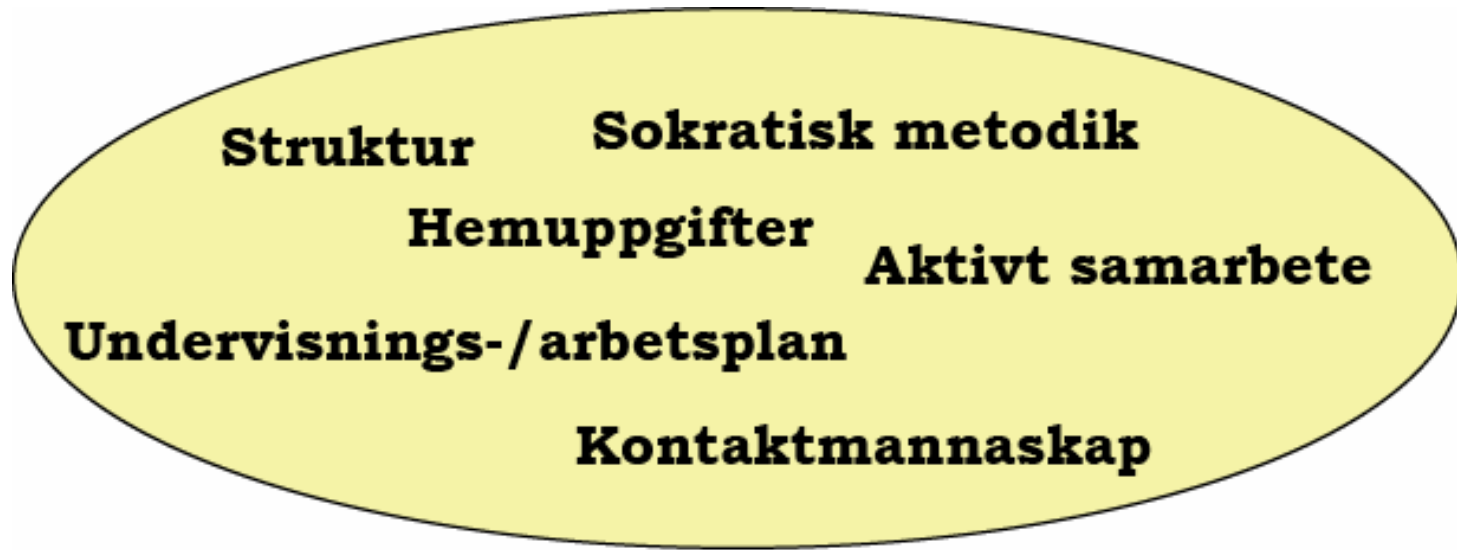
Frihet:

- Ungdomspedagogen har rätt till egna värderingar och ett eget värdesystem. Inom arbetet är Ungdomspedagogens frihet dock bunden till grunduppgifterna och de normer som definierar dessa, t.ex. lagstiftning. I sitt yrkesvärv är Ungdomspedagogen tvungen att dra gränser. Trots detta är utgångspunkten för all interaktion en högaktning för all frihet som hör ihop med människovärdet.

Rättvisa:

- När Ungdomspedagogen bemöter en elev eller elevgrupp är det viktigt att rättvisa förverkligas. Till detta hör framförallt jämlikhet, undvikande av missgynnande och gynnande, rätten att bli hörd och rätten att reda upp konflikter och problem. Dock är rätten till rättvisa i detalj omöjlig att uppnå och skall inte heller uppnås, då behandlingsarbetet är av sådan art att det anpassas efter elevernas individuella behov samt förutsättningar.

Kognitivt förhållningssätt

Kognitivt förhållningssätt är probleminriktat och starkt pedagogiskt (att lära ut ett lärande). Eleven får hjälp att förstå och uttrycka samt förändra, känslor, tankar och beteende. Vi utgår från nuet och strävar efter att göra problem hanterbara.

Kognitivt förhållningsätt

Struktur är viktigt, med struktur konkretiserar vi samtalen och gör det därigenom lättare för eleven att föreställa sig ett mål, vilket ökar motivationen. Utan struktur är det lätt som pedagog att ”tappa bort sig” i samtalen och därför blir det svårare för eleven att nå en känsla av förståelse och sammanhang. Med ett väl strukturerat arbetsmaterial och tillika undervisningsätt finns möjlighet att snabbt anpassa samtalen till eleven.

”Strukturerade Samtal” (exempel på)

- Ärlighet
- Nätverkssamtal
- Känslor
- Självbild
- Empati
- Respekt
- Samvete
- Kompis - Ovän
- Förebilder
- Roller
- Etik – Moral
- Mobbing
- Konflikt – Våld
- Gruppträck
- Gängbildning
- Kultur
- Fördomar
- ANT
- Hälsa
- Religion
- Ekonomi
- Kriminalitet
- Handikapp
- Framtid

Kognitivt förhållningsätt

Sokratisk metodik går kortfattat ut på att:

- Uppmuntra eleven att tänka förnuftigt.
- Hjälpa eleven att undersöka dess egen ”mentala karta”, d.v.s. elevens tolkning av verkligheten och tanke-, känslö-/beteendemönster som kommer sig därav.

Frivillighet och aktivt samarbete från elevens sida är ett måste. Annars kan undervisningen liknas vid att hålla vatten på en gås. För att eleven ska vara motiverad krävs också aktivt samarbete från pedagogens sida.

Genom att klargöra undervisnings-/arbetsplan skapas förståelse.

Genom kontaktmannaskap ges trygghet. Det är genom relationen elev/kontaktperson en start till förändring nås.

Genom hemuppgifter får eleven möjlighet att integrera den nyvunna teorin i sitt vardagliga liv. Först då kommer en förändring fullt ut till stånd.

”Strukturerade Samtal” - Kärna & Syfte

- Utan att vara medveten om, kunna förstå, acceptera och hantera sina egna känslor är det lätt att må psykiskt dåligt och handla mindre bra i olika situationer. Genom att kunna klä sina känslor i ord är det möjligt att tala om för andra och för oss själva hur vi känner. Här tränas **intrapersonella färdigheter såsom emotionell intelligens**.
- Genom att lära känna och kunna hantera våra egna känslor förstår vi andra bättre. Här tränas **förmågan att känna empati**.
- Det kan vara svårt att veta hur vi på ett bra sätt umgås med och blir accepterade av en grupp. Att läsa av en kamrats känslor och behov och på ästa sätt kunna hantera dessa, be om ursäkt samt veta hur man som partner fungerar i ett kärleksförhållande kan vara svårt. Här tränas **interpersonella färdigheter såsom social kompetens**.
- I kamratgäng kan det uppstå belönings- och bestraffningssituationer. Personer som har dålig självkänsla eller utmärker sig på annat sätt, riskerar att drabbas. Här tränas **självkänsla och förmåga att stå emot gruppträck**.
- Det är livsviktigt att kunna skydda sig själv från och aktivt kunna ta avstånd från vissa i samhället förekommande destruktiva grupper. Här tränas **förmågan att skydda sin egen och andras integritet**.
- Viktigt är att lära hur vi på bästa sätt för och beter oss i enlighet med samhällets förväntningar. Här tränas **socialisering samt etik och moral**.

”Strukturerade Samtal” - Kärna & Syfte

- Det är bra att kunna lyssna, reagera och ge väl avvägd verbal respons på sådant som sägs och sker. Viktigt är att lära sig de oskrivna regler som finns när det gäller turordning i samtal samt hur man gör för att vidmakthålla ett samtal. Här tränas **kommunikationsfärdigheter**.
- Det är viktigt att på ett rättframt sätt kunna uttrycka vad man känner, tänker och tycker utan att vara arg och/eller på annat sätt ej ta hänsyn till andra. Här tränas **assertivt beteende**.
- När vi råkar ut för känslomässiga svårigheter är det viktigt att kunna be om hjälp och framförallt veta var rätt hjälp finns. Här tränas **färdigheten i att skaffa sig socialt stöd**.
- I skolan är det viktigt att kunna fokusera på läraren genom att styra den egna uppmärksamheten, sina egna känslor och sitt handlande. Det är viktigt att kunna ta till sig och följa klassrumsregler samt i skolan övriga förekommande regler. Bra är också att kunna ge och följa anvisningar samt kunna planera och genomföra olika uppgifter. Här tränas **utbildningsrelaterade färdigheter samt självstyrning**.
- Viktigt för att kunna hindra sig själv att begå dumdriftigheter är förståelse om orsak och verkan. Här tränas **sannolikhetsinläring och konsekvenstänkande**.
- Genom metaforer blir det lättare för eleven att lägga pusselbitarna på plats. En känsla av sammanhang (KASAM) och aha-upplevelse nås. Här tränas **insiktsinläring**.

Single eller double loop learning?

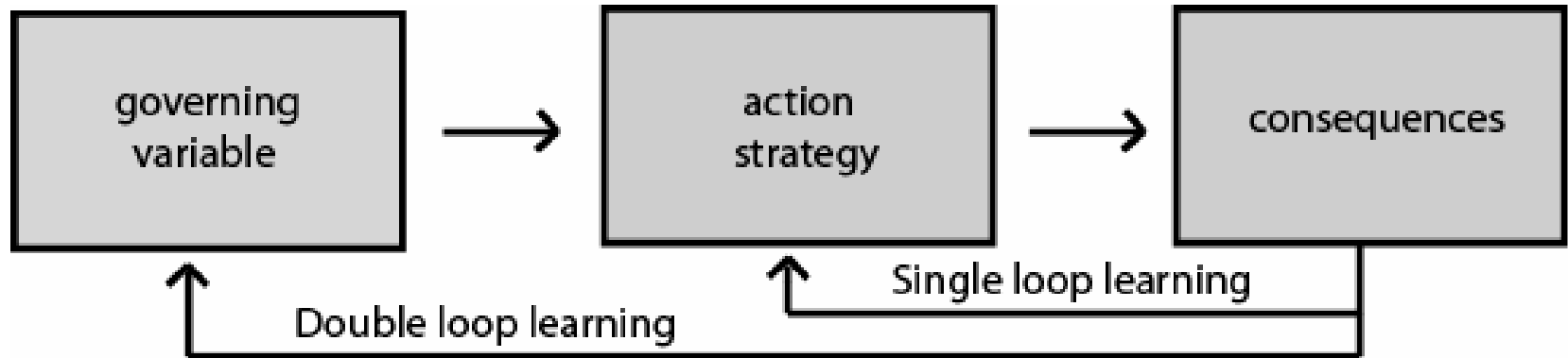
Begreppen ovan är hämtade från Chris Argyris och Donald Schön "Theories of action, double loop learning and organizational learning".

Argyris menar i sitt arbete att varje individ har en inre "mental karta" som vederbörande handlar efter i olika situationer. Vidare skriver Argyris att fåtalet är medvetna om denna karta och om vilka teorier de de facto använder.

Argyris och Schön har tillsammans tagit fram en modell för att förklara hur optimalt organisatoriskt lärande kan ske.

Denna modell kommer jag först kortfattat beskriva för att sedan applicera på socioemotionell träning.

Single eller double loop learning?

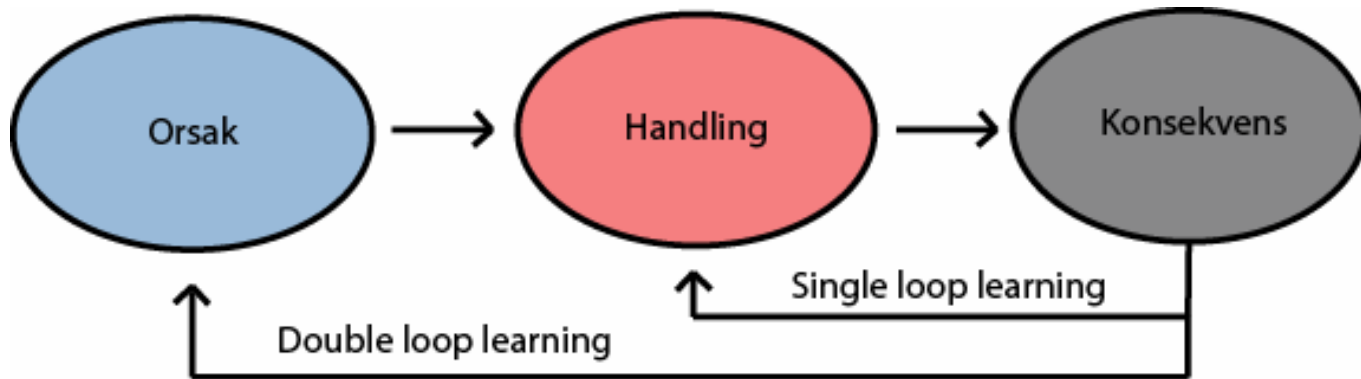

Argyris menar att single loop learning är som en termostat som lär när det är för varmt eller kallt och stänger av eller sätter på värmen. Termostaten kan fungera så här då den får information från omgivningen. Double loop learning äger rum när fel har upptäckts och rättas till på sätt som involverar modifikation av organisationens underläggande normer, policys samt mål.

www.infed.org/thinkers/argyris.htm

Single eller double loop learning?

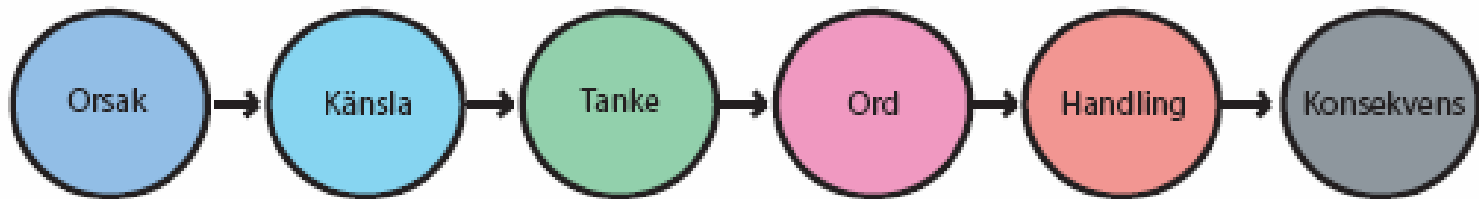
Argyris modell är mycket intressant och kan enligt mig även användas på individnivå:

Genom denna modell blir det mer konkret hur anpassningen av stödsamtalen kan ske utefter elevens problembild, behov och ålder. Dock är modellen för kortfattad för att en fullständig anpassning ska kunna ske till individens inlärningsförmåga, eventuella handikapp, ”mentala karta”, problembild o.s.v.

Single eller double loop learning?

Här följer vidareutveckling av föregående modell:

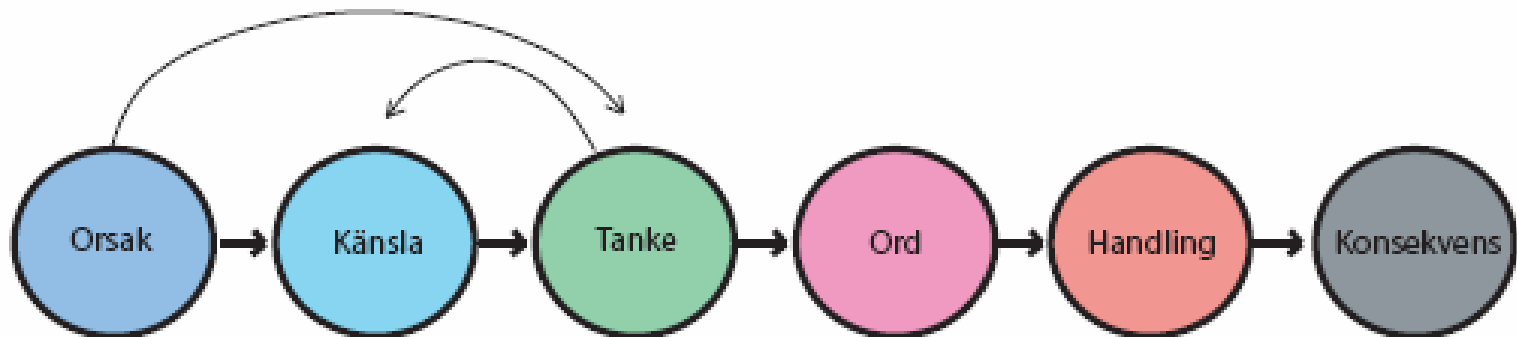

Orsaker (inre och yttre) kan leda till negativa känslor (medvetna eller undermedvetna). Vidare kan orsaken leda till destruktiv tanke, ord och/eller handling (riktad mot sig själv, någon annan eller ting) , som leder vidare till någon form av konsekvens.

Prova gärna att tillämpa denna modell på något mindre bra en ungdom gjort.

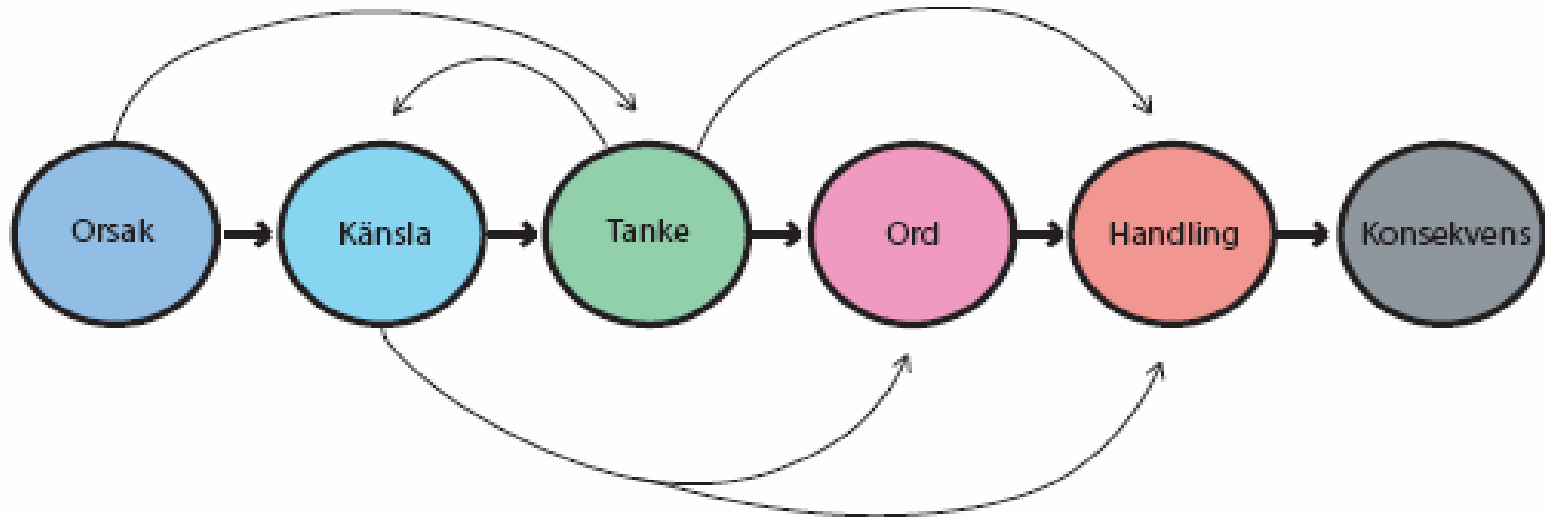
Single eller double loop learning?

Verkligheten är långt ifrån så enkel som föregående modell utvisat.

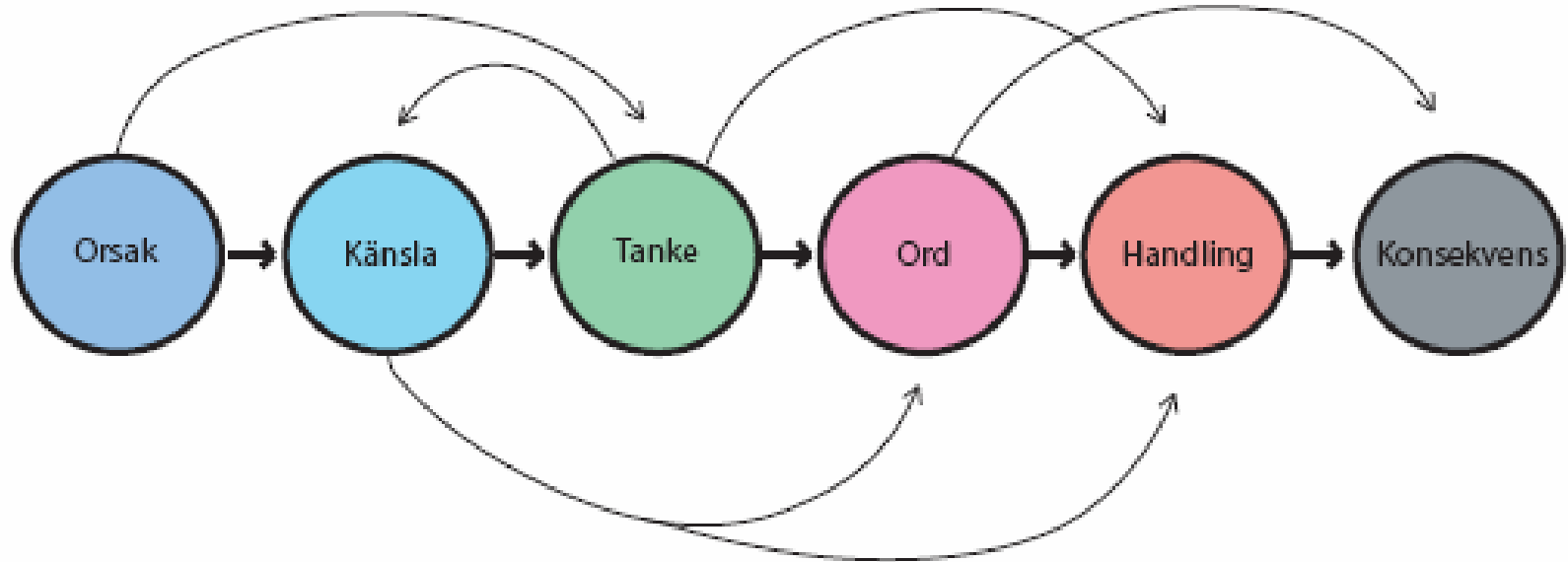
Orsak kan i ett första läge leda till tanke. Beroende på tankeprocessen ifråga skapas bra eller mindre bra känslor, vilka snabbare än tanken ”poppar” upp nästa gång eleven utsätts för samma eller likartat stimuli. Delar av ”mental karta” har genom denna process skapats.

Single eller double loop learning?

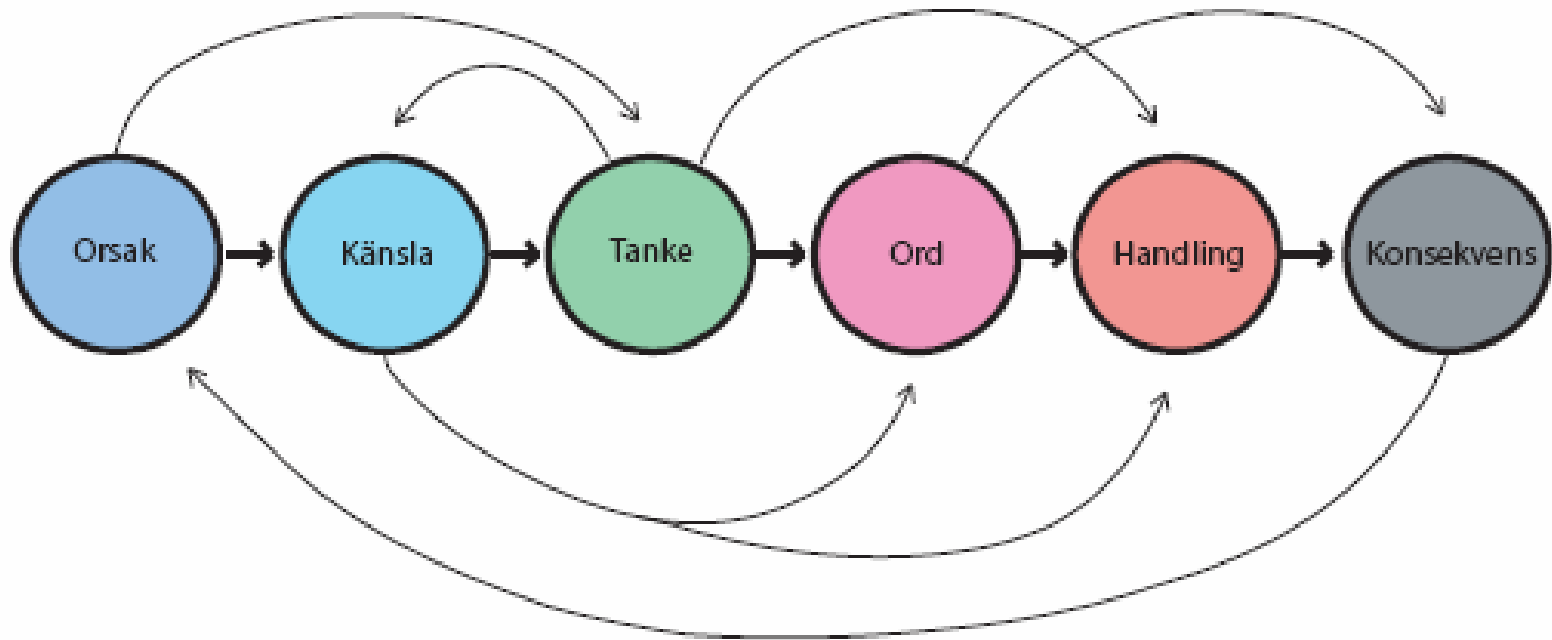
Mindre bra känslor kan leda till impuls, vilken kan ta sig uttryck i ord och/eller handling. Som jag nämnt är känslor snabbare än våra tankar (vårt förnuft). Tanke kan också leda till impulshandling, fast då genom att påverka känslorna. Pilarna mellan tanke, ord och handling symboliserar överlagt handlande.

Single eller double loop learning?

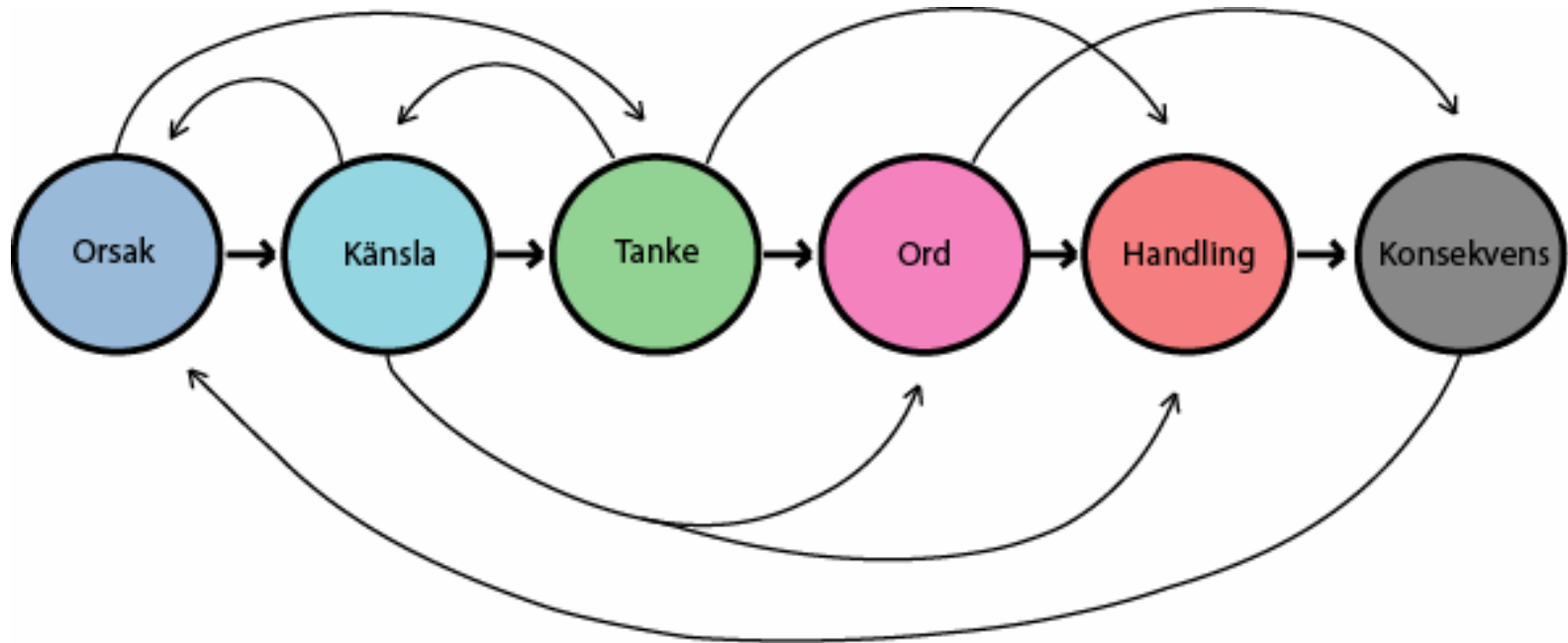
Pilarna mellan ord/handling och konsekvens symboliserar att konsekvenser följer på det som man gör.

Single eller double loop learning?

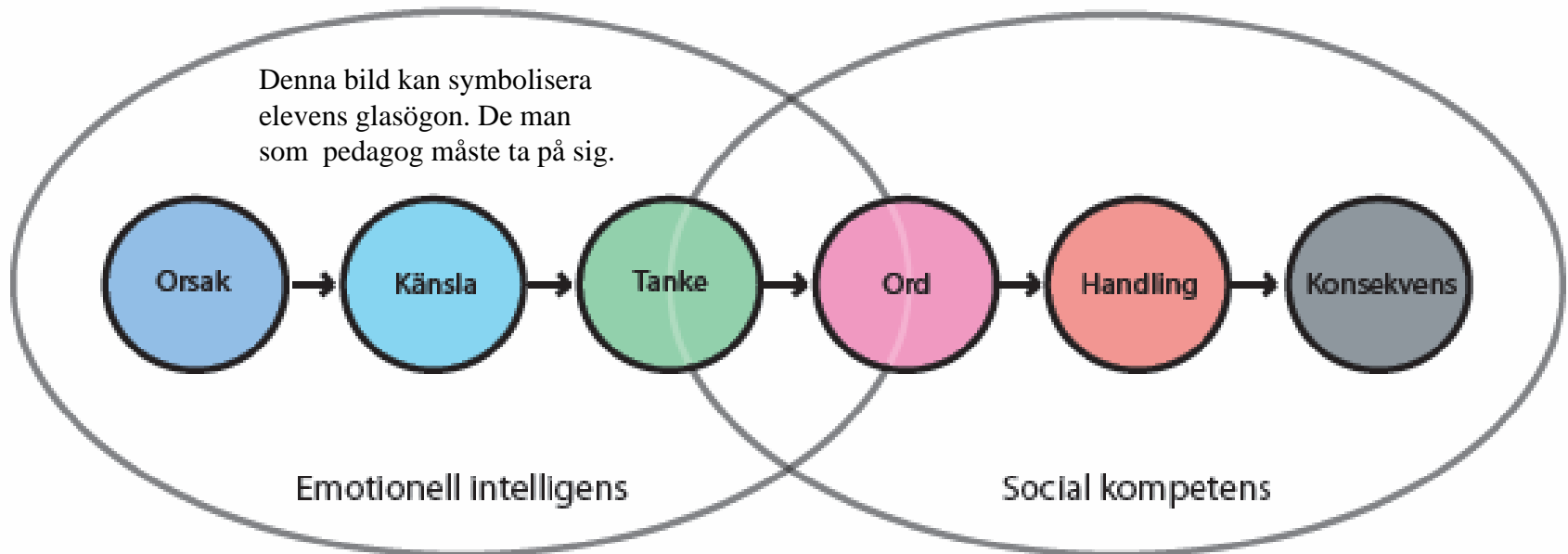
Många elever jag mött har haft svårt att sätta konsekvens i relation till handling. Det har ofta berott på att konsekvenserna bestått av hårda psykiska och fysiska bestraffningar och allmänt ”moraliserande”. Konsekvenserna har istället blivit ytterligare orsak att bete sig mindre bra. Elevens ”mentala karta” har inte förändrats till det bättre. Väl anpassad socioemotionell träning kan vara nyckeln till positiv förändring.

Single eller double loop learning?

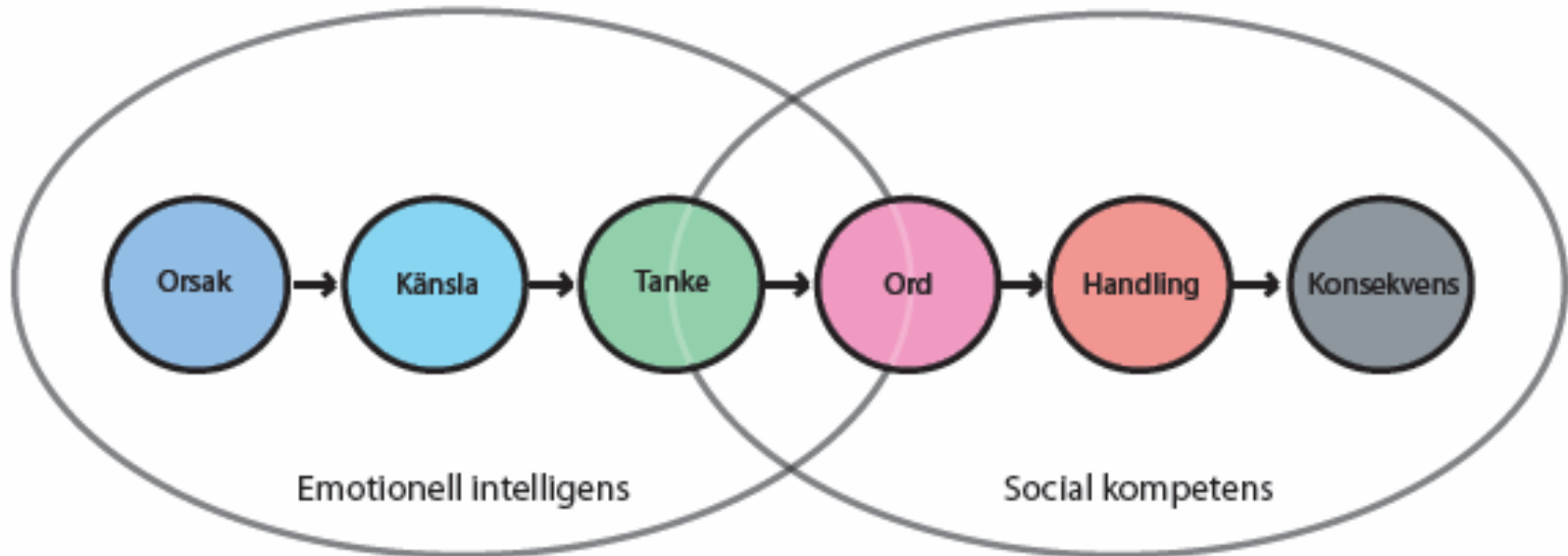
För att komplicera detta än mer ska vi klättra iväg ytterligare en abstraktionsnivå. Jag har lagt till en pil mellan känsla och orsak. Mindre bra känslor kan bli orsak till än mindre bra sådana. Ta t.ex. stress och oro, vilket kan leda till ångest. Det är inte säkert vi vuxna märker av att en elev lider av stress och oro (förrän det är för sent att förebygga). Eleven kan istället få en stämpel såsom speciell eller osmart.

Single eller double loop learning?

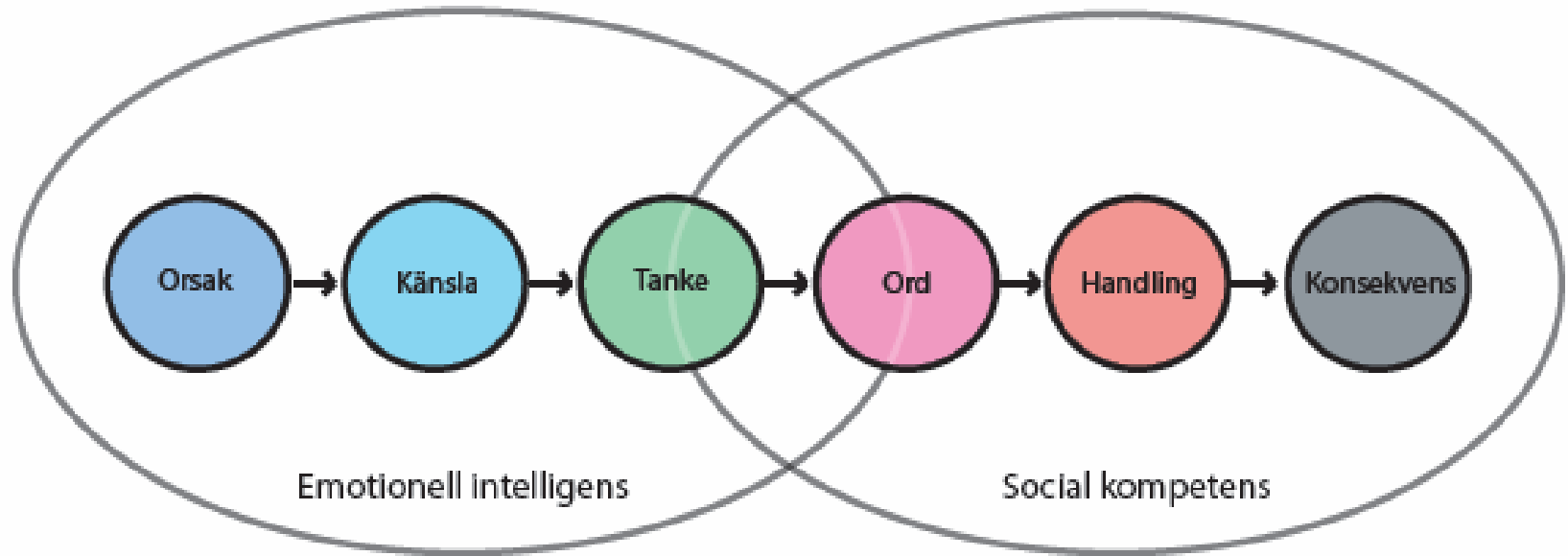
För att veta var man ska börja arbetet är det viktigt att inte bara se världen utifrån elevens ögon, utan också ta del av den kunskap elevens nätverk har av denne. Vilket passar bäst, single eller double loop learning?

Single eller double loop learning?

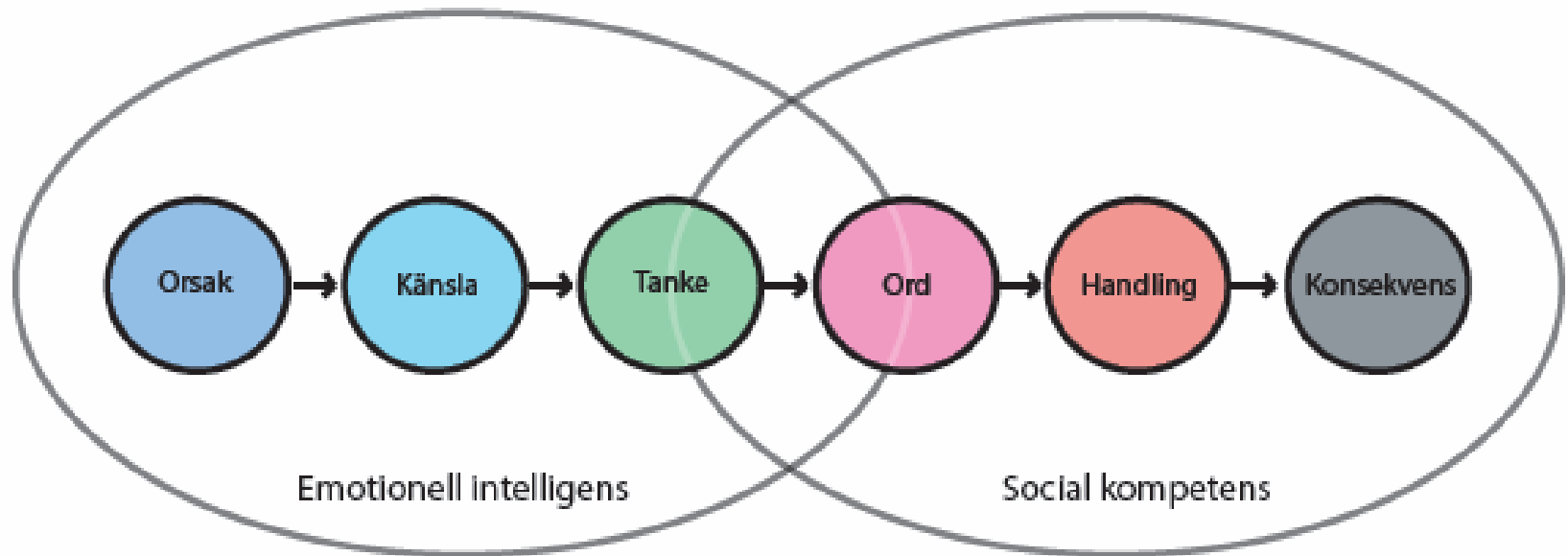
Single loop learning motsvarar i denna bild social kompetens, vilket står för att tillägna sig kunskaper i bl.a. konsekvenstänkande, färdigheter i agerande gentemot andra samt erfarenheter genom träning, som i sin tur leder till förbättrade egenskaper i social samvaro. Färdigheter i stresshantering kan tränas. Hur omfattande looperna kan vara bestäms av elevens kapacitet till inläring och förståelse. Genom social träning förbättras bl.a. självförtroendet och därigenom nås också ”emotionella förändringar”.

Single eller double loop learning?

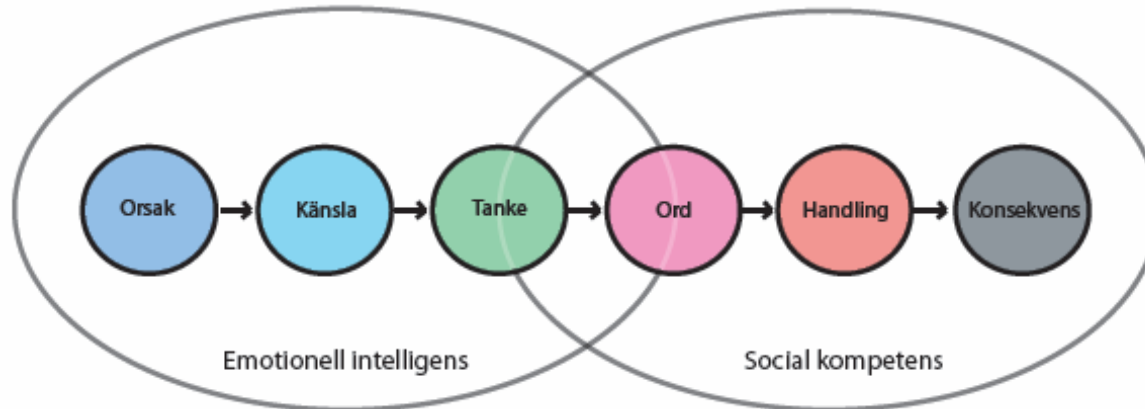
Double loop learning motsvarar här emotionell intelligens, vilket står för att bli medveten om, lära känna, förstå, acceptera och kunna hantera sina känslor i olika situationer. Viktigt är också att kunna klä sina känslor i ord samt vid vissa tillfällen kunna identifiera orsaker till mindre bra känslor. Förbättrad emotionell intelligens påverkar i sin tur vårt handlande i olika situationer, dominoeffekt uppstår. Här krävs av eleven större förmåga till inläring och förståelse, samtidigt som kraven på pedagogens kunnande ökar.

Single eller double loop learning?

Upplägget av undervisningen är också beroende på den tidsram man som pedagog tilldelas. Elevens frivillighet och engagemang är ytterligare faktorer som i hög utsträckning styr upplägget. Annat som styr är om undervisningen ska ske i förebyggande eller akut syfte, samt om den är riktad till grupp eller individ. Finns sentiment och/eller svårhanterliga orsaker i elevens ”mentala karta” krävs en större tidsram.

Single eller double loop learning?

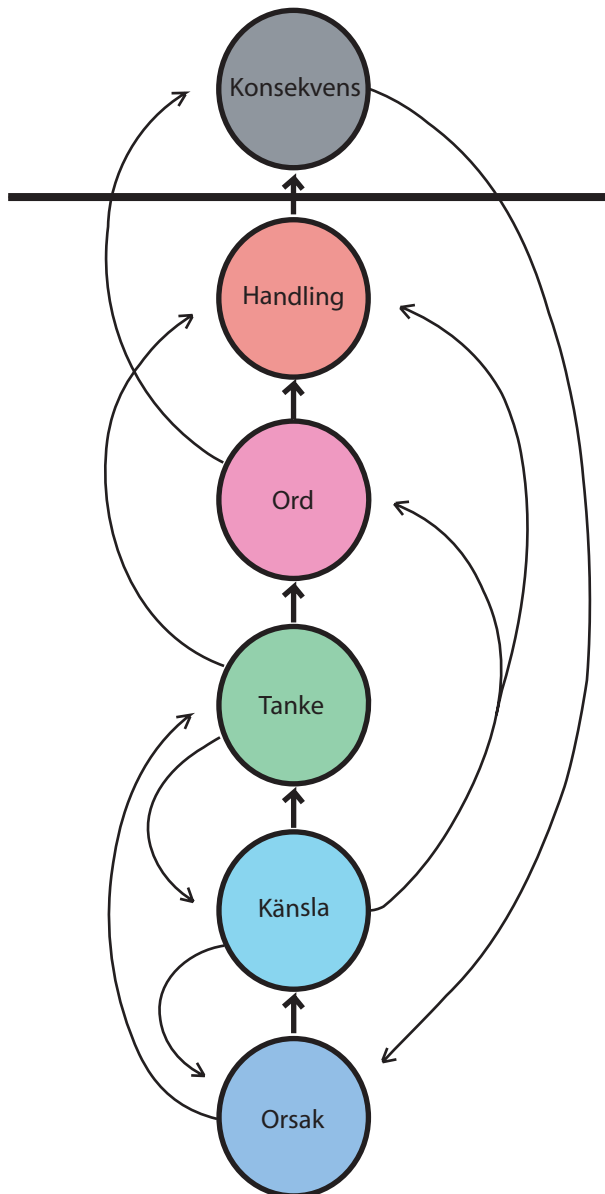

I undervisningen arbetar jag mycket med metaforer. Förståelse utvecklas när vi sätter (kontrasterar) förhållanden och företeelser i relation till varandra.

"Metaforer är ofta nödvändiga för att uttrycka fenomen som ännu saknar etablerade begrepp eller som är allt för komplicerade och abstrakta för att (för ett visst syfte eller för en viss publik) beskrivas i bokstavliga termer."

(<http://www.mv.helsinki.fi>.) Likna bilden ovan vid elevens (glasögon) syn på världen. Om ena ögat behöver tränas sätter man lapp för andra. I realiteten innebär det att pedagogen undervisar där kunskapen kan och behöver bättras på. För de flesta kan det vara fullständigt förblindande att fullt ut träna båda ögonen samtidigt.

Subliminal Effekt

Genom Strukturerade Samtal förs hos ungdomen undermedveten kunskap upp ovanför medvetandetröskeln (vågrät linje i bilden tv.)

Bilden här kan symbolisera en ungdom som inte kopplar konsekvenser till egen handling. Ungdomen kan då känna sig mycket orättvist behandlad och uppleva att den/de som tillrättavisar eller utdelar någon form av bestraffning gör helt fel.

Ungdomen kan av olika anledningar tro sig vara medveten om vissa förhållandens sanningsenlighet. Denna illusion kan utåt ge sken av att ungdomen har mycket kunskap kvar att föra upp över medvetandetröskeln. Här uppmuntras ungdomen i samtalen att omvärdera gammal kunskap (sentiment).

Då ungdomen förträngt händelser måste i samtalen stor försiktighet och taktkänsla iakttagas. Det behöver inte vara så att subliminal effekt är det bästa förhållningssättet vid förträngning. Att utgå från nuet och blicka framåt kan för somliga ungdomar vara mindre jobbigt än att behöva bli medveten om gamla händelser.

Denna förklaringsmodell behandlar endast själva principen med Subliminal effekt. Subjektivt sett kan livet liknas vid ett sammanhängande pussel där vissa delar kan vara höljda i ett slags dunkel (läs omedvetenhet). Detta kan med fördel vid användande av Strukturerade Samtal jämföras med äventyrs-/dataspel där spelarkaraktären måste utforska all ny terräng som är dold under svart färg, genom att ge sig ut på upptäcksfärd och därigenom skingra den svarta färgen.